

Edebiyat Defteri

hüzünlükent -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
6 Haziran 2024 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sen dalında

Sen dalında nadide bir çiçektin
Seni kopardıklarında
kimbilir ne acı çektin
Hain bir el, seni
dalından koparıverdi,
Onun kötü maksadı,
kendini süslemektir.
O güzel kokularını
etrafına saçardın
Ayakların olsaydı,
koparılmadan kaçardın
yaprakların büküldü,
çiçeğin sönükleşti
terli bir el içinde,
biçimin silikleşti
Seni cansızlar
dünyasına kattılar
Güzelliğin kayboldu diye
SENİ YERLERE ATTILAR..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281026/sen-dalinda.html>

Sen benim

Bilmem hangi şiiir hangi hece
Hangi gündüz hangi gece
Sen bilinmezliklerde
Zihnimde bir bilmece

Sen benim...
tanrıya ettiğim en
Gizli duamsın
Bir gün gerçek olması dileğiyle
Öpüyorum avuç içlerimi ve,
yüzüme sürüp
Amin diyorum

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281140/sen-benim.html>

EN TANIDIK YABANCIMSIN

Ellerini hiç tutmadığım
Gözlerine hiç bakmadığım
Sanki hiç bilmediğim
En tanıdık yabancısın

Adını bile bilmediğim
Ama en çok tanıdığım
Her zerresini keşfettiğim
En tanıdık yabancısın

Kalbinin en derinine indiğim
Kalbimin fatihi bildiğim
Sonsuzluk ateşini yaktığım
En tanıdık yabancısın

Öyle işte sevgili...
Her anı beraber yaşadığım
Uykuya beraber daldığım
Her sabah sesiyle uyandığım
En tanıdık yabancısın

Aynı gökyüzünü paylaştığım
Aynı yağmurda ıslandığım
Aynı caddede yürüdüğüm
En tanıdık yabancısın

Ne seni seviyorum dedin
Ne ben seni sevdim
Ne yüreğimiz yandı
Ne biz acı çektik
İşte biz seninle ikimiz
Biz en tanıdık yabancıydık

Sırlarıma indiğin
Sırlarına erdiğim
Ve...
Sır gibi sakladığım
En tanıdık yabancımydın
Yüreğimin sahibi Yar..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1281660/en-tanidik-yabancimsin.html>

Gurbetimsin

Sen benim aynı kentt'e yaşadığım
en yakın gurbetimsin

Bilirmisin?
Ne zordur
yakın olan vuslata
uzak olan gurbetlik..!

En yakınım da ki hasretim
Göçmen kuşlar dönüyor yuvaya

Hasretim olma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282242/gurbetimsin.html>

Sürgüne saldıım

Sürgüne saldıım sendeki yüreği
Meyletmem bir daha yâr sevdana
Ne şiirler yazar ne türküler yakarım
Uzaktan uzağa iç çekişlerimle
Sitemli bir dua yollayıp arş-a
Kaderimin seyrine bakarım

Sen kapat gözlerini huzuruna
Ben gözleri açık ölürüm
huzursuzluğuma
Yıldızları söndürdüm güneş efkarda
Kime doğarsa doğsun sağdan
Benim kıymetim koptu
Koptu güneşim doğdu soldan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1283905/surgune-saldim.html>

Annem

Süprizin böylesi hiç görülmedi
Göçeceğim ahirete hiç denilmedi
Gurbet ellerdeydim halin hiç bilinmedi
Böyle vedasız gitmek varmıydı annem
Karakışta göç etmek neydi..
Neydi be Annem

Çıkıp yola sana gelmek diledim
Son bir kez seni görmek istedim
Dağlar taş bağırlı ben geçemedim
kavuşmamız mahşeremi kaldı Annem
Böyle sesiz gitmek varmıydı Annem

Gelsem sana sarılsam yollar çok ırak
Sarılsam sana ama nafiye kara toprak
Ne bahar var ne çiçek nede bir yaprak
Karakışta göç etmek ne idi Annem
Böyle Vedasız gitmek varmıydı Annem

Gurbetlik derdin hep gurbette duydum
Uçup gelsem kuş misali kanadım kırdın
Ansızın göçmekle canımdan vurdun
Annem yüreğimi yaktın kavurdun
Böyle vedasız gitmek varmıydı Annem

Günleri sıraladım saniyeyi saydım
Çıkar yol bulamadım yığıldım kaldım
Feryadı yaşlandırdım saçları yığıdım
Son vedamı edemedim,
edemedim Annem
Hakkını helal et diyemedim,
Diyemedim Annem

#hüzünlükent
31/01/2020

~Kayıplarım vedasızdır benim

Buz Kesildim

Bir Zemheri aşkıydı benimkisi
Soğuk Ayaz donmuş sokaklar
Dudağımdan Buz kesilmiş şiirler
Dökülüyordu
Oysaki ben Şair değildim

Bardağa konmuş bir Buz gibi eridim yokluğunda
Isıtsın diye yağın Kar'a sarıldım
Diz çöküp soğuk kara taşlara
Sessiz feryadımı uzak dağa bağırdım

Ağlarken sessiz soluksuz Ruhumda
Can yakışlarını hakka çağırdım
Ellerim soğuk ellerine değdi diye
Elimi yüzüme koyup utanca sarıldım

Kalbimde kendi benliğine sığmayan
Edebe bürünmüş duygular vardı
İçim dışım kan ağlarken
Yüreğim Ayaz yüreğinde esir kaldı

Karanlık hüznü bir kent kalıyordu
Aklımda...
Kış bitip baharlar gelmeyen
Çiçekler açsada hala kar'dan
sonrasında ise...
Tek UTANmışlığım olan SEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1286304/buz-kesildim.html>

Beyaz düşünce

Gökten kar,yüreğe yâr düşer
Tane tane yakar içimi kor gibi
Unuttum derken yine hatırlatır
Beyaza bürünmüş olan,
terkedilmişliği

Her kar tanesi düşerken yüzüme vurur onsuzluğumu
Sönmüş ateşimi bir kez daha harlar soğukluğuyla
Sevgilinin yüzü belirir sisli bulutlarda
Solmuş bir resim gibi görünür solukluğuyla

Döndürür şöyle bir aklımın çarkını ve onda durur
Zaten benim aklım hep onda durur her kar yağdığında
Oda benim gibi üşüyor mu diye
Onu endişe etmek sanırım benim
Benim kaderimdi

Unuttum derken yine beyaza büründü düşüncelerim
Ne çok cevapsız sorular yankılanıyor beynimde
Acabalar zihnimi parçalıyor
Tüm aydınlıklar kararıyor
Hücrede tutuklu bir mahkum gibiyim
Dar geliyor bu şehir sığmıyorum
Gücüm yok
Yok sevgili
Mevsimleri değiştiremiyorum.
Ellerimden çaresizliğim haykırıyor gökyüzüne
Silik suretin yağıyor parça parça yeryüzüne
Ve yüzüm düşüyor.

Yine onunla olan,onsuz sokaklardayım
Özlemlerim, özleyişlerim bembeyaz önüme dökülüyor.
Canım burnumda ey sevgili Hasretim olma
Ciğerim derinden yerinden sökülüyor
Soluşum nefesim kesiliyor

Sahi ya değil mi?
Her kar yağdığında yanmak benim kaderimdi
Ve ben ayaz yemişliğimle kalıyordum
Yine onun sokağında
Yine onsuz donarken

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1287612/beyaz-dusunce.html>

KADIN

Yükü ağır, telaşı çoktu
Yılların yorgunluğu benzi soluktu
İnce çizgiler göz kenarlarında
Hafif gamzesi belirirdi tebessüm edince yanaklarında.
Dudakları sevgisizlikten kuru,
Elleri kanı çekilmişçesine sarıydı.
Bakışlarından hüznü akıyordu bulunduğu kimsesiz nolu adreste
Adı Kadın soy ismi ise Anneydi

Yaş kırk birikmişlik var
Geçmişe dair yaşanmışlık eder dünyasını ona dar
Hiç kimse olmamış sinesindeki boşluğuna sadakatli bir Yar
İhanetleri başına taç
Şiddeti evine çeyiz sermiş
Üstelik bir kaç tane de çocuğu var

Bunca hengamenin içinde sende kimsin?
Sol yanına vura vura giren davetsiz misafir.
Çalma gönül kapısını
Birde bunca telaşın arasında aşk mı?
Hoplatma tek nefeslik kalbini
Yüreğini birde yabancı adam sen sen Yakma

Bakma dış güzelliğine kadının
İnce bir tebessüm etsen yıkılacak.
Bikaç çocuğu için etten duvar, kemikten sütunlar dikmiş
Hali takati olmasada ev denen hücre sine
Kendini heba etmiş.
Ama girsen içeriden enkaz..!

Bir kaç tatlı söze inanabilir
Sevgiye açtı
Belkide hiç sevilmemişti
Ya'da sevimlik neydi idiyormuydu.
Yahutta sevimliyi böyle zannediyordu
Hep bir eksikti hiç tamam olmamıştı
Öylede yaşamış ölmemiş

Uzak dur yabancı!
O kendi dünyasında böyle yaşadı
Bırak toplama, aklını bulandırma
Gökyüzünün güzelliğini ona sunma
Yıldızları saçlarına taç yapma
Bilmediği Gülleri yollama
Pencere kenarı çiçekleri var onun saksında mor menekşe
Seni seviyorum seni sevebilirim sakın deme!
Çünkü kadın çok çekti
Bir hayatı çocukları uğruna mahkum etti
Tüm inançlarını bir erkekte bir adamda kaybetti
Hepsi aynı olur korkusu ile KADIN
Kadın olmayı unuttu
Anne olmayı seçti!
UZAK dur!
Kadın hüznü kokuyor
Kadın yorgun

Kadın yaralı
Kadın kimsesiz
Kadın acıyor ve
acıdığı yerden kanıyor!

.....
Ama KADIN ayakta
Kadın dik
Kadın onurlu
Kadın gururlu
Çünkü o kadın bir ANNE..

#hüzünlükent

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1288248/kadin.html>

Gel sevgili

Davetsiz oluşumu unuttu sanma
Ya gelemesse kurgusu var Suskunluğumda.
Sen benim vazgeçemediğim
Vazgeçemeyip, erişemediğim
Yasaklarda sevdiğim adam!..
Kalbimden bir türlü yolcu edemediğim
Yüz kez uğurlayıp
Bin kez çıplak ömrümü peşine taktığım adam
Son seferim
Son yolculuğum
Son durağımda
Canım telaşta ey sevgili
Sensizim, yalnızım, acılarım

Gel sevgili!
Giderken bıraktığın o meçhul yerdeyim
Yazıların dönüştüğü garip bir seferdeyim
Sabahın seherinde akşamın hüznündeyim
Mevsimlerim sen olmuş solgun yapraklar gibi, dökülen güzdeyim
Sorma, sorma ne haldeyim
Uçurumun kenarında düşüncelerim
Bir muallaktayım.
Azrail ruhum da bekleyişte can havli ile direnmekteyim.
Dilimde bir ölüm sessizliği
Seni, seni beklemekteyim

Gel sevgili!
Ben senin ömür defterinde
Yazdığın şiirler de
Kurduğun cümlelerdeyim.
Kaderin kaderimde yazılı Ey yâr!
Tevekküldeyim.
Doğduğun kentte
Baktığın güneşteyim
Güneşi avuclarına al ısıt
Ben sensizliğin gölgesinde
Her gece üşümekte
Yok olup tükenmekteyim.
Belki bilmiyorsun ama sessiz sessiz ölmekteyim!..

~kayıplarım vedasızdır benim

Dertleşme

Dert dökmeye gittim dostuma
Elinde telefon unuttu beni
Geldinmi dedi yarım yamalak
Misafirsin diye uyuttu beni

Etmedi sohbeti iki kelime
Telefonla selamlaştı benim yerime
Kahve koyacaktı döndüm evime
Otursaydın diye avuttu beni

Gitmiştim dostu kahve bahane
Elinde telefon yorum şahane
Gömüldü sensizliğe ıssızdı hane
Yanına gelmekten soğuttu beni

Görmedi beni telefon elde
Kelamı yok bağlanmış dilde
Gelde otur böylesi yerde
Bin pişmanlık tuttu beni

Sosyal medyadamı dizimi izler
Gelirsem bir daha kırılırsın dizler
Söyledim belki kızarır yüzler
Muhabbet sanalda unuttu beni

Sormadı beni gitti sanala
Kızdım kendime dedim budala
Aptallar düşmez düştüğün hala
Yarenlikten uzak tuttu beni

Sosyal medyaya olmuşuz köle
İnternete daldı derin mesele
Elveda dedim duymadı bile
Tutupta elimi sıkmadı benim

Sormadı halimi iki kelime
Dertlendim içlendim döndüm evime
Gitmek istedim gaz lambalı köyüme
İnternet illeti yutmadan beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290173/dertlesme.html>

Geceye Sitem

Umutlarımın tek gözü kör doğmuştu
bu aşkta
Herkes masumdu bense günahkar
Umuda şiirler yazmak varken
Umutsuzluğu dilime ezgi yaptım
Radyolarda eski şarkılar gibi
seni çaldım seni söyledim
Ritmi bozuk olsada

Gün doğumları hiç olmayan bir kentte
Yarım umutla yaşayıp
Tükünen ömürle avuttum kendimi
Doğmayan güneşe merhaba deyip
Sitemler ettim seni getirmeyen akşamlara

hiç sevmezken ayrılıkları
dönüşünü beklemek vardı
solgun yapraklı güncemde
Yolcu ettim içimden bir bir,
ölüme eşit sensiz geçen dünleri
Vedalar savurdum hıçkırıklarımdan
Gökyüzüne
Ayı gözlerimle boğdum öfkemden

Ruhum bir ağırlığın altında
Gün doğumlarında umutlarım olmalıydı
Yarinsız perşembe hep hayat
Cuması sendin salâsı sen
Cenazesini bendim Günahkarı ben
Yitik kalan sendin
Matemin koynunda uyuyan ben

Zamanı tükettim umudun eşiğinde
Kapalı kapılar aralığından göz kırpmadı
Gitme diye yalvarmak istiyorum günlere
Umutlar bağlamak istemiyorum artık gelecek salıya yahut çarşambaya
Nisan yağmurları düşüyor kiraç toprağıma
günahkar bakışlarımda umutlarım yeşermiyor
Bulutlar kadar ağlamaklıyım oysaki
Gökkuşağında hayallerim siyahın pençesinde asılı kalıyor..

~kayıplarım vedasızdır benim

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290622/geceye-sitem.html>

Öyle git!

Hayallerim senden ayrılısın gitsin
Dilimden adını söküp öyle git
Gözlerimden cemalin cismin silinsin
Gözlerimin ferini söndür öyle git

Gündüzlerim karardı geceye döndü
Ocağım yandı ışıklarım söndü
Saçlarımın karası beyaza döndü
Ak saçlarımı ellerinle yolda öyle git

Gençliğim tükendi güzel çağında
Hazanı yaşattın bahar ayında
Kuruttun güllerimi sevgi bağında
Boz bağlarımı da öyle git

Gönül mabedimde evin yıkılsın
Sinemin yükünde yüküm değilsin
Kulundum sultanım artık değilsin
Bendeki Saltanatını yıktı öyle git

Kuru canlı ceset kalsın bu can
Değilsin zaten canımda canan
Maksadın eylemekse yoluna kurban
Al kuru canımı da öyle git

Ellerimi açtığım sema sanaydı
Secde de döktüğüm yaşlar sanaydı
Şükürüm ve zikrim senden yanaydı
Bin türlü bedduamı al da öyle git

Sevgine doydum aç olan buyursun
Sevdan başımdan uçupta savrulsun
Bu aşkın günahı yalnız sana yazılsın
Günah defterini kapat öyle git..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291984/oyle-git.html>

Sen misali

Hayaller kurmak istiyorum...
Sevgiye, sevgiliye dair kentler inşa etmek
İçinde...
Denizler, okyanuslar olan
Özgür kuşların uçtuğu
Hiç gitmeyen sevgililer
Bitmeyen aşklar
Gülen yüzlü çocuklar olan
Umut dolu kadınlara
Şiirler yazmak istiyorum
Sadece ağrıyan sol yanıma değil
Sen misali!
Ama hep sende başlayıp, sende bitiyorum
Hayallerim sende tutsak
Hücrede tutuklu mahkum misali!

Sana okyanusların derinliğindenki Mavilikten
aşkımları sunmak istiyorum
Ama benim kentimde okyanus yok
Başka sular var gözyaşı misali!

Sana deniz olan bir kentten
martıların Hasretimi yollamak istiyorum
Ama benim gökyüzümde martılar yok
Başka kuşlar var, uçamayan
Kanadı kırık serçe misali!

Sana güzel bir kentten
tanıdık dostlardan
Selamlar yollamak istiyorum
Ama benim kentimde dostlar yok
Herkes yabancı, elalem misali!

Sana küçük çocuklardan yüreği büyük
Gülen yüzler yollamak istiyorum
Ama benim kentimde
çocuklar mutsuz Birazda yetim,
Annesizlik misali!

Sana hüznü dolu bir kentten
Sevgisi hiç bitmeyen yıkık hayallerden
Umutlu sevdalar yollamak istiyorum
Ama senin sevecek yüreğin yok
Sevgisizlik misali!

Ve...
Ben sonra
Vazgeçiyorum..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293078/sen-misali.html>

Yağmurumsun

Göğümün çatısı açıldı bugün
Sevdalı bir yağmur gibi yağdın başıma
Bakma afallamış garip, çocuksu telaşıma
Sen benim ömrüme yağan, en güzel
yağmurumsun

Sen geldin ağaçlarım çiçek açtı
Kuru dallar can suyunla filizlendi,
tomurcuk saçtı
Penceredeki sardunya,
cam güzeli çoştı
Sen benim ömrüme yağan, en güzel
yağmurumsun

Eteklerim zil çalsın, saçlarım savrulsun
Bozulsun makyajım, rujum rimelim
dağılsın
Sevdayla gözlerin, çıldırmış ruhuma sarılsın
Sen benim ömrüme yağan, en güzel
yağmurumsun

Islansın dudaklarım, nemli tenine değsin
Buğulanmış nefesin hoyrat nefesimi
kessin
Olurum ben bu yağmura sorgusuz sualsiz
teslim
Sen benim ömrüme yağan, en güzel
yağmurumsun

Kıskansın, kapansın güneş,
çoşsun ağlasın bulutlar
Şemsiyesiz gezerim ıslansın tüm umutlar
Uşütsün ellerimi titresin çığığımın ufuklar
Sen benim ömrüme yağan, en güzel
yağmurumsun

Hasretim yıllardır can verecek busene
Damla damla öp beni, yağ kuru tenime
Vuslat olur her zerren düşer iken ömrüme
Sen benim ömrüme yağan, en güzel
yağmurumsun

#hüzünlükent

~&

Sen benim sülietsiz şiirim
Yağdığı-m en güzel şehirsin
Çise çize düştüğüm dudaktan
Sağanağa dönüştüğüm nehirsin

Tutkuyla düşerken saçına
Kulağıma okuduğum türküsün
Keşkeleri gömerken geçmişe
Ulaşmaya çalıştığım ülküsün

Kalemi yüreği güzel
tşk ederim..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294416/yagmurumsun.html>

Kafile

Unuttum desem de nafile
Kimi sevda yüklü kimisi acı
Şimdi yüreğimden geçti
Onunla dolu kafile

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295580/kafile.html>

ADAM

Bir adam sevdim
Ama adam gibi adam
En sevdiğim
En sevildiğim adam
Ne çok sevildin be adam!

Gözlerimden damla damla akan tek adam!
Hiç bir erkek senin kadar sevilmedi bu kadında
Tarif ederken bir kalıba koyamadığım
eşsiz, mukemmel olan adam
En çok sen sevildin be adam!

Ben sana mutlu ya da acı şiirler yazmam, yazamam!
Hangi söz
Hangi cümle
Hangi kalem
Hangi hece
Seni tarif edebilirki
Tarifi imkansızım
Can sızım...
Ben beni acıtan kanatan erkeklere şiir yazdım
Adam olanlara değil!
Adam olan acıtmazdı
Acımadı sol yanımda
severdi senin gibi
Seni onlarla aynı kitapta yazmam, yazamam
Seni mısralarımda titretip, üşütemem
Can sığacağı sözlerle ısıtamam
Yüreğim kaldırmaz
Seni ben zirveye yazdım
Kalbimde beynimde gözümde
ve de gönlümde
Sen en özel olan adam!

Bana...
Ben gülünce dünyası değişen tek adam
Elleri şefkatle dokunan, koklayıp okşayan
Başımı korkusuzca dayadığım göğüste
Nefes seslerinde, sevgisinde boğulduğum adam!
Aşım, ekmeğim, suyum
doymadığım umudum adam
Yıkıldığımda dağ
Kalktığımda bağ
Kanayan yaralarım
Bir nefesle can olan adam!
Kurban olurdum sana ben adam!

Şimdi mısralarım ah çeksin yokluğuna
Ve de, yoksunluğuma.
Ağlasın kafiyele
Sızlasın yüreğim
Issızım, sessizim
Ve de sevgisiz.
Gittiğin topraklar cennetin olsun
Sensizim öksüzüm
Biraz da yetim

Ah derim ve içime susarım
Sevilesi tek adam
O ise benim BABAM!

(Kayıplarım vedasıdır benim~)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295815/adam.html>

Özledim

Anlasana özlemim
Kuru bir söz değildir.
Özledim yüreğim
aciz yetim sefildir.
Çıkmaz sözlerim dilde
Ürkek, tutsak, sessizdir.
Özledim visalim içimde
Umutsuz esirdir.

Dokunmayın bana
hasretten kanarım
Çöl misali kurudum
Ateş alev yanarım
Virdim oldun ey yâr!
Sabah akşam anarım
Özlemin Dilimde esir,
müebbetten sayarım

Özledim özlemim
baştan aşar kor gibi
Söylesem derdim bilmez
olmuş yaban el gibi
Zehir sunmuş içmişim
şeker, şerbet, bal gibi
Hasretten ölümü içirdi
Vuslattan sayarım..!
~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1296280/ozledim.html>

Gerçeğim

Geldiğim bu topraklar çok yabancı
ama hissettiğim kokular
o kadar tanıdık sizden ki,
Toprak burnumda sızlıyor..
Ne getirdi beni buralara bilmiyorum
Benliğimde yaşadığım
Yalnızlık mı?
Sevgisizlik mi?
Kan ter içindeyim
Azalarım çılgılığında kırılıyor
Rüyada değilim sanki gerçeğim gibi

Vakit yine hüzün vakti
Saatlerim matem-i gösteriyor ayazda durmuş.
İçimden korku trenleri kalkıyor kimsesiz seferlere
Hava soğuk
Duraklar sessiz
Şehir ıssız
Terk edilmiş bir dünyayım
Matem burnumda sızlıyor.

Yolun ucu uçurum ne bekleyen var
Ne de arkamdan el sallayıp veda eden
Gidiyorum yüzüm de acıya cizilmiş
topraklara
Gözlerim etrafa endişeli,ürkek,telaşlı
bakmakta
Simsiyah görünürken sise sarılmış
manzara
Şeytanlar içinden gülüyor
Nefes seslerimde dansa duruyorlar
deliriyorum
Dilimde ölü bir ilahi beste içimden çalıyor
O'na sığınyorum
Eskimiş şal gibi gençliğimi ardıma sarmalıyorum
(Üşüyorum)...

Bir tarafımda hüznüm ağlıyor
gençler mezarlığına salâsız gömüyorum
Sessiz ölüm adında...

Sonra...
Bir çığ gibi kopup gitmek istiyorum
Yakalanıyorum Saçlarımdaki aklardan geçmişime...
Bir baykuş konuyor dalıma
Ve... Yüzüm düşüyor.
Dudağımda Ki, kırmızı ruj dan kanım toprağıma damlıyor
Bahtım ağlıyor.

Dışlerimi sıkıyorum, ellerim birbirine kenetli
Kaygı hastalığı bedenimde titriyor
Kaybetme nöbetindeyim ruhum daralıyor

Oysaki;
Tanıdık
sevdiklerimin kokusu bunlar
geçmişim kokuyor
Ama, böyle acı kokmuyordu onlar
İndiğim durağım son durak
usulca yaslıyorum toprağın soğuk bağına tenimi
Nefesim kesiliyor.
Ellerimle boğuyorum geçmişimi
Ruhumda ölüyorum
Onlara kavuşmanın rüyasıyla uyanıyorum
gerçeğime
GERÇEĞİM PEŞİMDEN GELİYOR!..

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1296708/gercegim.html>

Bir hayale sığındım

Bu akşam süslenmeliyim afili
En güzel Gülüşlerim olmalı yüzümde
Dudağımı yana bükerek gülümsemeliyim ki
Öldüğün gamzelerim belirsin
On ikiden vurayım

Bu akşam beni çok güzel bulmalısın
Hırpani halimi sakın sen görme
Sonra; yine pijamayla mı karşıladın aşkım diyorsun.
Yüzüm düşüyor

En sevdiğin Siyah elbisemi giydim
Etekleri tiril tiril.
Saçlarım rüzgara meydan okuyor efil efil
Gülkurusu rujumu sürdüm abartılı olmasın değil mi?
Dans ederken boyum kısa kalmasın diye
İnan ki, kompleks değil!
En yüksek topuklu ayakkabımı giydim

Ha! Bu arada sen arkamdan sarılıp,
boynumdan öpmeyi çok seviyorsun diye
Saçlarımı geriye toplayıp topuz yaptım!
Çok yakışıyor dediğin halka küpelerimi taktım
Aynanın karşısına geçip şöyle bir kendime baktım
Tamam! beğenecek kesin dedim
Ve Derin bir nefes aldım.
Bu akşam her şey bir başka güzel
Geleceksin diye şımartıp
Çocukça kendimi sevdim!

Saat akşam yirmi bir suları
Balkona çıkıp bir sigara yaktım
Sigaram bitene kadar kapı çalacak dedim
Ve
Gözlerim ıslı ıslı
Bir sigara daha yaktım iki paketidevirdim
Her geçen yolcuyu karanlıkta sen zannedip
heyecana kapıldım.
Ama hiç birisi sen değildin.
Artık beklemekten gözlerimin ferri söndü
Gün doğumları başladı ufukta
Ömrümün en uzun ve heyecanlı gecesinde,
Sen gelmedin!
İçine sığmadığım dünyamı paramparça yıktığın gibi,
Ben de o çok sevdiğin
Siyah elbisemi yırttım
Ve bir daha hayal kurmadım.

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297172/bir-hayale-sigindim.html>

Şiirde olmasın sonsuzluk olsun

Hiç bitmesin böylece sürüp gitsin
Sonsuzluğa uzasın sevgi
Başka söz olmasın dilimde
Yazdığım Şiirde olmasın
Sadece seni seviyorum
Özlüyorum olsun her söz

Farklı dünyalar da olsak da
Dursun zaman sevgin de
Dursun dünya sevgim de
Öyle başka kelime olmasın
Acılar olmasın içinde sözlerin
Sadece seni ben çok seviyorum Annem olsun

Öyle çiçekler böcekler olmasın
İkimiz olalım o kelimedede
Seni seviyorum olsun
Ben seni çok seviyorum meleğim olsun
Bu yazdığım Şiirde olmasın!

Bak!..
Titretir yüreğimi hala
Annem derken sözcükler
Ve ben yine söylüyorum
Ben seni çok seviyorum
Ben seni çok seviyorum
Sonsuzluk olsun ortak dünyamızın adı annem.
Bu yazdığım Şiirde olmasın!..

Seni seviyorum olsun~

Seni seviyorum Annem

°Seni özlüyorum Annem

Seni seviyorum Annem

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299481/siirde-olmasin-sonsuzluk-olsun.html>

Sen kalsaydın

Sonbaharın solgun yaprakları gibiyim
Öyle durağan, öyle bitime yakın
Şu hazin ömrümden bir sen geçti
Gidişinde umutlarım, gidişinde göz yaşı saklı.
Ansızın yıkıldı hayallerim, inancım küstü
Yüzümden tebessüm,
kipriklerimden aşk düştü
Gelişin gibi, gidişin de bir düş'tü
Herkes gidiyordu,keşke sen kalsaydın!

Bir bilseydin kalbimin seni nasıl sevdiğini
Saçından sakalına aşk beslediğimi
Hislerim ağlarken, ayaklarım peşine düşüyor
Sözcüklerim susarken, ellerim korda üşüyor
Herkes gidiyordu,keşke sen
kalsaydın!

Çehresiz seviyorum seni adam
Kim olduğun, kimliğin önemsiz
Ben sesini, nefesini seviyorum
Uzakta olsanda, yanımda gibi hissediyorum
Ve düş'lüyorum düş'lerimde
Herkes gidiyordu,keşke sen
kalsaydın!

Sessizliği adıyorum engin ufkuna
sensizliği soluyorum bitkin ruhuma
Tüm şarkılar sustu, özüm özüne küstü
Ben sana esir, ben sana tutsak
İç sesim, iç sesim çığlık çığlığa
Gözlerim puslu, bakışlarım yere düştü
Alev gibi yüreğim, matemle süslü
Gelişin gibi, gidişin de bir düş'tü
Herkes gidiyordu,keşke sen
kalsaydın!

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1299993/sen-kalsaydin.html>

Güzel Kadın

Gözlerimi kamaştıran güzel kadın
Gökyüzünün altında
Güzel bir gecede
kollarına koşuyorum
Ha sardı beni, ha saracak

Bulutların üstünde
karanlık bir gecede
dans ediyoruz
Sen ay ben yıldız
Kavuşmadan umutlarım
Ha düştü ha düşecek

Gerdanı güzel iz düşmemiş
kar beyazı kadın
Dokunsam Gerdanına
Değse nefesime
bedenim de
bir fırtına bir tipi
Ha koptu ha kopacak

Saçların ahh o saçların
Güneşten almış sarısını
Yüzüme doğru bir savrulsa
bir değse
Nar-ı cehennem, kor, Ateş
Ha yaktı beni ha yakacak

Dudakların, Dudakların
şahralar kadar sıcak
Öpmedim, öpemedim
ama biliyorum
Bir öpsem
Ha yaktı beni ha kavuracak

Ellerin, ellerin uzanılmaz
nadide bir gül, dokunulmaz
tutmadım, tutamadım
Ama dokunursam, dokunsam
Ha soldu ha solacak

Gözlerin diyorum güzel kadın
Ahh o gözlerin en büyük özlemim
Bir baksan bir aksam yüreğine
Karanlık bir gece gibi siyahında
Ha kayboldum ha yok olacağım

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1300437/guzel-kadin.html>

Unutmadım seni

~

Unutmadım seni
Uçarı gönlüme
Zincirler vurma
Sana özgür
Cümlelerimi dilime,
tutsak eyleme.
Ne çok hapsedilmiş
Kelime var "lûgat"ımda
Sen oradan
Kopar zincirleri
Ben buradan
özgürlük olurum
Ve sen olurum
aşk olurum
aşkla akar
kelimelerim
Söz olurum
Bize özgürlük
Aşka özgürlük
Biz olurum
Özgürlüğe dair
beyaz bir sayfaya
dökülen senli benli
sözlük olurum..!

Unutmadım seni
Uçarı gönlüme
Zincirler vurma!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1301251/unutmadim-seni.html>

GÜLÜM

İstemem çiçekler güller bahçeler
İstemem bağlar mor menekşeler
Ne sardunya ne papatya ne karanfiller
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM!

Ömrüme düşen sen ol her günüm
Bitecekse seninle bitsin ömrüm
Batmasın sol yanıma, yanıma hüznüm
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM!

Geçmişin izleri silinsin gitsin
Seninle acılarım kederim bitsin
İsterim ömrüm seninle geçsin
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM!

Yüreğimde tek arzu hayalimde tutkumsun
Dilimde dua söylediğim türkümsün
Gözümde nur ruhumdaki huzursun
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM!

Gönül bahçeme hayat veren gonca sensin
Gülizarım gülistanım güldestemsin
İstemem başka şarkı gönül bestemsin
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM!
#hüzünlükent

~

Ahmet kara yüreğinize sağlık hocam

Bitmeyen acılar denizinden
Dalgalar taşıdı beni senin izinden
Girdaplara atma beni eller yüzünden
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM!

~

Gurbetine sevdalı yüreğinize sağlık

Baharım sen çiçeği sen gülü sen
Benim aydınlığım güneşim sen
Gökyüzüm ayım yıldızım sen
Sadece SEN, sen sev beni GÜLÜM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302154/gulum.html>

Yağmur üşüyor

Ben alışığım mutsuzluğa
yabancılık çekmiyor ruhum
Hatta;
Gülünce hastayım sanıyorum
Gülmek oysaki, en çok bana yakışıyor
İçim aydınlanmalı ki yüzüm de gülsün

Tuhaf bir ruh halim var benim
Ruhumla aklımın arası hiç iyi olmadı
İkisi ayrı telden çaldı daima
Ruhum ağlarken yüzüm hercai güldü
Bazen ayrılmalarını istedim ama olmadı.
Bir orta yolu bulamadım

Suskun Cümlelerim oldu hep
Dilim kilitli dudaklarım mühürlü
Gözlerimde hüznün, yüzüm hep düşüktü
Annesizlik misali olsa gerek

Mutluluk uzaktan yakından
muhatap değil benimle
"Mutlumsun" sorusuna o nedir
Diyecek kadar tanışmadık

Bazen duvarlar ile konuşuyorum
Onlar da cevap vermiyor
Kızıp, kapı pencereye sesleniyorum
Duvar ağlamıyor pencere ise duymuyor
Onlara bile küsüyorum
Sonra galiba kafam kırık diyorum
İçime içime susuyorum
Ben ağlarken sadece
Yağmur üşüyordu
Ve üzülüyordu

Öyle işte!
Mutluyuz destekte nafile
yüzümüzden hep bir hüznün gemisi geçiyor
Dalga vurdukça Demir atıyor
elmacık kemiklerinden akan tuzlu sulara
Sonra...
Yağmur üşüyor
Ben üşüyorum
Ve yüzüm düşüyor.

Yağmur hiç üşürmü demeyin! üşürmüş
İnsan her yerden acır
her yerden kanarmı?
Göz yaşından kipriğime
Her zerrem kanıyor
Yağmur üşüyünce

Yağmur benim minik yüreğim
Anneciğim, sen üzülünce ben üşüyorum diyen
Yüreğime iyi bakın

Yağmur üşümesin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302938/yagmur-usuyor.html>

Senden sonra

Kaç günyüzü görmemiş geceyi
örttüm yalnızlığın üstüne
Kaç mevsim tükendi kış bahara küs takvimlerde
Hangi asi rüzgar değdi hırçın bir sonbaharda saçlarıma
Hangi tuzlu sularda boğuldum bilemezsin

Ve Senden sonra
Kış baharla ters köşe biri diğerine düşman
Aradaki mevsimler yaşanmamışlığına pişman
Hangi şebnem düşer ki kuru dallarıma
Çıkmıyorsun artık ayrılık kokan Sarı papatya fallarına

Senden sonra
güldüğüm her şeye sebepsiz ağlar oldum
Tasa nedir bilmezken bir tas suda boğuldum
Koşar adım yürürken hayata karşı
oturduğum yerden nefes alırken yoruldum
Akşam gün batımlarında uyurken
Sabah gündeğumlerinde uykusuz
Seni değil yine kendimi buldum

Ve Senden sonra
Saçlarıma gün içinde üç beş kez taramıyorum
Makyajım desen kararmış gözlerden ibaret
Aynaları sorma,
sorma sakın aynaları
Bakmayı unutuyorum
Tasadüfen baksam da bir yabancı görüyorum
Kendime uzak kendine tuzak

Senden sonra
Sesini duyamıyorum karanlığın sessizliğinde
Gün ışıklarında sen yoksun!
Karanlık zindansı kuyulardayım
Tavandan sızan ince bir umut ışığı
O ise Güneş varsa
Oysa ki, Güneş yüzünde
Yüzün gölgemde sen yoksun!
Toz toprak her şey bulanık ellerin yok
Beklediğim gün doğumları
Eyvah ki, kurtuluşum yok

Ve Senden sonra
Rüyalar görüyorum anlık uykularımda
Öyle renkli, iç açıcı da değiller.
Ne mavi gökyüzü
Ne yeşil kırlar
Her düş'ümde düşüyorum uçurumlara
Tutunamıyorum kabusun karanlığına
Yıldızlar sönmüş
Güneş efkarda
Korkuyorum sevgili
Ne olur uyandır beni uykusuzluğumdan
Tekrar uyut
Senden sonrası ve
Senden önceki baharıma

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303526/sendem-sonra.html>

Kanarım

Sus nereye bu gidiş gitme!
Ayrılık sözcüklerini dilinden dökme
Dudağının kenarında bekleyen vedaları
etme
Kesilir nefesime düğüm atma
Dökülür gözümde yaşlar akarım
Gitme yıkılır bu hüznükent,
ığıl, ığıl kanarım
Afetler olur bedenimde yanarım
İçimdeki çocuğu yetim bırakma
Etme; yok olurum kuytulara
Deprem olur kemiklerimde çöker
sütunlarım
Bu kente hüzün yağar gitme
Meyletme gidişlere kanma
Sessizliğimde avutamam kendimi
içime kanarım
Etme!

Kanarım En hassas yerimden
yüreğimden
Ilık, ılık sana kanarım
Yaralarım çok taze ağır sancılı
derinden
Dokunsa yüreğin yetim kalmış
yüreğime
Bir Çocuk gibi tek sözüne yine
kanarım

Yanarım en hassas yerimden
ciğerimden
Kor olur içim dışım yanarım
Bir gülsen işte o an bir gülüşe
Hem yanar, hemen Kanarım

Akarım gözlerimden ince, ince
sicim olur akarım
Bir baksan yüzüme
Değse tek gözün gözüme
Unutur Yaralarımı işte o an
Bir bakışına yine kanarım
Gitme!

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1304862/kanarim.html>

Yüreği oynak yarım

Seni tanıdığıma pişman olmadım
Gayet güzel oldu
Farkındalık yarattın
Herkesten baya farklıydın
Farkını ortaya koydun
Farkın şerefsiz olmandı
Memnun oldum
Ben yakından hiç şerefsiz görmemiştim
Şarkısı dilime dolandı sayende
Farklılığına patent olsun"yapıştır"
Güle güle kullan
Yüreği oynak yarım..!

Şimdi hangi gönüle yanaştın
Kimbilir kimlerle oynastın
Sözleri yalan yarım
Sevmedin falan filan yarım
Gözleri felfecir
Sinsilikte çığır açan yarım
Minareye kılıfını uyduran yarım..!

Her tezgahda bulunursun
Çerez yerine sunulursun
Yemeyene duyurursun
Kendini ucuza satan yarım..!

Rakı yanında mezesin
Sokak sokak gezersin
Bulduğun her nimete
çöreklenen sineksin
Sen tanıdığım tek şahsiyetsiz
Birkez daha memnun oldum
Seni tanıdığıma
Çünkü ben yakından cidden
hiç şerefsiz görmemiştim..!

~

Aysıra~
Eywah eywah..içimizdeki Gram etmez yürekleri azad edip mührü bastık ..Rastgele

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305719/yuregi-oynak-yarim.html>

Garip bir ev

Çeyizler döşendi gece evime
Mor işlemeler açtım ben Anne
Danteller serildi bugün evime
Nakışı tenime işlendi be Anne

Yazması oyalı gelinler oldum
Kırmızı lacivert desenle doldum
Sürmeyi sabahtan kuşlukta sürdürdüm
Kara izler bıraktı gözümde be Anne

Yediğim yemeğim ıstaka odun
Doğarken adımları ezansız mı koydun
El oğluna bu nazik bedeni soydum
Severken boğazımı sıktı be Anne

Üfledim elime geçmez acısı
Sırtımda hortumun dinmez sızısı
Az ötede yakar kolumu sigara izi
Vücudum dövme doldu be Anne

Temizledim evimi dört köşe bucak
Donattım masayı aş, börek, çörek
Eşikte bekledim koca gelecek
Yemekten önce nasibi yedim ben Anne

Çocuklara söyledim sessiz oturun
Babanız yorgun erken uyusun
Düşünmek onu en küçük suçum
Bebeye kızdın diye yandım ben Anne

Garip bir ev burası temeli çamurdan
Depremsiz sallanır çivisi gavurdan
Bilmem Filistin Suriye esiri bizden
Az zulüm görmüştür bilirim ben Anne

Yediğim dayak burdan Ankaraya yol olur
Asfaltı sağlam birde üst geçiti olur
Tren garı havaalanı üstüne hastane olur
Devlet bana sahip çıkamadı be Anne

Boy pos güzellikle olmuyor kaderin işi
Yaratan yaratmış ezelde bir çift eşi
Bize düşen kısmet akrebin ta kendisi
Sabah akşam itinayla sokuyor be Anne
Sen duyma merak etme iyiyim, iyiyim ben Anne!!!

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1305899/garip-bir-ev.html>

Hasret

Gel yıldızsız, ıssız gece yarılarında
Hasret sen gibi uyur koynumda
Özlemin dudak izleri var boynumda
Öpecek diye beklerken solumda
Boğar öldürür beni senin hasretin

Sevdam üşüyor gel gayri etme
Araya hasret tohumlarını ekip biçme
Tükeniyorum bak!
Bu cana zulüm etme
İçimde kanar durur senin hasretin

Kördüğüm gibisin beni bağlayan
Gözümden ırağa hiç kaybolmayan
Kapanmaz yarasın kabuk tutmayan
İçimde kanar durur senin hasretin

Öyle çırlıçıplak bütün tutkuları topla gel
Dokun bana hasreti ellerinden çıkmazlara
döküp gel
Yâr diye koynuna sarıp, sarmalayıp gel
Üşütür tenimi bak senin hasretin

Umudu kanattım pençeleyip yüreğimde
Hayat bir zalim suçlu şimdi ömrümde
Sana hasretimi tartım Mizan terazisinde
ömrüme bedel geldi senin hasretin

.....

[ikiyanayasla]Gel sevgili...
Hasreti yağmursuz bulutlara asıpta gel
Hasreti çıkmaz sokaklarda kaybedip gel
Hasreti, hasrete terk eyleyip
Hasreti Azraile teslim eyleyip
Vuslatı sancısız doğurupta gel sevgili

Gönül hanemdeki mutsuzluğa gel ser
gönlünü
Bir gece misafir ol da al şu benim
ömrümü
Şafak sökmeden, güne gün düşmeden
Hasretin gözlerimde uykusuz üşümeden
Ne bileyim işte gel
Gel sevgili
Ya gel ya da öl içimde sevgili!..

#hüzünlükent

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306744/hasret.html>

Seni bilirim

Bir seni bilir
Bir seni tanırım
Bir seni sever
Bir sana inanırım
Öyle masumca
Öyle çıkarsız
Öyle çocuk gibi

Bir seni tanırım
Ben misali ben gibi...
Yıldızlar yağar başıma
Aklım çıkar yerinden
Oynar düşüncelerim
Öyle dans gibi uçmak gibi
Kendimi sen diye sevmek gibi

Bir seni bilirim
Annem gibi babam gibi
Bir sana yaslanırım
Dağ gibi şefkat gibi
Öyle ailem gibi

Bir seni bilirim
Kalbimde mesken tutan
Gönlümü hoş eden
Sinemde baş köşede duran
Öyle evim gibi

Bir seni bilirim
Kendim gibi
Seni seven ben gibi
Sığınırım sana olan sevgime.
Kimsesizliğimde
Öyle tanrı gibi

Bir seni bilirim Ah yâr
Bir de seni özlediğimi
Hasretin yüreğimde bir kurşun misali
Öyle işte
İçten içe vurulmak
İçten içe ölmek gibi

Bak titretir adının ilk hecesi yüreğimi hala

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1307073/seni-bilirim.html>

Harbiyeli anne olmak

İçimize hüznün akar, dışımıza gurur
Gözlerimiz yaşlı bakar, göz yaşımız onur
Sevgileri özümüzde, hasret yürekte durur
Hüzünlü bir gururdur harbiyeli Anne olmak

Her gelişleri bin bayram, her gidişleri onur
Özleriz söylemeyiz, iç sesimiz yorulur
Sana doymadım annem sözleri şakağımızdan vurur
Bazen sabır işidir harbiyeli Anne olmak

Henüz onyediyi yaşında, kepleri var başında
Sırmalı üniforması, tüy bitmemiş vücutlarında
Çocukluğunu saklıyor selam duran avuçlarında
Bazen üzücüdür harbiyeli Anne olmak

Gençliğinin baharında istihkak'ına hasret düşüyor
"Gecenin mi? silahın mı soğuğu" yavrum üşüyor
Akranları dizi kanasa annesine koşuyor
Bazen yürek sızısıdır harbiyeli Anne olmak

Akranları ev de, kafe'de keyif çatarken
Harbiyelinin ayağına kamplarda diken batarken
Sevgili eli yerine, menteş nöbeti tutarken
Ne zordur şafaksız harbiyeli Anne olmak

Doğarken isimlerini Mustafa koyduk
Ulu Önder Atatürk'e armağan sunduk
Şanlı yuva harbiye ye asker doğurduk
Ne onur vericidir harbiyeli Anne olmak

Küçücük elleri, gurur akan gözleri var
Şanlı yuva okuldan ihtişamlı evleri var
Bayrak altında büyürler ay yıldızı var
Ne onur vericidir harbiyeli anne olmak

En büyük harbiyeli Atatürk şerefleri var
Kanla irfanla kurulan cumhuriyetleri var
Yol belli Mustafa Kemal liderleri var
Ne onur vericidir harbiyeli Anne olmak

Gökyüzünün ay'ı, yeryüzünün yıldızı onlar
Hilalin gölgesinde saklı, birer abide onlar
Kimi topçu, kimi tankçı, kimi piyade onlar
Ne güzel bir duygudur harbiyeli Anne olmak

Dalgalan sende gökyüzünde bayrağın gibi oğlum
Korkma yürü, ceddinin toprağı sana emanet oğlum
Yaşayan şehit, şühedasın, vatan sağolsun oğlum
Herşeyi göze almaktır harbiyeli Anne olmak

Türk vatani üstünde sönmez güneşsin sen
Yavrulamıza yuva, batmaz şafaksın sen
Ankara'nın koynunda yatan, şanlı ocaksın sen

"Yaşar varol Harbiye yıkılmaz satvetinle"
"Yaşar varol Harbiye yıkılmaz satvetinle"
~

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308398/harbiyeli-anne-olmak.html>

...ve

Sizi bilmem ama
Beni sevgi kurşunu ile vurdular
Hep, seni dünyalar kadar seviyorum sözüne inandırdılar
Onlar yalan söylüyormuş
Zaten dünya da yalan değil miydi?
Ben onların söyledikleri yalana bile
İnandım gerçek gibi.
Yüzlerine vurmadım,
Dünyanın kahpe tarafına benzeyen sıfatlarını
Çünkü sevgisizlik ormanında yaralı olarak kaybolmuştum!
bulduğum ilk kırık dala tutunmuştum

...Ve ne yazık ki, seni seviyorum dediğim herkesi onlar gibi sevmiştim!
Anlayana!

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1308901/ve.html>

Şaka gibi ama gerçeksiniz

Mümkünse erkekler sevmesin
ki...
Zaten sevmeyi bilmiyorlar
Hani oyy aşkım ben seni severek öldürürüm derler ya
Sevgiye boğmak sözde
Severken öldürdüler
Karşı mezarlık aşk'tan ölmüş
kadınlar ile dolu şimdi!

Hatta...
Şiir de yazmasınlar
Kır çiçeği toplamak onlar için sanattır
Bir gün dikenin batması dileğiyle
Mesela...
Size Gül'üm diye bir şiire başlarlar
şiir gibi kadını Eda'sındasınız
Menekşe,Lale dağdaki Kardelen
hepsi ile biter şiirler.

Günaydın 'Papatyam' dediklerinde şımarmayın
'Karanfil, Gonca, Çiçek'
Hepsine gün çoktan aymıştır koklanmak için
Biz uyuyalım
Saf gibi!

Sen mevsimler gibisin sevdiğim derler
Eylül, Cemre,Hazan
Hatta dahasını da idare ederler
'Gönül' kapıları Bahar'a daima aralıktır

Sen benim Dünya/m
Sen benim gökyüzüm derken hiç gönlünüz kaymasın
Dilek ile meşkuldürler.
Yıldız, Hilal, Güneş, Şafak her birine
ayrı ayrı şiir yazılmıştır çoktan
Sen benim gökyüzümü süsleyen eşsiz kadın!
Bir Yıldız gibi doğuyorsun geceme
Ay gibi aydınlık yüzün
Güneş kadar sıcaksın
seninle söktü Şafak gibi!

Sen benim özlediğim kadın diye başladıysa eyvah, eyvah
Yandı güzelim memleket Sevda'sı
Hasret, Özlem, Gurbet, Sıla hepsi,
İl, il bağı yanık türküsüdür

Sen benim fıstığım
Dediklerinde gerçekten fıstık mıyım?
Aynaya bakmalı mıyım acaba??
Diye düşünürken siz
KIRAZ, Çilek baldaki Petek hepsini yerler
Biz de yeriz dut gibi!

Küçük bir evimiz olsun

Pembe panjurlu diye hayaller kurmayın
Sarı odalar yahut da mor çatılı evler gerçek olur
Pembe, onlar için sadece bir kadın ismidir
Örneğin Gülbeyaz gibi!

Sakın ha!
Kendinizi onun gönlündeki prenses zannetmeyin
Taç en yakın arkadaşınız
Sultan`ın başındadır
Hadi geçmiş ola!

Velhasıl...
Biz uyutulmaya devam edelim!
uyanırsak
Karşı mezarlıkta yer yok!

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309365/saka-gibi-ama-gerceksiniz.html>

Böyle gitme

Böyle gitme ne olur...
Sessizliğimde avutamam kendimi
Yırtılır gece, yağar başıma bela
Okunur üzerime adsız isminde bir sela
Kopar dilimde sessiz velvele
Baş edemem
Edemem kendimle

Böyle gitme ne olur...
Birazcık topla döküntülerimi
En azından kendime yetecek kadar
Fazlası al senin olsun
Bak savruluyor her zerrem
Sevda Rüzgarlarında yaralıyım yaralı
Atma başka çöllere üşürüm
Bir ben koy bende
kimsem yok ayazında ısıtıcak Senden ve benden başka

Böyle gitme ne olur...
Al gözlerim senin olsun
Yoksa Düşer ardın sıra
Ağlayamam utanırım.
Kal da diyemem.
Akar kanlı yaşlar dolar ayak izlerine
Senden sonra tutamam

Böyle gitme ne olur...
Az koy benden bir parça düştüğüm dehlizlerde
Dar geliyor dünya garip başıma
Kayboluyorum gözlerim de ki denizlerde
Boğma beni boğma sevgisizliğinde

Böyle gitme ne olur...
Bak! Orada bir kadın var ulaşamıyorum ona
Boyu endamı bana benziyor ama;
neden bükülmüş beli
Hadi tanıştır beni onunla
Saçları benim ki gibi ama neden karlar yağmış
Gözleri tıpkı ben ama gülmüyor içi
Kim söndürdü ferini
Yoksa Senmi öldürdün içindeki gülen birini

Böyle gitme ne olur...
Tanıştırdı beni kendimle
Korkuyorum gördüğüm O'kadından
Siyah elbisesi yok! kırmızı ruju yok
Sevdiği adam sevdası yok
Beyaz yakasız gömlek üzerinde
Mor dudaklarında renk yok
Cenazesi var musalla da
Ö l d ü r e n katili yok

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1309751/boyle-gitme.html>

Azrailin suçu yok!!!!!!

Ürperdi, gece rengi değişti
Çığlığı hapsedildi nefesi kesildi
yıldızlar korktu, geceden koptu
Kapandı ay içine, ay yüze küstü
Tutuldu güneş, gün telaşa düştü
Uzandı bir karanfil incecik boynu koptu
Tüm çiçekler ağladı mateme düştü
Kimse bilmiyormu?
Duymuyor mu?
Bugün kıyamet koptu

Dar sokakta bağırdı sesi içine aktı
Sessiz çığlığıyla sahipsiz kuşlar uçtu
Yarasalar, köpekler bile dehşetle kaçtı
İnsanoğlu duymadı kaldırırma düştü
Cani'nin kötü elleri karanfile değdi
bacaklarının arasından çocukluğu aktı
Bir tutam canı toprağa karıştı!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310440/azrailin-sucu-yok.html>

Yaşlı bir çınar

Solgun sonbaharda düştü toprağa
Kırıldı dalları ayaz kokan bir havada
Hırçın esiyordu rüzgâr sakallarını
yontarcasına
Devrildi bir çınar
Soluksuz savruldu yaprakları
Sonsuzluk topraklarına

Kar taneleri düşerken ak saçlarına
Daha vefalıydı evlatlarından kırçıl
pardösüsü
Kırk yıl ısıtmıştı sırtını eskimeden
Bir kez olsun off demeden
Birde boz renkli atkısı vardı
Bronza yakın tenini saran
Onunla birlikte emekliye ayrılan
Kah can derdinde
Kah ekmek derdinde kapıştı hayatla
İlk kez yenik düşmüştü kendisiyle olan
kavgasında
Hak'ka teslimim diyerek Azrail'e

Sigaradan mı çileden mi dumanlıydı gözleri
Kalbi güzel olsa da korkardım, bıçak gibi
kesiciydi sözleri..
Hiç gülmeyen yüzü, iki dağ gibi çatıktı
kaşları
Şefkati bile mağrur du dökülürken
ellerinden
ama merhametsiz de değildi.

Kendisi gibi...
Akşam dönüş saatleri de belirsizdi
Eve gelse de önce bir fırtına gibi eserdi.
Annem yemeklerden en güzel dolmayı yapardı ama
babam ise dolmayı hiç sevmezdi.
Ben babamı
İçimde buruk bir sevinçle beklerdim
eşikte
İsmi nazlı olan bebeğimi sallardım
Onun yaptığı tahta beşikte
Aklımda çocukça endişelerim
Suratı hangi havada gelecek diye
beklerdim
Belki de hiç gelmezse kurgusu ile
kendimce

Bir dağ devrildi hazin bir sonbahar da
Aylardan Kasım da göçmeyi uygun görmüştü
İsmi Ali olsada
Şimdi her sarı yaprakta sararır ellerim
Ve de gözbebeklerim
Solar sığağı ısıtmayan güneşte yüzüm
Yemin olsun babam sevmem bir daha
olmasın

Eksik olsun mevsimlerden güzüm

Bir dağ devrildi hüzünle hazan karışırken
birbirine
Sevgiler asılı kaldı siyah bulutlarda
yüzümde renkleri matemli bir gökkuşığı
Siyahından sallanan yetimlik damgası
Annemin gözlerinde sağanak yağmurlar
Dilinde bu gidişin zamansız ey koca
çınar feryadı
Ben kendimce hayıflanıyordum ardından
Yine anneme haber vermeden gitmiş diye
Bir salâ duyuldu karşısı mezarlık olan
minareden
ilkez haber vermiştin babam giderken
Sadece annemle bana değil
Cümle aleme dedim içimden

Sonrası...
hüzün yağar bu kente

~

#hüzünlükent
Kahramanmaraş

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310867/yasli-bir-cinar.html>

GİDİŞİNE BİR İSİM BULAMADIM

Bir ezan sesiyle düştün gönlüm amansız
Aynı inilti
Aynı uğultu
Aynı dua idik seninle
Söyle sevgili
Hangi dua getirir seni bana?
Her ezan sesinde kutsadığım sevgini
Yokluğuna bir isim bulamadığım gidişine
Ve yine duy ezan okunuyor sevdam
Yüreğime bir acı, bir ilahi sızı dokunuyor
Uzatsam elimi an kadar yakın
Bir o kadar da uzak olan yokluğuna
Bu aşk Allah'a emanet sevdam.
Bilirsin ki
Gidişine bir isim bulamadım

Belki bulurum ümidiyle
senli ve sensiz yollardan geçtim
Bastığım her kaldırım taşında ve attığım her adımda
yine ismin dökülüyor dilimden Çehresiz...

Bakıyorum etrafıma
yokluğunu hangi adreste hangi caddede, hangi sokakta bulurum diye
Mahalle çocuklarının oynadığı parkta mı?
Yoksa kokun sinmiştir belki diye oturduğum kırık dökük bankta mı?
Her kar tanesi, sen sen diye düşüyordu ellerime
Onlar gibi eriyordu yokluğun avuçlarımda
Yağan kar tanelerinde izin yok ama sızın çok idi

Ne olur söyle sevdam!
Doğacak güneşte mi?
Kararan gecede misin?
Şimdi ben seni koskaca bir kentte
yokluğunu hangi adreste bulayım.
Oturduğum bankta bakıyorum karşıkı evlere,
"acaba diyorum acaba"
Hangi penceresi yanan ışık onun?
Hangi adreste bensiz nefes alıp veriyor
Hangi sevdalara daldı gözleri
Hangi umuda yelken açtın diye
İçim acıyor ey sevgili içim acıyor!
Senli çok acılar biriktirdim
Açıyorum radyomu
şimdi yokluğuna hangi şarkı gider diye bilemedim

Çok kadersiz aşklardan geçtim sevdam
kimi Mavi, kimi Mor idi.
Yorgun yüreğim cesaret edip seni seçti seni
Ne ağır bir seçim
Ne ağır bir imtihandın
Karanlığıma ışık, umut, çare ol diye seçtiğim
Oysa en kuytu karanlığımışsın bilemedim!
Çıkamıyorum o kuytulardan
Ne olur tut ellerimden
Bir nefes, bir can ol bana demek vardı
İsim bulamadığım gidişine
Bilemedim

Bilemedim

Şimdi yak meşaleleri ey sevdam
Öldürdüğün sevgime bir şarkılı mezar aç
En hazin şarkıları çal olur mu?
Hüzün kokulu tenimi ve de, gözlerindeki hüznü
çok seviyorum dediğin gözlerimi unut.
Ve sakın arkana bile bakmadan git
Veda bile etme
Çünkü ben alışkın değilim vedalara
(KAYIPLARIM VEDASIZDIR BENİM)
Tıpkı senin gibi

Şimdi yansın meşaleler ey sevgili
Sen sendeki beni öldürdün ama
Sen bende bir ilah gibi dirisin
Gidişine bir isim bulamadım
Bulamadım!

#hüzünlükent

30/01/2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1311230/gidisine-bir-isim-bulamadim.html>

Bir kente tutsak-1

Tutsak yağmurlar düşer bu kente
Kıymetsizdir sensiz doğan her Güneş
Kül grisidir gökyüzü
Mor kokar sensiz tüm çiçekler
Düşbazdır bu kentin geceleri
Şafak vakti hayallerim çalınır
koynumdan

Yoksundur ya sen
Üşürüm hem de bir başımayımdır
Öylesinedir nefes alış verişlerim
Korkularım şahididir bekleyişimin
Karanfil kokulu olsa da yalnızlığım
Hasretimi hecelerime sığdırırım

Sevdamadır tutsaklığım
Kışı aynı, yazı aynı bu şehrin
Yokluğunda küf kokar baharları
Tutuklu kalırken karanlık düşlerimin
gölgesinde
Çiğ taneleri büyütürüm kirpik
uçlarımda

Mavi beyazdır akasyalar
Gün batımları hasretin rengi
Gözlerimde siyah beyaz resmin
Yokluğunu giyinirim duyduğum her
seste
Varsın ıslansın yanaklarım derim
Kahrımı salarım şehrin tüm
sokaklarına

Vedalarım kayıpsız
Gönlüme düşen sevdam ayıpsızdır
Kahırlar yağsa da bulutlardan
İlk hevesimin tutkulusu
Son sevgimin mahkumuyumdur

Mazeretime beyandır yokluğun
Senden sonra hep üşüdüm bu şehirde
Biliyorum yine ses çıkmayacak senden
Biliyorum sen yine gelmeyeceksin
Azalttım vuslat dualarımı
Yakında kalemimi de kıracağım...

Bu kenti adını da unutacağım...
Sessizce gider~

02:53 #Kayseri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312723/bir-kente-tutsak-1.html>

Bir kente tutsak-2

Bugün her şey biraz senden, biraz benden
Senden olan sessizlik, benden olan sensizlik olsun

Sen varken
Bu kentin rengi mavi, yol kenarları
Kırmızı çiçekliydi
utanınca kızaran yüzün gibi severdim çiçekleri
Leylak kokuluydu sokakları
Her mevsimi bahar
Yağmurları aşkla ıslatırdı tenimi
Sonra sen korkardım

Senden sonra
Kimsesizliğimi büyütüp
Yalnızlığımı kirpiklerime astım
Gözbebeklerim uyku taciri
Umutlarımı pazarladım
Yarinsız hayallerimin ışıltısında

Varlığın yaşama sebebim
Cennetimdi senli bu kent
Gittin ya,
Hani sen diyorum sevgili
Sen gittin ya
İşte ben o vakit
Önce saçlarımdan sildim kadınlığımı
Sonra;
Tenimden sevişmelerimizin kokusunu
Gecelerin zifirine sığınıp
Bir bebek gibi emzirdim acılarımı

Yoksun ya
Azap bandıralı gemiler demirlidir
Bu kentin vuslat limanlarında.
Düşlerimde sevdamin yitikleri
Yanaklarımda nefesinin sıcaklığı
Dudaklarım dudaklarını arar boşlukta

Bugün her şey biraz senden, biraz benden olsun
Cennetim olan bu kent efkarda gidişinle
Adın düşer aklıma
Aklım çıkar
Hayallere ilişir bakışlarım
Hasretine bürünür kahır sözcüklerim
Semaya açılır ellerim
Bin ah ile çırpınırım
Dilime sitemli dualar dolanır
Ömrün ömrüm gibi geçsin aminlerinde
susar yüreğim
Sonra ben
Ben sevgili
Önce Hüzün dolu bu kente sonra kendime
k ü s e r i m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314475/bir-kente-tutsak-2.html>

Bir kente tutsak-3

Hasreti, ateşi çoktur bu kentin
Hasretin eser dar caddelerinden
O an daralır nefesim
Bir har için de boğulur ölürüm

Sen benim en sevmediğim sessizliğim
Konuşmak tan öteye suskunluğum
İçimde acıyla büyüttüğüm küskünlüğüsün

Umudum yok gelecek güne
Saatler sinsice yiyip tüketirken ömrümü
Hevesle bakamıyorum yarınlara
Ellerimde hasret mühürlü bir mektup
Dilimde hiç susmayan hicran türküsü

Her yeni gelen gün telaşa salarken sensizliği
Bu kentte
Güneş teninde sönüp, gözlerinde doğmalıydı
Gözlerin hayallerime zifiri karanlık
Bakışların dipsiz kuyu sevdalı yüreğime

Kaldırımlarında diz çöktüğüm bu kent
Kendince yazarken fermanını
Saçlarımdan özlemler dökülür ayak uçlarıma
Bulutları hüznle ağlatıp
Her damlasında seni diletirken yağmurları
Sen ve ben sevgili aynı buluttan yağar
Ayrı ayrı düşeriz şehrin sokaklarına
Ayrı ayrı yok oluruz meçhul topraklarında

Her akşam
Issız bir ay doğarken bu kentin üstüne
Kat kat olur gecemin koyuluğu
Sönerken yıldızların son umut ışığı
Başlar ruhumun karartma geceleri
Dua'dayımdır yitik aşkımın darında
Tenimde ecelsiz ızdırap
Düşlerimde acılar
Karanlığı sevmek gibiydi seni severken aşk!..

Aklım mesken tutsa da bu yabancı kenti
Yola düşse de ayaklarım
Sırf sen varsın diye sevgili
Yüreğim tutsak kalır bu kente
Zincirler vurmasana sevdama

Biliyorsun...
Ben seni dün de seviyordum
Bugün de seviyorum
Her şeye rağmen seviyorum
Bu şehri ışısız sevmekti
Karanlıkta yaşamaktı
Gelmeyeceğini bile bile
Gündoğumuna kadar seni beklemek

Ve prangalarımđan kurtulup
Bu Şehri terk edememektđ seni sevmek!..

Son olsun diyorum sevgili
Son olsun
Artık bir Hazan sabahında uyanmayacağım
Sonsuzluk uykusuna dalıp
sana bir Şiir daha yazmayacağım
Bu kenti senide unutacağım
Acılarımı koynuma sarıp sarmalayıp
hüzünlere eş olup
Bu kenti terk edeceğim

Hüzünlükent~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1315763/bir-kente-tutsak-3.html>

Hüzün çiçekleri

Ben papatyaları bilmem
Laleri de papatyaları da kırlarda
görmüştüm
Kokularını renklerini de bilmem
Ben sadece Nevruz çiçeklerini bilirim
Annem gibi!
Annemi de çok seviyorum nevrüz
çiçeklerini de
Anneme çok benziyorlar her yerde
açmayan
Issız sessiz dağlar da açan garip
çiçekler
Bildiğim tek çiçek kokusu ise
cennet misali kokan Annemin
şefkat kokusu
Nefesimi açan!

Bana çiçekler güller öğretilmedi
Ben sadece "hüzün çiçeklerini"
bilirim
Nevruz dan sonra
Onuda Annemden tanıdım
Ömründe hiç çiçek almayan kadın!

Birgün çiçekleri topladım Anneme diye
sunduğum da
Kızım ben bilmem çiçek almayı
Nasıl tutuluyor demiştin ya...
Tebessüm edip şakacı kadın!
Ellerin çiçeklerden incinmez
Korkma Nevruz sultan
Bilseydim
Sana dikensiz gül getirdim

Bak oysaki ismin bile çiçek
Ondandır sana başka çiçek sunulmaması
Hem çiçeğe çiçek getirmek kimin
aklına gelirdi ki demi ama
Üzme beni üzme Annem
Çiçeklerin sultanı Nevruz!

Yüzüme bakıp bana laleler papatyalar
getirme
Sen benim "hüzün çiçeğimsin"
sen gülünce içim ısınıyor
Gölgede kalıyor tüm güzellikler
Narin kırılғанım demiştin
Şimdi her yer gölge ve soğuk Anne
hemde ayaz
Sıcağı ısıtmayan güneş düşer üstüme
Gündüzler karartma
Geceler ıssız sessiz
Canım sızlar can sızım
Tüm güzellikler teninde söndü
Tenin toprakta
Ben ise üşüyorum, donuyorum
mezar taşının gölgesinde
ısıt beni Anne

Seslensem fısıldasam,

usulca sokulsam yamacına
Olmadı;
Bağıra bağıra çağırırsam
Duyarmısın?
Duyarmısın beni Anne
Ne olur duy beni
Ne haldeyim bir bilsen

Hüzün çiçeklerini anlatayım mı?
Anlatayım mı sana Anne
Senden sonra
Artık;kökleri acı ile tutunuyor hayata
Göz yaşı ile sulanıyor ve besleniyor
Dalları ızdıraplı sarmaşık, sarıyor ruhumu
bedenimi
Bilmiyorsun ama annem canım çok
yanıyor
Çiçeklerim marazdır derttir her yerden
açıyor
Hemde sadece kanamalı
Hüzün çiçeklerinin kokusu topraktır
Arada Savrulur başıma bela saçar
Tüm vücudum gül damgası olur
Bazen mor güller
Bazen siyah Laleler
Oysaki ben Nevruz seviyordum
Değilmi? Annem
Sonra mevsimim değişiyor
Beyaza sarılan yüzün gibi
Tüm çiçeklerim soluyor
Bilmiyorsun ama ben bilmiyorsun
Hüzün çiçekleri yerine
Cehennem çiçekleri açıyorum Anne

#hüzünlükent
Kayıplarım vedasızdır benim~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316339/huzun-cicekleri.html>

Vatanım cennet

Benim gardaşım sinemde durur
Dururda bacıyı on ikiden vurur
Yediğin kurşun avucumda durur
Ölmedin yüreğim de yaşıyorsun sen
Kan olup Gözümde taşıyorsun sen
Vatanın bağrında gül olup
açıyorsun sen

Yılları Saymadım kaç sene geçti
Geçti de seneler şehadet içti
Bu öyle bir ayrılık ki tenimi biçti
Ölmedin gardaşım yaşıyorsun sen
Gözümde yaş olup taşıyorsun sen

Hain bir el kıydı o masum cana
Daha taze fidandı ağlardı Ana
Yorgundu yüreği tükendi baba
Ölmedin evimizde yaşıyorsun sen
Şehitlik makamını taşıyorsun sen

Kara gözlerine kurban olurum
Yediğin kurşuna siper olurum
Bilseydim yerine ben asker olurum
Ölmedin duvardaki resimde,
yaşıyorsun sen
Bakışlarınla gönlümü yakıyorsun sen
Vatan aşkıyla gözümde,
taşıyorsun sen

O öyle bir onur öyle bir gururdu
Ruhu bayrak gibi göklerde dururdu
Kanı yerde kalmaz "O" Türk oğluydu
Ne mutlu türküm diye yaşıyorsun sen
Ülkemin bağrından yas olup,
taşıyorsun sen

Şehitin günlüğünden...
Şehit olursam bir gün sen ağlama
anam
Ağlayınca kapanır mı sanırsın kurşun
yaram
Ak saçlarını dökmesin söyle yaşlı
babam
Dökünce iyileşirmi sanırsın kurşun
yaram

Söyle ağlamasın gardaşım ve bacım
Diner mi sanırsın kurşun sızım
Ne zaman cennete yaslanırsa
başım
O zaman huzur bulur kanlı naaşım

Selam olsun ÷lkem vatan sağ olsun
G÷n÷l dağlarını bir bir aşıyorum ben
Akan kanımca çağlayıp coşuyorum ben
Merak etmesin düşmanlarım
÷lkem rahat olsun diye kara toprakta değil
Melekler dergahında yatıyorum ben
Şimdi vatanım cennet anam,
Cennette gül oldum açıyorum ben

00:20 Ankara
Şehitler ölmez~

Kayıplarım vedasızdır benim~
#hüzünlükent

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317829/vatanim-cennet.html>

Sessiz veda

Siyahların kadınıym ben
Siyahından geceyim
Tüm siyahları severim
Gözlerini sevdiğim gibi!
Eski aşk şarkıları da severim
Eskimeyen aşkları sevdiğim gibi.
Telaşlı bakışları da severim aşkta
Ama gitmek için telaşa kapılmayan
Adamlar olmalı...

Bazen sessiz vedası olmalı kadının
Saate bakmadan
Zamanı gözetmeden
Takvimler hangi tarihi gösteriyor bilmeden
Siyah bir gecede gitmeli
Korktuğu Karanlıkta kaybolarak
Sesi incitmeden
kulağı doldurmadan
Çığığa gerek duymadan
Vedasız gitmeli
Özü incitmeden
Öyle usulca
Yıkmadan dağıtmadan
İçine içine susarak
Kendini toplamadan
Yalın çıplak gitmeli

Saçlarını yığmadan
Sitem etmeden
Kahıra gerek duymadan
Etinden kemiğini ayırmadan
Tenin pul pul dökülmeden
Cesedin diri diri gitmeli

Sessiz bir parka oturmalı
Bir nida koparmalı, içine içine
bağırarak
Ruhun canından çıkarken
Ağaçlar kökünden,yaprağından
ayrılmalı
Çiçekler titremeli
Ama geriye dönmemeli

Bazen sessiz vedası olmalı
kadının
Arkasına dönüp bakmadan
Kapıyı kırmadan
Öyle...
Göz göze değmeden
Yüzün yüzüne gelmeden
Vedasız gitmeli

Sonra oturmalı ıssız bir kuytuya
Tırnakların yüzünü parçalamalı,

Sesini yutarken
Kan revan göz yaşların eşlik etmeli
Eşsiz olan yalnızlığına
Ama kimse bilmemeli
Canının diri, ruhunun ölü olduğunu
Öyle susarak gitmeli
Dik ve mağrur
Aşkını kalbine gömerken
Kadın;gidişiyile sağır kulakları çınlatmalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1320345/sessiz-veda.html>

Mavi berelim

Küçüksün sen o dağlara
Dağlar Küçüksün oğlum sana

Isparta da açar rengârenk güller
Dağlarında açan, benim gülüm en
güzeli
Hangi gül evlattan daha güzel kokar
Sen mavi bereli gül içlerinde en
güzeli

Benim mavi berelim gülleri
gölgesinde kor
Ona dayanmaz ne ateş, ne hava,
nede kor
Gel mavi berelimi dağlarda
açarken gör
Benim mavi berelim güllerin en
güzeli

Mavi bir gülsün SEN Isparta
dağlarında açan
Hüzünlü bir annenin yüreğinden
yaprak yaprak kopan
Hangi gül senden daha güzel
kokar ki?
Evlat değil midir anneler için kokan
Güllerin en güzeli

"Sen evlat" sana adadığım güllerden daha güzelsin~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321011/mavi-berelim.html>

Aralıkta bırakma

Hayalin koynunda dirilebilmektir aşk
Meçhul gecelerde Aralıkta bırakma
beni
Şairler hüznü dolu Eylül'e şiirler yazdı
Nisan'a şarkılar söyledi
hüznüydü kentler

Oysa ki ben sana halen Aralıktım
Soğuk, sisli, puslu olsada Aralık
Ateş alevdi ellerim
Sensiz üryan şimdi hallerim
İçim üşüse de hasret ayazında
Sıcacıkta sevdam sen üşüme diye
Belki gelirsin umuduyla
Güneşi söndürmedim
Yüreğimin kapısını aralık bıraktım
Usulca gir
ürkütmeden, korkutmadan
Gidişin gibi olmasın gelişin

Hayalin koynunda dirilebilmektir aşk
Yitik gecelerde Aralıkta bırakma beni
Ne Eylül'ün anlamı var,
şiirler yazılan
Ne de Nisan'ın anlamı var,
yağmurlu şarkılar söyleten
Benim yüreğim sana hala Aralık
ve üşüyor

Saklıdüşler kurdurma bana meçhul
gecelerde
Yüzümün perdesi sana hala güneşli,
ve aralık
ruhum gibi sevdiğim
Gelirsen utanmadan yüzüme bak diye
Gözlerim sana hala açık ve yarı aralık
hiç kapanmadı
Uyursam bir daha uyanamam diye
Uykusuz gecelerde Aralıkta bırakma
beni
Korkuyorum;
Sensizlikle sına hallerimi
Gir aralık olan Yüreğimin kapısından
Sevgiyle kapatalım tüm mevsimleri
Eylül başkalarının olsun sevdiğim
Bizim yüreğimizin kapısı birbirine,
hep aralık kalsın olmazmı??
Yitik gecelerde Aralıkta bırakma
beni
üşüyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321167/aralikta-birakma.html>

Umutsuz ev kadını

Yüzde doksan erkek doğmalıydım
Belli ki, anlamıyorum kadın işlerinden
Süpürge edecek kadar saçım olsa da
Anladım ki, anlamıyorum kadın işlerinden

Duvar mı kirlendi al fırçayı kendin boya
Musluk mu bozuldu getir kurbağacı
Sık anam sık ön dişlerini
Beceremedim ben bu erkek işlerini

Kadın olayım diyorum postaneye git
Çocuk hastalandı gece hastaneye git
Daha bitmedi uyumadan okula seğirt
Beceremedim ben bu erkek işlerini

Ampul patladı ya değiştir ya mum yak
Patlayan tekeri sök stepneyi tak
Az kadın ol kadın! arada aynaya bak
Beceremedim ben bu erkek işlerini

Yemek yandı amanın tencere ötüyor
Ütü çoğaldı gözüme gözüme batıyor
Çocuklar anne açız diye nara atıyor
Beceremedim ben bu kadın işlerini

Kapıcı nazım, ablaaa aidat nerede diyor
Yönetici desen atınoğlu hiç halden
anlamıyor
Allah canımı al diye bina da bağırasım
geliyor
Beceremedim ben bu erkek işlerini

Marketi manavı pazarı çilesi bende
Of desem fırçası bende azarı bende
Cümle konu komşunun nazarı bende
Beceremedim ben bu erkek işlerini

Dört çocuk ev kira hepsi para bekliyor
Doğalgaz her ay bin sekiz yüzü tetikliyor
Eee maaşın yoksa devlet kadının yanında
deniyor
Beceremedim ben bu erkek işlerini

Tası tarağı atıp kendimden kaçasım geliyor
Elimdeki sarı bezi yere çarpasım geliyor
Kapı pencere silinecek oyalanma bekliyor
Anne diye sıpa vah arkamda emekliyor
Beceremedim ben bu kadın işlerini

Sene de değil ömrümde bir kez tatile gitsem
Ben de akşam yemeğini dışarıda yesem
Düşünsem düşünsem acaba? ne giysem
Beceremedim ben bu kadın işlerini

Oturup ağlamak istiyorum vaktim yok
Az gülüp eğlensem içimde heves yok
Çalın bir gayseri havası bana devletten
fayda yok
Ya erkek olaydım ya kadın, halimde bir ayar yok
Vallahi Beceremedim ben bu karışık işleri
Sonunda döktüm sıktığım dişleri

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1322046/umutsuz-ev-kadini.html>

Vicdan sokağı

Bu kentin sokakları hüznü
Kahır olup dökülür nemli duvarların sıvası
Caddeleri geniş ve uzun
Civarda Gesi bağları var üzümlü.
Birde...
Çocukları var bu kentin
Yaz, kış erimeyen, Erciyesin başı gibi
Gözlerinde donmuş karlar.
Soğuk bakışları yürekleri dağlar.
Buğulu güneşi görseler erir akar belki gözyaşları
Sırtlarında yumru gibi durur nefesleri
Doğarken boğazlarında kalmıştır hevesleri...

Çocukları var bu kentin
Uyku yerine
Ayın doğuşunu beklerler her gece pencere önünde.
Ay, bazı geceleri denk gelir camlarına yahut da gelmez
Yaşları genel olarak dört ile on dört arası
Bazısı anne ve babalı
Bazısı hem yetim hem de öksüz
Giyimleri sade ve süssüz
Bir bakarsın dudak büzmüş,
Bir bakarsın göz süzmüş,
Bir bakarsın bilinmez kimler üzmüş.

Çocukları var bu kentin
Hepsinin saçları aynı uzunlukta
Bazısı erkek, bazısı kız
Bakınca anlamazsın hangisi erkek hangisi kız!
Erkeği de masum, kızı da masum,
Eli değmesin namussuzun
Bu çocuklara kıyanların
Ömrü darağacında kurusun
Bu çocuklar tüm ulusun
Eli değen it,
it gibi ulusun!

Çocukları var bu kentin
Okul yolunda başları ve bakışları önde.
Yürürken, yüzlerinin resmi yerde, gözleri daima gölgelerini izler
Ah biçare yavrum Acısını içinde gizler.
Okul yolu denilen cadde çetin!
Yol üstünde sol tarafta koca bir bina
Binanın girişinde bir mahkûmun gözyaşları
Çocuklar karşı karşıya gelir her gün,
Bunun gibi onlarca mahkûm ile...
Köşe başında Mavi renkli bir tabela
Tabela da yazar (Vicdan sokağı!'
Sokağın sağında kolluk kuvvetleri
Solun da sulh ceza mahkemesi
Sonunda ise ufka açılan garip bir yol
Yolun sonun da yetimhane denilen yuva.
Çocukların arkasın da kalır bir mahkûmun bakışları
Gülümseseydi diye kırılacak acıya tutunmuş yüz kıvrımları
Aklında muammalı bir soru
Soru içinde sessiz bir çığlık
Çığlığı yırtan bir kimsesizlik.
Benim kızım da büyüdü mü?

Düşündükçe içinden çıkmaz telaşı
Kararır bakışları, bir ıssız acı yürür gözlerinden yüreğine
Koşup gitmek ister çocukların peşinden ama kaderi bırakmaz.
Daralır nefesi, soluğu göğsüne sığmaz olur
Kelepçeli elleri ile silerken gözyaşlarını
Fayda etmez ne güneş ne de bir ateş
Üşür ruhunun koyu karanlığında...

Çocukları var bu kentin
Karşı karşıyadır okulun ön kapısı ile
Karşı binanın suçlu giriş kapısı
Arka çıkışı güvenlik kuvvetleri
Arada sıkışmış bir okul
Okulun penceresi bakıyor 'vicdan sokağına!'
Küçüklükten eziliyor yürekleri
Acıyor bir mahkûmun binaya girişine
Başı önünde davaya gidişine.
Birisi diyor ben avukat olacağım.
Diğeri diyor ben hâkim olacağım,
Mahkûmu Azat edeceğim
Ellerini çözeceğim
Özgürlüğe kanat çırpan kuşlar gibi
O da uçup gitsin yuvasına kavuşsun sevdiklerine
Hem mahkûm hem masumsa
Belki de mahkûm benim babamsa.
Kime sorsalar ki, sorulmaz
Sonu hayır da olsa
Masum adam, dam da yatmaz
hayra yorulmaz

Mahkumun yaşı 50-55 arası
Duruşundan belli boynu bükük ağırdır yarası
Cebinde yok bir dal cigara parası
Şuan düşündüğü tek şey tanımadığı evladı ve davası

Çocukları var bu kentin
Kimisi mahkûm kimisi mevta çocuğu
Yetim hanenin kimliksiz çocukları
Burunlarından gelir yedikçe yemekleri
Her gece ay'ın doğuşunu beklerler
Her ay doğduğunda, anne baba diye
Dua edip rab'lerinden medet isterler.
Gözleri gündüz bir mahkuma takılır
Gece olunca boş çerçeveli bir duvara
Hey yavrum! Doğmadan yetimdin sesini Hak'ka
kim duyura...

Sorsan denilmez
Mahkumun suçu bilinmez
Derine inilmez
'Ya kaderdir ya keder'
Kessen ipini kim ne der.
Payımıza düşen kimsenin bilmediği cevapsız bir bilmece

~

Zil çaldı Çocuklar ders saati
Bakışlarınızı kapatın vicdan sokağına
Sarılın umutlarınıza
Kim bilir belki bir gün aydınlığa çıkar yolunuz

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1322853/vicdan-sokagi.html>

Anlık bir yılgınlık

Ne sana dair yazacaklarım tükenir
Ne de yazdıklarım derdimin dermanı
olur

Anlık bir yılgınlıktır ömrüme biçtiğim
değer
Yüreğimdeki çaresizlik volkanları
kaynarken
Uzak diyarlara bağladığım umutlarım
Yalan avcıları tarafından vurulsa da
Bir hayalet gemi
Seni bana getirirdi
Hayal zamanların küf kokulu
Lodoslarıyla

Dünlerim karıştı yarınlarımın
gölgelerine
Senli çılgınlıkların kurşun yaralarıyla

Elinde beyaz eldiveniyle bir ayrılıklar
meleği
Hasretlerime teyel dikişler atardı
İçimdeki sancılar ayyuka çıksa da
Yine de inadına gülmeye çalışırdım
Hayatın gerçeğini unutmuş gibi
yaparak

Bir yazı tura oyunu başlardı
Ve bilirdim ki kaybetmeye yükümlü
olan benim

Her kaybımı kazançtan saymasam da
Zayı günlerimde bir gülücüğün kazancım
olurdu
İçimde hüzüne dair şarkılar çalınırken
Böyle ayrılık olmaz nakaratı
Beni dünya ya döndürürdü
Yıkılmışlığımın eli kelepçeli mahkûmuyla
Ve bir kelebek havalanırdı ayak
uçlarımdan
Senli işkenceler çektiğim acılar vadisine yol almaya

Sınırsız sevgi demetlerim darmadağın
olurken
Bir böğürtlen dikenini ellerimi kana
boyardı

Düşlerimi haykırırdım gerçeğe
dönüştüremesem de
Uyandığım uykulara küfredirdim
Yıldızları kayıp gecenin
Yüzünü yere indirip
Tüm gece kuşlarını kafeslere tıkardım
Son kez planlar yaparken

Yitirmek üzere olduğum aklımla
Seni sevmelere tutulduğum yalanını
Bir kez daha anlatırdım yalancı dudaklarımla

Şimdi sana dair yazdıklarıma
inanmayacaksın
Sinsice bir gülüş dudağından yerlere
düŖecek

Kalemimin mürekkebi biterken
Dilimde hüzünbaz bir masal
Kendi yüreğimdeki saklımı uyutacak
Ve bilirim ki
Ben yazmasam da
Ne seni unutabileceğim
Ne de içimdeki
Senli bataklığı kurutabileceğim
Ve bilirim ki
İçimdeki ince yarayla
Asla vedalaşamayacağım

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1325407/anlik-bir-yilginlik.html>

Anneler ölmemeli

Benim yarımı soracak olursan
işte burada Anne!
Ben buradan zayıf kaldım
Nereden diye soracak olursan
insanlığımdan!
En önemlisi Kadınlığımdan yara aldım
Kendini sev kızım diyorsun
Kendimi sevmek istiyorum ama
sevemiyorum anne
Beni önce çocukluğumdan
sonra kalbimden vurdular.
Yüzümden pembe gülüşlerimi
Mavi düşlerimi
Güne bakan çiçeklerimi yoldular.
İşte bu yüzden, bu yüzden sevemiyorum kendimi
İnsancıl duygularım beni sevmiyor Anne...

Çocukluğum da; sana diyemediğim
Dudaklarımda lanetli bir öpücüğün tadı
Gözlerim de kör karanlık kuyulara açılan bir bakış
Tenimde kirli ellerin izi kaldı.
Ve...
Zihnimde her gece yaşamayı unutan
Mor ölümler ölen
Masum bir kız çocuğu ağlıyor Anne

Sen ellerimi bırakıp
Gittiğin topraklardan bir pencere açılrsa
Rüzgar esse, uğultusu ile Sevinçler girse içeriye
Güneşin sıcaklığı gibi değsin ellerinin sıcaklığı yüzüme
Ellerimi tut
Beni sev anne
Ansızın bırakıp gittiğin gibi gitme
Ben kendimi sevemiyorum
Üzülüyorum aslında kendime, kızıyorum da
Ama iyileşemiyorum
Yaram ruhum da
"Ruhsal iktidarsız zavallılar" önce oyuncaklarımı kırdı
Dokununca tenime, çocukluğumu,
Sonra kadınlığımı çaldı.
Bilmiyorsun!
Bilmiyorsun sen Anne

Umuda ektiğin çiçeklerin son yaprakları solmak üzere
Bir damla can suyu olsa bir gülücüğün
Bir kapı aralansa gittiğin topraklardan
Bir gecelik müsaade alsan
Sen gelsen Melekler gibi
Duvarlarımda rengi değişse
Üzerinde ki yakası eksik beyazı çıkartsan
Anneler gününde aldığım (Nevruz) çiçeği desenli elbiseni giysen
Tutsam eteğinden yapışsam
Kal desem kalmazmısın? Anne

Yanında; gözlerinin içi gülen çocukluğumu getirsen

Yüzümün Penceresindeki utanç perdesi kalksa
Işıkları yansa gözlerimin
İçimdeki, içindeki çocukluğum gülse
Bir de sen gülsen
Sarılsak olmaz mı? Olmaz mı? Anne!..

Bu gün günlerden (yedi Ekim) sabahı
Kutlu bir cuma
Bir bağ bozumu
Bir hüzün günü son güz!
Bugün BEN'im doğum günüm ve sen yoksun
Yıldızlar yok, güneş yok, umudum yok...
Anne diye seslensem kızım diyenim yok!..
Sensiz bu doğum günümde çocukluğumdan miras
Bir kez daha Mor ölümler öleceğim
Bilmiyorsun, bilmiyorsun!..
Sen Anne

#hüzünlükent🍂

Kayıplarım vedâsızdır benim~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326130/anneler-olmemeli.html>

Garip bir ev (2)

Gözüme bir perde indi bu gece
Dünyayı mor renkte görüyorum ben
Anne
Çiçekler mor, çocuklar mor,
doğan güneş mor
Sanırım yumruğu yedim ben Anne

Ev'midir işkence hanemi bilmemki
bizimkisi
Senaryosu belli, filim değil acı dizi
Komedi mi dersin dram mı dersin
Her hafta içi
Yeni,yeni bölümler çekiyoruz be Anne

Garip bir ev burası zemini çamurdan
Depremsiz sallanır yapısı gavurdan
Tünedi bir baykuş inmez dalımdan
Sabah akşam beynimi kekiyor be Anne

Pencerede perde gece gündüz kapalı
Kapının girişinde demir sopa dayalı
Karşı gelmek erkeğe bize patlar pahalı
Merdivenden düştüm diyeceksin be anne

Çıkardı beldeki kemeri kırbaç yerine
Vurdukça acısı iner derine
Feryat figan etmek benim neyime
Sesimi boğazıma gömdü be Anne

Nazla kıymetle büyüttüğün kızın
El elinde ucuza gidiyor be Anne
Okşayarak taradığın İpeksi saçım
Yolunca gavurun elinde kaldı be Anne

Gamzelemiş yanağımda bir bıçak izi
Güldürür mü felek bilmem ki bizi
Makyajla kapanırmı işkence lekesi
Utanıp aynaya bakamıyorum be Anne

Aynalar yalan söylermi ben güzel kadını
İçime atmaktan kanser oldum sanırım
Önce kirpiklerim, sonra saçlarımdan
ayrıldım
Sol göğsüme neşter değdirdi be Anne

Tanrıya Yalvardım duymuyor beni
Komşuya seslendim görmüyor beni
Sığınacaktım devlete tınmıyor beni
Ölünce haberimi duyarsın be Anne

Çekildi ruhum eriyip bitiyor canım
Dudağımdan ciğerime akıyor kanım
Mor ölümler ölmek benim mi kaderim
Hocalar sâla"mı veriyor be Anne
Sen duyma merak etme iyiyim, iyiyim
ben Anne

~~~
Baş ucuma bir karanfil koyarsın belki
Anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1327801/garip-bir-ev-2.html>

Hoş geldin

Gelişin milat oldu
Hüzünlerimi terk etmişliğime
Son duamın
Son dileğimin kabulü oldu
Hoş gelişin adam

Hoş geldin gönlüme
Ne hoş getirdin kendini bana
Buğulu gözlerim güldü seninle
Yüzüme tebessüm oldun
Sen hoş geldin
Ne hoş getirdin kendini bana
Ağlamıyorum artık uslandım
Yıkık bir duvardı yaslandığım diyorum
senden önceme dek
Hepsi bu aslında

Renkler saçtın ömrüme
Her renk yakışıyor bana ellerinden
adam
Gül kırmızısını dudaklarıma
Sevinç olan Pembeyi yanaklarıma
Asil olan Siyahı gözlerime
Beyazı kaderime sür olur mu?

Aynalarla barıştım seninle
İlk saçlarımı sevmeye başladım
Topuzu da dağıttım
Sarı tonlardan vazgeçip
Kızıla, ihtirasa bıraktım her bir telini
Yüzümde ki,Matemi mezara gömdüm
Sevinçler doğurdum seninle
Yeni bir bebek
Yeni bir hayat
Yeni bir ben oldum
Yeni bir sen olmak için
Sen hoş geldin gönlüme
Ne hoş getirdin kendini bana

Ben seni çok sevdim
Seni sevdiğim için kendimi sevdim
Sonra kadın oluşumu
Sonra seninle oluşumu
Sonra senin olmayı sevdim
Sevdim işte... sendeki beni sevdim
Sen hoş geldin gönlüme
Ne hoş getirdin kendini bana

Yıllar yorsa da seni
Bakma dış güzelliğime
Kalbim en az senin kadar kırgın
İçim en az senin kadar yorgun
Sende dinlenmeye
Seni dinlemeye geldim adam
Sen, ben biz olmaya
Sende kaybolmaya geldim

Sakallarında bir buse
Yorgun yüzüne can olmaya
Yüreğine şefkatle dokunmaya
geldim

Artık
Güneş başka
Yıldızlar başka bu kentte
Ay başka gökyüzü başka
Gün başka güncem başka
Yağmur yağmıyor gözlerimden
Herkes çıktı senden başka özlemimden
Gecem de sen
Günüm de sen
Şehrim de sen
Sen hoş geldin gönlüme
Ne hoş getirdin kendini bana
Ve bu kente adam

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1329356/hos-geldin.html>

Yalan söyledim

Sana yalan söyledim
Oysaki ben seni hiç sevmedim
Bakma şiirlerime
Ben yazmadım onları sana
Deli kız yazdı
Bu heceleri
Gecelerin koynundan çalarak

İçimin acısı
Kalbimin çırpınışları
Ruhumun yara almışlığı
Hepsi hikâye aslında
Ben sana asla vurulmadım
Sen değilsin bunları yaşatan
Hüzünlerimin bana armağanı
Bütün bu yaşadıklarım
Ben sana hep yalan söyledim

Bakma sen şarkılarıma
Şarkılarımsın diyordum ya
Senin için çalmadım ben onları
Kendime bir pay çıkarttım
Sen aslında benim şarkılarımda
Tek bir nota bile olmadın
Ben sana hep yalan söyledim

Aslında ben seni
Gökyüzü kadar sevmedim
Öyle diyordum ya
Doğmadın hiç odama
Hiç mehtabım olmadın
Bir ay ışığında seni görmedim
Yıldızlar kayarken seni dilemedim
Ben sana hep yalan söyledim

Hiç beklemedim ben seni
Senli bir tek hayalim yok
Hiçbir duamda adın yer almadı
Ne aşkına talip oldum
Ne de ömrümü adadım sana
Gönlümde yerin yok
Ben sana hep yalan söyledim

Ben değilim
Bu mısraları yazan kalem
Deli kızın elinde desem de
İnanma sen söylediklerime
Öylesine özledim ki
Gözlerine bakarak
Seni seviyorum diyebilmeyi
Çünkü sana ben yine yalan söyledim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1331249/yalan-soyledim.html>

En güzel yaşında fırtına kopsun

~~

Dilerim ki sevgili
En güzel yaşında fırtına kopsun
Kışla müjdelensin her baharın!...

Yıldızları perdelemiş
Hicran makamlı şarkılar
Hep karanlık çok karanlık.
Ay'ı küstürmüş kahırlı gecelerim
Hep karanlık çok karanlık
Kederle örülmüş ömür dediğim hayat
Ondandır belki de, ecelle sarmaş dolaş sevişmişliğim
Çok karanlık!..

Adın geçince
Kelimelerim düğümlenir benim
Kahrınla sorgulanır
Anılarınla şakağımdan vurulurum
Ne bir adım ileri ne de bir adım geri
Can çekişir bu dipsiz kuyuda yürek
Çok karanlık

Şimdi yangın yeri kalbimin tâ içi
Her adım hüsrana, bir adım öten isyan
Ruhum kafeste.
Yüreğimde sevda ateşi
Her hayalimin kanadı kırık
Şimdi nefeslerim sorgular beni
Neden?

Bin kahırla geldin bin kederle gittin
Özgür değil nefes alış verişlerim
Sebebi içime oturmuşluğun
Sebebi içime dert olmuşluğun
Dilerim ki sevgili
En güzel yaşında fırtına kopsun

Soruyorum şimdi?
Sen mi sırdın yoksa ben mi kördüm
Seni sevdiğim gün güneş mi yoktu
Ya da ben mi karanlıktım
Seni sevdiğim gün hayat mı yoktu
Ya da ben mi sana ölüyordum.
Çok bedel ödedim
Can ol bana demiştin de
Canımdan can vermiştim uğruna
duymadın
Dilerim ki sevgili
En güzel yaşında fırtına kopsun

Biliyor musun?
Mevsiminde açmıyor şimdi çiçeklerim
Kanatsız kuş misali kırılmışlığım
Yak dünyayı diyor içimdeki öksüz kadın
Kurula kirpiklerini

Sen koymuşum zulumün adını
Boşuna dua etme huzur bulurum diye
Acılarım ile acılanmadan anlayamazsın,
açmayan çiçeklerin, bahar da yarım kalmasını
Dilerim ki sevgili
En güzel yaşında fırtına kopsun

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333303/en-guzel-yasinda-firtina-kopsun.html>

Saymadım sayamadım

Hadi birlikte sayalım baba
Sen yedi kat katman yerin altında
Ben huzurun yıkıldığı soğuk bir dağın
yamacında
Sen' Şar dağı dersin
Ben diyeyim Berit dağı
Yok aslında bilmiyorsun
Hiç biri değil!
Onlarda dağ mı senin yanında
Dağ da sensin yıkılan huzur da
Kaç ay?
kaç gün?
Bilemedim sahi
Kaç saat geçti sensiz baba

Şimdi Mevsim güz
Acım isyan
Dualarım sitemli ve sorgular seni
Duyuyormusun?
Dokunuyor mu ruhuna baba
Tekrar soruyorum
Sonbaharın sonuna mı sakladın son nefesini
Sararan yapraklar gibi sarardı yüzün
Sonbahar hazan
Sonbahar zaten hüzün değil miydi?
Şimdi anlıyorum ki, değilmiş baba
Sonbahar seni alana dek ilkbahar gibiymiş
Sararan yapraklar uçuşan kelebekler misali açan çiçekmiş

Şimdi yine soruyorum
Başımı okşayan yorgun ellerin nerede?
Başım garip
Başım yetim
Başımı öksüz
Başımı saçsız koydun
Yığdırdın önüme
Okşamasan da olur artık baba

Duymak istiyorum oysaki
Artık ne bir ses gelir senden
Ne de bir nefes...
Ne sen beni duyabilirsin
Ne de ben sana canhıraş avazımı duyurabilirim

Hadi baba ses ver
Söyle rahat mısın?
Nasıl olsa
Ne ekmek isteyen var
Ne de nafaka bekleyen
O çok kızdığın birikmiş faturalarda yok
Her şey den muafsin
Eğri yüzün güldü mü dünya meşakkatin bittince
Sorguluyorum güldü mü? Baba

Bak artık

Yorma beni! rahat bırak diyeceğin kırılğan kızın da yok
Şimdi kime kızıp
kimlere dert yapıyorsun annemden
Artık annem de bir şey isteyemez ki...
Uzanmış yamacına uyanmıyor
Çevir başını baksana
Anneciğim hepten suskun baba

Bak sen susuyorsun annem de konuşmuyor
Duymuyor
Anlaşmalı mı gittiniz?
Hadi sen göçüyordun da annemi niye?
Annemi neden çağırdın..
Yakışıyor mu senin gibi asil bir adama
Kendini götürürken annemi de alıp
gitmek..
Ben nereye gidersem sen oraya mı dedin ki?
Kalbi dayanamadı yokluğuna
Canımdan can alıp gittin
Kızgınım sana affet kızını baba

Bilirsin
Çok korkarım yalnızlıktan ve de sahipsizlikten
Hiç mi düşünmedin beni
Kim sahip çıkacak kızımıza demedin mi?
Kimler üzüyor beni
Kimlerin hayali kaldı gözlerim de bilmiyorsun.
Bilmiyorsun baba!
Gurbet kuşum diyordun ya hani bana
Kırdın kanatlarımı
Çok olmadı mı bir ömre bunca kayıp
Bu yürek sence kaldırabildimi
Soruyorum sana baba

İşte kalk!
İşte bak!
İşte gör!
Ne olur duy!
Hadi hisset...
Şimdi yangın yeri kalbimin ta içi
Ellerimden hüznler dökülüyor bahçeme
Hangi tarafa baksam kabir
Hangi yöne yürüsem toprak
Hadi sayalım
Bir iki üç
yok yok baba yan yana saydım
Beş can yatar

Kırgınım sana affet beni baba
Her düşen gözyaşım sana olsun isterdim
Ama gel gör ki,
Pay etmek zorunda koydun beni
Hem sana ağlarım hem anneme
Diğerlerini sorma bana sorma
Onlara bir ben değil melekler de ağlar
Ölümlü değil diriden onlar

#hüzünlükent

kayıplarım vedasızdır benim~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1335383/saymadim-sayamadim.html>

Senden sonra-2

Senden sonra
Küf tuttu bütün hayallerim
Sevgi şemsiyemi tersyüz etmiş
İçimdeki dinmeyen fırtınalar.
Bütün sokaklar solgun çiçekli sonbahar
Gök aynada nefesimin buğusu
Titrek bir el dokunuyor kalbimin ücrasına
Sırta kadem bir ses beni benden alıp
Silkeliyor bütün senden öncemi kanatlarımdan

Önce sözcüklerim
Sonra bakışlarım alışmış
Zamanın siyah beyaz esaretine
Gamzelerim gözyaşı sığınağı
İçimin hüznü dudaklarımda gülümseme
Yüreğimde ıssızlığın kızılca kıyameti
Oysa ki senden sonra öğrenmiştim tutsaklığı

Ve Senden sonra
Kör geceyle bir oldu yaşamak!
Mazinin devriyeleri kol geziyor ruhumda
Kapanmak üzere aralık olan gönül kapım
Kırk yerinden kırılmış ömrüm
Annemin sesi kulaklarımda
Saçlarıma asıyorum acılarımı

Mevsim
İçimin karakışına aldırış etmeden
Bazen bahar oluyor düşlerimde
Nisan yağmuru, yedi renk gökkuşağı
Toprak kokusuna karışıyor senin kokun
Kalbime dokunuyor.
Sevdanın ipek kanatlı kelebekleri
Senden sonramı aklımdan çıkarıp
Yarını belirsiz umutlarla süslüyorum uykularımı

Senden sonra İnançsızlaştım
İçimde kırılan saflığın aynaları
Elinden tutmuşum çocukluğumun
Valizim dolusu kırgınlık ve kızgınlık
Aşk'a okunan salaları dinliyorum
Aynı adı paylaştığım kentin bütün minarelerinden

Senden sonra
Çıkardım ismini boynumdan
Yüreğimden davacı yanaklarımdan pembesi
Kahrımla kan kardeş oldu kadınlığımdan davası
Adın batsın demek isterdim
Sustum!
Şükürler olsun gün ışığına ki
Senden sonra da nefes alıp vermek varmış

Gözlerinin gözü aydın
Senden sonraları bitirdim
Mevsimler mi?

benim gözümde başlar
Benim gözümde biter oldu artık.
İstersem yağmur yağıyor
İstersem güneş açıyor
Ben istersem yıldız saçıyor
Senden sonra gözlerim

Ve Senden sonra
Geçti,
asi oluşum hırçınlığım uslandım
Umutsuz da değilim artık
bir gün ay mavi olacak
Yeniden ışığı doğacak gecelerime
Parmak uçlarımda yeni yıldızlar
Belki de yeni aşklar yeni teselliler bulacak
Şimdi ise zaman aşımına uğradı seni beklemek!

/kalin]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1336969/sendem-sonra-2.html>

Gün batımı

Gün batımı...

Adamışım gönlümü bir hayale
Gelmeyen sevgiliye yâr olmuş yarınım
Hasret türküleri incitir olmuş kirpiklerimi
Gözlerimin gölgesinden sunalar uçuşur olmuş
Güz mevsimine düşmüş
Solup gider dudaklarımın alı

Mor ışıklı adak mumlarım
Saklı sevdamın ahı pul pul olmuş tenimde
Terinin koksusu ecel buyurmuş
Gelmeyeceksin hiçbir zaman demiştim
Feleğin kahpeliği gerçeğe döndü
Suların köpüğündeyim
Ak göğsümden süt sağıyorum
Sevdamın ağlayan çocuklarına

Sinemde esen seher yelleri
Sensin eksikliğim demeyeceğim
Viran mevsimi kalbimin hali
Yıkılsın üstüme gök kubbe
Yok olsun hayaller
Karanlık düşler
Küsmüşüm aynalara
Kaderimin kara yazısı senmişin diyeceğim

Asırlar gelip geçmiş bükük boynumdan
Kırkına ermeden titrer olmuş ellerim
Mezra mezra kokunu arar olmuşum
Hasretin gamzelerimde saklı
Bir kelamın bin yıllık yasındayım
Divane olduysam vebalini sen düşün

Kör olmuş dileklerimin düğümü
Maksadımı öteye aşmış canımın yangısı
Ceyhan nehri sürükler olmuş saçlarımı
Sevginin bebeklerini belemişim gözlerimde
Sesim çıkmıyorsa
Ağlamayı kadınlığıma zûl saydığımdandır bilesin

Ara ara hasta bilsem de kendi mi
Aslını sorarsan her an yastayım
Ve de kırgınım
Utanmasam alem duyacak yüzüne hasretimi
Uzansam tutunamam bir dala
Üzgünlüğüm bezginlimle boy ölçüşür

Çok olmasa da
Bu sitem nerden çıktı deme annem
Yetmez mi?
Sevda kervanları geçtikten sonra
Beni doğurmuş olman
Yetmez mi?
Her inandığım aşkta hep yanılmış olmam

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1338316/gun-batimi.html>

Gün aynı gün

Merhaba canım
Dün gece rüyamda seni gördüm
Unutmam biliyorsun
Bu gün doğum günün senin
Nasıl unutulur ki, var mı mümkünü?
Böyle her yıl aynı gece uykularımı bölüp
Hatırlatma kendini
Unuttuğumu düşündüğünü düşünüp
üzülüyorum

Haa...
Bazen aklımdan çıkıyorsun doğru
Ama anlık oluyor
Sonra ciğerimden acı bir yanık kokusu yükseliyor
Burnum sızlıyor...
Ben seni unuttur gibi olsam da uzuvlarım hatırlatıyor
Merak etme olur mu?

Gün aynı gün
Biliyorum bu gün doğum günün
Kutluyorum kendimce yapayalnız
Öyle sessiz ve sedasız...
Aslında yıllar var suskunum
Hiç kimseyle konuşmak istemiyorum
Ebedi sükûta büründün ya!
Ben de seninle kaybettim konuşmayı
Anlayacağın, seninle aynı mezara gömdüm kendimi!

Gün aynı gün
Doğum günün kutlu olsun!
Sana sürpriz yapmak isterdim
Gel gör ki, çok uzaklardayım.
Hem ne fark eder ki, yakın olsam!
Saçlarına dokunamam, sarılamam boynuna
Öpemem yanaklarını
Koklayamam.
Aslında sana gelmek istiyorum
Ama
Senden sonra
Küçük bir kaya parçası ayaklarımın altında
Beni hayata bağlayan
Bir depremle sarsılıp kaymasını bekliyorum
Belki o vakit gelebilirim
Lütfen dua et olur mu?

Gün aynı gün
Doğum günün kutlu olsun
Saat aynı kutlu bir doğum
Hayır şafaksız bir ölüm...
Masada senden geriye kalan birkaç yadigâr var
En sevdiğin şarkı çalıyor kulaklarımda
" Kıraç Yıllar sonra diyor
Yıllar sonra!"
Yıllar sonra oldu bak
Ve sen hâlâ yoksun

Gözüne bile güvenmediğin

"Kimse dokunmasın" dediğin Gitarın öylece asılı duvarda.
Arada başıma takıp kokladığım "bordo
beren"
Son okuduğun kitabın duruyor
Ben de okumak isterdim ama
Yabancı dil bilmiyorum biliyorsun
Yine de saklıyorum
Çünkü her harfinden kara gözlerin geçti
Her sayfasında parmak izlerin var
Kitabın sonunda şafak yok yazıyor
Şafak yok!

Bu gün senin doğum günün
Doğum günün kutlu olsun
Sen iyi ki doğdun
Sen iyi ki varsın
Sen iyi ki benim kardeşimsin
Demek isterdim
Ama sen yoksun
Ve sen
İyi ki doğmuş muydun sahi

Gün aynı gün
Takvimler aynı yılı göstermiyor, olsun!
Saat aynı saat; sıfır altı otuz yedi
Tarih aynı on altı Aralık
Sen doğuyorsun!
Mutlu yıllar demek isterdim ama
Aması var işte
Üzgünüm...

Bilemedim!
Şimdi ben
Aynı saat, aynı tarihte
Doğum gününü mü kutlayacağım
Ölüm yıl dönümüne mi ağlayacağım?
Bilemedim
Hadi birlikte susalım!
Kıyametimiz içimizde uyusun
Belki kutlu bir gün de tekrar uyanırız canım kardeşim

#hüzünlükent

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339125/gun-ayni-gun.html>

Bir gün mutlaka

KeŖke
Hayalimde yaŖadığım gibi
Yazabilseydim
Hayatın hikayesini...

Ŗiir Ŗiir
Hece hece
Acılarımı notaya döküp
Kadın olmanın
Resmini izebilseydim
Çaresizliğin mor tuvaline

Evcilik oyunu
Sen baba ben anne
Beyaz gelinlik siyah damatlık
Kapı önüne konulan kedi yavrusu
Durulmak bilmez içindeki fırtınalar

AŖkı Ŗarkılardan duyar
İlk annenden öğrenirsin sevmeyi
Yaşamak papatya falı
Mutluluk gelincik yapraklı
Geleceğin sırra kadem
İsim olmaktan öteye çıkmaz
umudun yolu

Sisler aleminde kaybolur bakışların
Hep kıŖtır
Sevginin mevsimi
Sabahları
İçten bir günaydın sesi
Kulağın ınlatsın
Alnında sımsıcak
Bir yâr busesi olsun istersin

YokuŖtur
Ömür denen illetin yolu
Bir de yolun kötüye çıktıysa
Gz bebeğine sarılırsın
Kendi bebeğine sarılır gibi
Gözyaşının sesi, onun nefesiyle
doyurursun
Ruhunun sevgi açlığını ağlayarak

Aynalar
Yok sayılmışlığının Ŗahidi
Gözlerini yurt bilmiş kederlerin
Can suyu olup süzülür yanaklarından
Solgun dudaklarında en sevdiğin masal
Bir kez daha sarılırsın hayallerine
Hayalet bir Ŗehirde
Hayal bir aŖkla mjdelesem de kalbimi
İlk dokunuşların saçlarımda durur hala

Aldığın her nefeste teselli ararken
Bazen de kendine geldiğini sanırsın

İsyan vakitlerin de olur ara ara
Çanından kopan çığlıklarla haykırırsın
Vazgeçtim sanma ey hayat
Bir gün mutlaka,
Ama bir gün mutlaka...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1340692/bir-gun-mutlaka.html>

Hasretim olma

Sen mucizeme gölge düşüren kalemim
Feryadı figan gönlüm nasıl uyuyorsun
diyemiyor
Duygularım sus-pus
Düğüm düğüm sözlerin hadi tutki
çözölsün dili

Susma..
İnkâr etme!
hoşuma gitmiyor deme
Sana dair yazdığım şiirlere.
Hadi yak şehrin tüm ışıklarını
Tanrı görsün bizi
Merhamet buyursun
Çareler lütfetsin sızlayan yüreğime
Tekrar yazsın kaderini kaderime
Vuslat olmayacaksa söndürsün ay-ı
yıldızları
Kararsın gözlerine ininceye kadar gece
Kaybolayım isyanımda

Hadi bir ses ver
Seni duymak
En çıkmaz anımda
cennetle müjdelenmek gibi
Sesinin büyüü O güzel cenneti
titremek gibi
Mavi düşlerimden
Mahrum etme beni ne olur.
Kırılır yoksa kırk yerinden ömrüm
Cehenneme düşer gözyaşlarım
tutamam
Hasretim olma!
Olma hasretim dayanamam

Neden?
Sevmeyi, seilmeyi değil de duygulardan
ilk önce kaybetmeyi öğrettin
Açıkçası çok bedel ödettin
Ama olsun
Açtığı yaraları sabrıyla sahiplendim
İçimin tenhalığı korkutuyor olsa da
Gözlerim de yokluğun sızıp kalıyor
Hayalin hayalimde sabahlıyor

Gelecek mi ?
Diye soran,
susmayan kalbimi daha fazla yorma
Toy bir yolcuyum aşk yolunda
Açılsın sana çıkacak olan bütün yollar
Yüzünü görüp sevineyim
Yıllardır görmediğim birini görmüşçesine
Kalakalayım öylece.
Kalbimde hiç gitme duası
Zihnimde ne zaman gideceksin korkusuyla
sarılayım boynuna

Acemisiydim seni sevmelerin
Pek bilmişliğim sevmişliğim de yoktu
Senden başka
Elime yüzüme bulaştırmışliğim da
bundan
Seni en güzel ben sevdim "be kadın
diyordun ya" her fırsatta
Öyle olsun

Ben hala en güzelinden
ısrarla
inatla
inkarsızca
seviyorum seni
Ve... hala en güzelinden
Aklımdan hiç çıkarmadan
Umutla hasretle bekliyorum
gelmeyecek vuslatımı

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345355/hasretim-olma.html>

Kardan çiçekler

Bak...
yine kar yağıyor bu kente
Bahtım gülmez her kar yağdığında
Ölümün diğer adını yaşıyorum genç
yaşımda
Bilirim bu şehir derin hüznler bıraktı
bende
Bir güneş doğdu sanıyorum
Bir gökkuşağına gizleniyor
gökyüzüm
Ve yüzüm düşüyor...
Ne olur gölge etme beyazıma
Kardan çiçekler serpiyorum
annemin mezarına

#hüzünlükent

31/01/2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346039/kardan-cicekler.html>

Canımdan bir parçasın

Hangi anne istemez ki
Anbean yavrusunun büyüdüğünü
görebilmek
Her sabah öpüp koklayarak uyandırmak
Sevdiği kahvaltıyı hazırlamak
Beraber masa sohbeti yapmak
Sonra oğlum diye sarılmak
Annem diye öpülmek

//.//.//.

Şimdi sen...
Yine çocuk yüreğine hasreti sarmalayıp
gidiyorsun öyle mi?
Yıllar önce göğsümden koparılıp gittiğin
gibi
Yine seninle ayrı iklimlerde
Ayrı soğuk duvarlarda nefes alıp vermek
Gözlerime nem düşürecek.

Biliyorum Sende üzülüyorsun
Ağlamamak için direniyorsun
Bense;
Boynunu bükme diye gülümsüyorum
Arkandan sel misali akacak diye
Göz yaşlarımı usul usul geriye çekiyorum

Yine sen...
Büyümeden Çocukluğunu, selam duran avuçlarına saklayıp, gidiyorsun
öyle mi?
Yıllar önce kundak kokunla gittiğin gibi
Yine üşüyeceksin oralarda
Gecenin mi?
Silahın mı?
Soğuğu demiyorum artık
Annesizliğimden biliyorum
Annesizliğin ayazındasın
Çaresizim biliyorsun oğlum

Bak ben alışıyorum annesizliğime
Sende Benim yokluğuma alış olur mu?
Hem büyüdün artık
Öyle diyorsun ya! büyüdüm ben anne diye
Sahi sen Ne zaman, nerede büyüdün ?
Söylesene oğlum

Şimdi sen...
Yine sana doymadan gidiyorsun
öyle mi ?
Beni emin olmayan ellere emanet edip
Kendine iyi bak anne diyorsun.
Kendine yabancı biri bana nasıl iyi bakar ki?
Sende kendine iyi bak olur mu?
Hem büyümüşsün artık kendi deyimle
Üzerine toprak sinmiş

Sakalların çıkmış
Süt kokun gitmiş
Vatan kokuyorsun
Bayrak kokuyorsun
Ülkünü kıskanır olmuş ay ve yıldız
Bahtın açık,canın sağ olsun

Bir rüya olsan
Yahut da bir film olsan, izlesem
Nerede?
Ne zaman ,nasıl büyüdüğünü
göremedim
O yüzden sen benim için hep, on altı
yaşında ki çocuk kalacaksın!..
Hep onaltı yaşında ki çocuk!

#hüzünlükent
Yüreğimiz Ankara'da 22

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1348117/canimdan-bir-parcasin.html>

Son Ocak

Günlerin en bilinmezi
Dünlerin en unutulmazındayım
Hafızamda
Ayrılığın en acımasız hali
Sensizliğin yıl dönümündeyim

Hiç büyümemişim
Senden sonra karanlıklarım daha koyu
Önüne geçemiyorum korkularımın
Düşlerimde gölgene sığınıp
Hesapsız gözyaşlarıyla uyanıyorum
uykularımdan

Ben kabul etmesem de gidişini
Hayat devam ediyor
İş, güç
Çoluk çocuk yaşamak derdi derken
Çok sürmese de
Seni düşünüp senin gibi
Dimdik ve inançla sarılıyorum anne
yanıma
Taa ki aynada yabancılaştığım,
kız çocuğunun saçlarını tararken
Ellerimin titrediğini görene kadar

Bazen dalıp gidiyorum öylece
Kulaklarımda ninnilerinden bir demet
Ya da ne bileyim
Bir bayram sabahı
Yanaklarımda dudaklarının sıcaklığı
Kala kalıyorum öylece
Cama düşen kar taneleri içimi üşütene
kadar

Her kar tanesinde yüzüm düşüyor
toprağına
Ciğerim derinden, yerinden sökülüyor
Memleketim öksüz kalıyor donuyor
duygularım
Soluğum nefesim kesiliyor.

Saçların diyorum anne
okadar da beyaz değildi henüz
Neden beyaz ölüm
Neden beyaz ayrılık

Duymuştum aslında
Beyaz en çok meleklerle yakıştırmış
Eminim ki Gökyüzünün en güzel
meleşisin
yeryüzünün olduğu gibi..
Sevgi avuçların da, şefkat parmak
uçlarında
Ayak bastığın cenneti öpüyorum
Annem

Bu gün otuz ocak
Sana hasretime dair
ne yazacaklarım biter
Nede söyleyeceklerim
Karakışın karasını başıma yemeni sarıp

Gidişine kara ağıtlar yaksam da
Biliyorum ki sen hiç gitmedin Annem

~~~~

Soğuk ve ayaz son ocak gecesinde
Ayrılığın ve Azrailin buluşmasını
Düşen her kar tanesinde
Tekrar yâd ediyorum
Vedasız kayıplarına!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1348802/son-ocak.html>

Kaderimle kismetim

Kavli karar
Her güzelliğe zarar

Çizgiye basmışım
Her seksek oyununda
Kırpiklerimin kıvrımında saklı
Çocuklukla büyümüşlüğüm
Aklıma uymadı hiç etek boyum

Gün yanığı olmuş
Baharlarımın en tazesini
Kumru kuşlarının sıcaklığında kalmış
Sımsıcak bir yuva hayallerim
Eteğimden tutunanlarım olmasa
Göçüp gidesim vardı bu âlemden

Dudaklarımda bir damlacık kan
Yanaklarımda bir tokat izinden ibaret
Kişiliğimle kutsadığım mirasımın kıymeti.
Baştan kaybetmiştim kazandığımı
Beş on sene sonra doğsaydım dediğim
çok oldu
Silemedim kadınlığımdan küf yeşili izleri

Kurutur oldum
Sebil ettiğim sevgi pınarlarımı
Utandır oldum varı varlığınca yanımda
olmayanın
Dar-ı ile dara durmaktan
Kaderimle, kismetim
Gücüm yetmez olmuş üşüyen
parmaklarıma
Sevgiyle senelerin hesabındayım
Kalubeladan beridir diyesim var bir
adama
O kadar güzel ki üşümeyi bilmek

Aldırış etmesem
Virgüller ile bölünmüşlüğüme
Kurtulabilsem soysuz karabasanlarımdan
Babamın dudak izlerini hissetsem
yanaklarımda
Yılı devriyesinde unuttum annemin
gidişini
Yemin olsun ki sitem etmeye gücüm
kalmadı
Kimin gücü yeter ki göçü yüklenmiş bir
avşara

Aşk harfleri olsun diye almıştım kalemi
elime
Geleni değil gideni yazmaya yetti gücüm
Harman yeri yıldız ışıkları
Bahtım siyah olsa da
Keşke on yaş daha büyük olsaydım

Umurumda değil güneş ve arıık
Anadolu kokuyor sinem
Adım papatya diye
Zulmetmeyin ne olur saçlarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350675/kaderimle-kismetim.html>

Vedabaz

Vedabaz bir hüzne kursam da saatleri
Her heceme sihirli ses
Dudağımda nefes oluyorsun

Aldım elime kalbimi baktım hepsi sen
Melek dedim!
Düşlerime umut serptim
Bir ayaz vurdu
Seni nereye koyacağımı bilemedim
Dokunmadım inci tanesi beyazına
Sen atıyordu kalbim
Sen bakıyordu gözbebeklerim

Bakışlarındaki siyah aydınlatıyor karanlığı
Gökyüzündeki yıldızlardan bahsedip
Gölge düşürme yüzüme
Bana ne onlardan
Ben saçlarıma yıldız diye seni taktım
Yeter ki ışığını eksik etme başımdan

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352316/vedabaz.html>

İyi geceler

HırpaLadın sol yanımı
Bu kadar kıymetli değildi bendeki hayat
her yorgunluğuma inat.
Sonu gelmesini hiç istemediğim
Geceden gündüze dönen gökyüzüm
Her geçen gün biraz daha soğuyor gecelerim, yüreğim ve bu şehir sayende.
Sen gözlerini alıyorsun benden
Ben yüreğimi alamıyorum senden

Baktığım her yerde suretin hayalin izlerin var
Ömrümün Sahibi yâr.
Kalbimin derinlerinde yanan ateşi
Sensizlikten kıvranan bedenimi
Yokluğunda ruhumu terkeden benliğimi
Keşke Sana anlatabilsem
Anlatabilsemde ne kadar çok özlendiğini anlayabilsen

Her gece hasretin hüznü gözlerime çökerken
Dudaklarım her boşlukta nefesini ararken
İyi uyu kalbinin her zerresini öptüğüm adam
İyi uyu yüreğini yüreğimin mabedi bildiğim adam
Sen benim ölene kadar aşık olarak seveceğim tek varlığım.
Seni böylesine kötü bir dünyada
öylesine çok seviyorum ki
Sonsuz eşsiz ve de beklentisiz
İ y i g e c e l e r ! ..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1353300/iyi-geceler.html>

Kimse duymasın

Herkes gözlerini kapatsın
Kulaklarını tıkasın
Dünya daralıyor
Gökyüzü kararıyor
Bir kadın ölüyor
Bir çiçek soluyor,
annesinin bakışında
Kimse görmesin
Kimse duymasın
"Yağmur ağlıyor"

Sonra...
medya'dan duyarız
Çok içimiz acır üzülürüz
Bir beste yapar, bir şiir yazarız
Katili ile aynı safta yer alır, mezarına
çiçek atarız.
Hep birlikte
Kadına destek oluruz

Çekin iyimser bakışlarınızı
kirli ellerinizi
Sizin olsun Kan kokan çiçekleriniz
Sizin olsun ömrüne biçtiğiniz
değeriniz
Uzak durun kirletmeyin!
cenâbet dualarınızla,
yere düşen "Yağmur damlalarını"

#hüzünlükent

"Yağmur ağlamasın" günlüğünden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1355619/kimse-duymasin.html>

Aklımla aram aç-ık

İçelim abi
Bir şeyler içelim
Hani yani illa içecek olsun
Dilimiz damağımızda tat olsun
En masumundan mesela Su olsun

Az biraz soğuk olsun
Yudumlarken ohh çekelim buz gibi
nezih olsun
Su mu? deme Su en safı
Bizim gibi safların işi
Temizler içini dışını diyorlar
Cilde faydası mı saymakla bitmiyormuş
Kırıksıklıklar Su ile geçse keşke

Sıcak içecek dersen onu da içeriz
İlk alternatif çay mesela içimizi ısıtır
Ohhh mis yudumlarken dertleşiriz
Kek'te olmalı dediğini duyuyorum
Hayır Olmaz sakın ha
Ben diyetтейim
Ben zaten hep diyetтейim
Aklım hep Ette yani
Et nereden çıktı yahu
Neyse çay içiyorduk
Şekersiz lütfen kaşığa gerek yok

Gözlerin diyorum "ahh, O" kahverengi
gözlerin yerinde
Zeytin olsaydı.
Kapatsana radyoyu güzel şarkı anladık.
Kahve de içeriz nolacak canım
En fazla kırk yıl hatırı olur
Tabii kırk yıl yaşarsak
Dur ben sana bir fal bakayım
Yalanı alnının ortasına çakayım
Fala inanma sen, ama falsızda kalma
demişler
Ay yok fal yalan olur mu ayol
Onu diyenler yalan söylemiş

Ağzını yaymadan konuşsan!
Olmaz mı?
İşte bak orada sana bir kısmet var
Ay kız bu adam çok karizmatik bide şey
Ney?
Eşek yüküyle parası var
Ay yok göbekli filan da değil, yakışıklı
dedik ya
Üç vakte kadar yüzük gözüküyor
Biniyorsun At'a
Pardon mersedese
İnandın mı? saf yahu (:

Üfff aman;çaydı kahveydi içim dışım
sular altında kaldı
Gel biz seninle şöyle bir dert yiyelim
Bir köşede geberip sefilce gidelim
Sonra derlerse olmuş bunlara
Öllüyün körü! Çekil git, murdar

İblis insanlar deriz.
Kendi kendimize dua okur
Bir güzel ölüm şerbeti içeriz
En mantıklısı bu olsa gerek
Fazla mı yaşadık sanki

Bak haaa...
Sevgili kendim
Yine Gelmek istersen
/38.cadde de
Bekliyorum seni
Başbaşa güzeldik
Bir dahaki sefere yemeğe çıkarız
Gelmemezlik etme
Valla diyet yapmıycam
Menüde et yeriz

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1357460/aklimla-aram-ac-ik.html>

Hüzünlükent

Ve...

sesini duydum ilk defa yıllar sonra
Sesinde kırıldı yine sesimin telleri.
Vuruldu, yaralandım o günden beri
andım ismini, isminle yaşadım

her sabahın ilk ışıklarında uyandım
aradı gözlerim seni.
Nefes almak istedim olmadı gülüm
Yutkunamadım.
Afalladım...
İçimde bir şeyler yıkıldı, işte o an
tam da şuracıkta
doğrulamadım

Bilemedim
kalbim miydi?
Ben miydim?
Yoksa aynı adı paylaştığımız,
hüzünlükent miydi yıkılan bilemedim

İçimi sızlattın onca zaman sonra
Sesinin tınısında aklıma gelişinle
Bi`bilseydin kalbimin seni nasıl sevdiğini
Saçından sakalına aşk beslediğimi
Bi`bilseydin.

Hislerim ağlarken
ayaklarım yine peşine düşüyor.
Gidişinde umutlarım
gidişinde gözyaşım saklıydı
Ansızın yıkılmıştı hayallerim
inancım küsmüştü
Yüzümden tebessüm silinmiş
Aşk kirpiklerimden uzaklara düşmüştü

Hiç durulmadı
bulanık gökyüzüm.
Sarınsında acılarımı saklayıp
Kırmızısında umutlarım büyüsün diye
Karanfiller ektim içimin enkazına

İzi sürülmez adımlardı
giderken arkanda bıraktığın
Zor olsa da inandım
Mavi masalların yalancı olduğuna

Ellerimde hayal artıkları
Sesin uğultulu bir rüzgar kulaklarımda
Yıllar sonra yine aklıma düşsen de
Göçmen kuşlarla göçüp gittiler
Sana içimin enkazında
Karanfiller büyüttüğüm günler.

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358806/huzunlukent.html>

Saklı Düşler

Beynimi kemiren seslerden kurtulmak
istiyorum
Sen yorulmuyorsun ama
ben kendimle Konuşmaktan
bak bitap düştüm
Sus artık sus

Bir Bilsen Gözbebeklerimde
kimlerin hayali kaldı
Bez bebeklerim ağlarken.

Kırık renkli masallar yakıştıyorum
gidenlerime
Kendime şarkılı mezarlar açıp
Kefensiz gömüyorum yaşayamadığım
yaşlarımı

Aylara, yıllara vuruyorum ömrümü
Tıka basa ayrılıkla besliyorum hasretimi
Hüzünle doluyorum

hayatla ilmeği çözülmüş şiirlerimin
Güneşle aramda perde olmuş
karabulutlar
Hüzünler dökülüyor bahçeme Nisan
yağmurlarıyla
Gülen yüzlü kadınlardan olmak vardı
ser"de
ama nafiye
Saf sabahlara uyanamadım günaydın
diyerek

Kalbim hasta
Gülen gözlerim uzun süredir yasta
Her selamımda çıldırabilsem
Her kelamımda anlık delirebilseydim
Öfkemi ortaya koyup
Şayet utanmasam
Onuru bir kenara bırakıp
Boğazım da bir düğümle
Neredeydin Lannnn!!!
Neden sevmedin
Benim sevdiğim kadar demek isterdim
Sustum

Şimdi her şey den bir iz kaldı yüreğimde
Yana yıkıla taşıyorum bu canı
Söyle
Senin burnunda tütebilmem için
Daha ne kadar yanmam lazım
Söyle...
daha Ne kadar?

Sen görmesen de
Anbean" Eksiliyorum,
yutkunamıyorum
Çocuk düşlerimi kendime saklayıp
Senli dileklerimi ağaçlara asıyorum
Sen dallarına salıncaklar kuruyorsun

Yine Oyunu sen bozuyorsun

Birbirine karıştı mevsimler ve resimler
Yüzün bulanık sularda
Siluetin siliniyor hayallerimden
Çehresiz ve çaresizdi seni sevmişliğim
Ne Olur söyle
Gelemiyorsan ben geleyim
Varlığın düşmeden düşlerimden

Oysaki Hep sevmiştin
Rüzgarla kavga eden hırçın saçlarımı
Sana doğru koşarken adımlarıma meydan
okuyan, etek uçlarımı
Konuşurken gözlerimde donmuş
yaşlara rağmen, gülümsememi
Acıyı tebessümlerinin arkasına gizleyip
Ustaca kullandığın mimiklerin diyordun
Sahi unuttun mu?
Sen benim hüznlerime aşıktın

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362588/sakli-dusler.html>

Umutlar doğurmalı

Aldığım her nefes sayısınca özlemler
büyüttüm
Hasretlerim kirpik uçlarımda sallanırken
Ha düştü ha düşecek diye
Kıyamadım kapatmaya gözlerimi
İntihara meyilli olsa da gözyaşlarım

İlk kez...
korkularımı susturup cesaretimi
topluyorum
Annemin beyaz tülbentini başıma sarıp
Huzursuzluğumdan kurtulmak istiyorum
Huzura sığınıp
Tüm mahcubiyetimle,
günahlarım dilimde.
Nisan yağmurlarında yıkayıp cenabet
düşlerimi
Gözyaşlarımda boğulmak istedim
Babamın ölüm kokusu sinmiş
seccadesinde

Bildiğimce yalnız değildim...
Kendimle kaderdaş ne çok kadınlar
tanıdım
geceye bir "offf" çeken.
Sevgisi Yok sayılıp
Hiç olan erkeklere
Piç sevdası yüreğinde saklı
Dile getirmeye utanan
Söylemekten, doğurmaktan korkan

Oysaki...
Kısa süreli gebelikler taşımalıydık
İçimizde kök tutmuş günahkar aşklardan
Tek ıkınışta kurtulup
Umutlar doğurabilmek adına

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364311/umutlar-dogurmali.html>

Aşk

Eskisi yenisi yok
Bütün hikayeleri kırık dökük
Bir çıkmazda son buluyor
Aşk'la süslenmiş hayaller...

Dün hüzünlendiğimiz bir sahne
Yarın gözyaşı olup
dökülür gözlerimizden

Köpüklüdür
umut ocağına sürülen cezve
Ters yüz fincanda Aşk kırıntıları
Telvede gelmeyecek yolcunun ayak izleri
Ve üç vakte kadar
kabul olmayacak dileklere kabul duası

Anne yadigarı sim işlemeli bohçalar
Yüreklerimiz kilitli sandık
Koyacak yer bulamasak da
yitik yaşanmışlıkları
Mavi boncuklu bir kolyedir Aşk
Ne usulünce boynumuzda taşıyabildiğimiz
Ne de kaldırıp atabildiğimiz

Saklambaç misali demek isterdim Aşk'a
Ebelediğimiz ebelendiğimizle bir ömür
boyu...
Silebilseydik
acılarımızı yağmurlara yakıştırıp
Yağmurla karışık ağladığımız günleri
Ve...
Silebilseydik keşke adımızı
bu kentin ıslak sokaklarından

Kendine benzetmiştir zaman renkleri
Aynadaki yüz yabancı
Kendi kokusundan uzaktır çiçekler
Ne şarkılar ne şiirler
bildik tanıdık değil artık hiçbir şey

Eskisi yenisi yok
Aydınlık düşlerin
karanlıkla kucaklaşması
Dünden kalma bir şiir Di Aşk
Yarını göremeyen Aşıklar hep ağlarken
O gülümserdi
Ve şampiyon gülüşüyle daima Aşk,
kazanırdı
Ayırarak sevenleri!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364534/ask.html>

Hâkime hanım

// // . //

Önce dostça yanaşır sinsidir planı
Dilindeki şerbet çıkarır delikte ki yılanı
Gerçek gibi söyler boy boy yalanı
Kes gitsin dillerini kes hâkime hanım

Sevgiden önce uçkurdur hevesi
Haram zıkkım dolu koca midesi
Çürüsün kalbi, kesilsin itin nefesi
Sök gitsin ciğerini sök hâkime hanım

Salyasını akıtır demez bu bebek
Sıralıdır suçu hem de öbek öbek
Bir de şereften bahseder şerefsiz köpek
Kes gitsin yallarını kes hâkime hanım

Kurt mu, çakal mı kayıptır rengi
Tartısı kendince, kendince dengi
Kudurmuştan beter yaşlısı genci
Yak gitsin bunları yak hâkime hanım

Çoğu evli, ruhen bekâr hanımın yok haberi
Kocayı evde bekler tamdır adama imanı
Kılıfı giydirdi deyyus sanki minare imamı
Dök gitsin kanlarını dök hâkime hanım

Düzen bozuk değil adamlar bozuk
Bunlara ne yasa işler nede tüzük
Kurşuna dizens inan kurşuna yazık
Sık gitsin gırtlığını sık hâkime hanım

Türlü türlü huyu var ayar tutmaz bunlar
Makamlı mevkili yuları çıkartmaz bunlar
Soykasına kalsın sahip olduğu hanlar
Yık dünyayı başlarına yık hâkime hanım

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1365412/h-kime-hanim.html>

Ninnileri susturmayın

Şeffaf, gecelikli kadınlar düşlediniz
Al yazmalı gelinleri yererek.
Kınası elinde, sürmesi gözünde kızları unutup
Paçası yırtık yosmalara yama oldunuz
Yamuk karakterinizle

Ana diyordunuz kadına sözde ana
Toprakta bir anaydı
Ve toprak Anadoluyu karış karış, kadının rahminde.

Göbeğinden düştüğünüz candı ana,
Kırk sancı ile can bulduğunuz.
Göğsünden emerken, doyarken, Kevser ırmağı.
Cennet bahçeleri diyordunuz ayak altına
Akça, pakça topuklu nazlı yaren di...
Hani bacıydı, yahut kardeş
Göğsünüzde bin yıldız
Başınızda bir hilal
Sönmeyen şafaktı
Vatan kokusu ya Gün kızılı saçları
Hepsi mi yalandı?
Hepsi mi hikaye?

Çeşitli dillerde envai masallar anlattınız
Ninnileri susturup!
Ya onlar Anlayamadı sizi
Ya siz anlayamadınız onları

Ak gerdanına,
Kan bahçesi yakışmazdı Oysaki...
Yüzünün tüllerini yere indirip
Kendi ar'sızlığınıza perde çektiniz
İffet dediniz, namus dediniz.
Siyah matem,
Kırmızı karanfiller ektiniz doğdunuz toprağa.
Bazen kurşun oldunuz
Bazen kör uçlu bir hançer
En "Narin" yerinden kestiniz
Madalya takmak yerine
Öpülesi boynunu

Hani kadın Anaydı
Hani kadın Anadolu
Hani kadın Su idi
Kıraç toprağınıza can veren
Hepsi mi yalandı ?
Hepsi mi hikaye ?

Şimdi...
Ninniler suskun
Çocuklar küskün
Gülümsemek yerine
Acı ağıtlar döker anaların dilleri

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1366936/ninnileri-susturmayin.html>

Seni Seviyorum

Can yoldaşım
Bir yanı ikizim
Izdıraplı gecelerimin dert ortağı
İnce sızımın tükenmez yanı
Aklım durmazsa nokta ve virgüllerde
Seni anlatırdım sayfalarca
Sayfalarca hatta asırlarca

Senli bir huzura durmak isterdim
Her seherde gözlerimden uykular
dökülse de
Güneşin ilk ışıklarından seni toplamak
isterdim
Seni toplamak isterdim
Gözlerimden
Mısralarıma dökülen inci tanelerinde

Hani; diyemediğim o sözlerim vardı
Kendime küsmüşlüğüme sakladığım
Yüreğime batan dikenlerim vardı
Adını koyamadığım,
Arayıp ta sebebini bulamadığım,
Sebebini bulup ta sahibini
bilemediğim.
Şimdi ellerimde
Dillerimde şimdi
Şimdi yüreğimden doğan yeni
öykülerimde

Asırlardır seviyorum sanmışım
Meğerse yeni başlayacakmış benim
sevmişliğim.
Işıklar yağın gecelerimde
Hüzünlerimi alır gider bir peri
Mutluluk düşlerinin tam orta yerine
Bir sihirli sözcük yuva yapar
İşitmeyi unutmuş kulaklarıma
Ve bir gece vakti ben
Seni seviyorum,
Seni seviyorum derim
Sessiz usulca

Ve ben
Seni sana yazmak isterdim
Söylemeyi beceremediğim sözlerimde...

Karlar yağsa da ellerime,
Kör kurşunlar değse de yüreğime
Okşadığım saçlarını
Omzuma yasladığın başını
Ve yavaş yavaş damarlarımda akışını
Hani ne bileyim
Ne varsa senli her şeyi yazmak isterdim
Yarım kalmış bu şiirde bile
Seni seviyorum,
Seni seviyorum diyerek

Yani ne bileyim
Sancısı tutsa da sensizliğin
Seni seviyorum derdim
Ve vurulurdum sol yanımdan
Sevmelere mecbur olduğum cephelerde
Hayatta bir kez ve sevgimce ölmeyi
yeğleyerek
Seni sevmişliğimle
ölürdüm

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1368077/seni-seviyorum.html>

Düşlerim de kal Anne

Ayakta uyuduğum
masallarını susturma anne
Az biraz daha uzun kalabilmen için
Yalan da olsa uydur bir kaç hikâye
Mesela melekler ölmez diye

Ağlayan sesimin gülen yüzü sensin
Beni bu hengâmede yalnız bırakma
Düşlerim de kal anne

Ayaklarım sarmaş dolaş
Koşuyorum ama nafiye
Çok hızlı kayboluyorsun gözlerimden
Çocukluğum ve kurduğum hayallerim
yetişemez.
Önümde uçurumlar
Çözme saçlarının bağını
Yoksa düşeceğim astığın asma
köprülerden
Anne diyenlerimde olmasa

Uyandırma beni anne
Uyuttuğın yerde kalayım
Ak göğsün toprakta olsa emzir
Sütten sayar kokunla doyarım
Korkuyorum, bu sevgisizler şehrinde
Senden sonra da bitmedi içimdeki
savaş
Yenilgiye uğrayan hep ben oldum
anne

Kolu kanadı kırık
yuvası talan bir serçeyim anne
Uçmak bana göre değil
Yetişemem ardın sıra
Erişemem içimdeki sana
İndir kanatlarını yeryüzüne

Öp öksüzlüğümde
Güldür yetim yüzümü
Kucak dolusuna gerek yok
Bir nefeslik vuslattır
Sığınmak için beklediğim

Sessiz bir hüzensün
Ses ver ne olur anne
Yoksa...
Kıyamadığın gözyaşlarım düşerken,
Pirpirim misali toprağına.
Ben yakasız gömlek biçeceğim
gençliğime

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369013/duslerim-de-kal-anne.html>

Çocukluğumsun Sen

Hadi gel yine buluşalım eski köprünün altında
Sen sigarayı getir ben kibriti
Ben (on altı yaşımda) olayım
Sen bıyıkları yeni terleyen bir genç
On sekizinde.

Yine gizli gizli O günlere gidelim
Ben Seni yakayım sigaranda
Sen bakışınla gözlerimden yüreğime ak

Yine kaçalım tenhalara
Üstümüz başımız eski püskü olsun
Ben ablamdan kalma kolları uzun hırkamla
içinde incecik sevdalar büyüten
Saçları örgülü, kara kuru sıksa kız.
Sen Sırtında renkleri solmuş takım formanla
Üşüyünce kullandığın ama bak! ileride asker olcağımdediğin berenle
Tekrar ıslanalım bir avanak ıslatan yağmuruyla

Haydi yeniden saklanalım
Suları çekilmiş nehrin üstündeki tahta asma köprünün altına.
Kimseler bulamasın bizi
Korkma, göğsüme sokul dediğin günlerdeki gibi
Yine öyle yapalım
Yüreğinde sakla beni

Soyunalım
Sen gururu simgeleyen apoletlerini sök
Ben saçlarım da ki yıldızları
Yine salkım saçak olalım
Bacağı çıplak ayağı yalın
Ama ne olur çocuk kalalım

Yine küçük olalım
Büyümeğe bize göre değil di
Sen kibir tartıyorsun
Ben güzelliğime ego kasıyorum
Çıkartalım bu yüz­süz benliği
Biz olalım yine
Kenar mahallenin
Çamurlu sokakların kirli ve fakir çocukları

And olsun ki,
Oynamadım, senden sonra hiç bir oyunu.
Masalım sen öyküm sen
Aynadaki yüzüm
Körebede gözüm sen
Benden bir sen çıkıyor
büyütmeye kıyamadığım
Çocukluğumsun sen

Sevemedim, şaşalı hayatları
halka küpeleri
Cesur dekolteli siyah elbiseleri
Kırmızı rujlu yalancı dudakları
İnce topuk ayakkabıyla,

Loş ışık altında yapmacık dansları.
Biz yine elim sende oynayalım
Ama bu defa elin bende kalsın
olmaz mı?..

Bırakma!

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370042/cocuklugumsun-sen.html>

Yalan deme sakın

Her şeyi beraber yaşadık
Yalan deme sakın
Çünkü sen kendin nefret edersin
yalandan
Paylaştık bir yudum kahveyi!
Dudak izlerimiz de
Masanın bir ucunda sen
Diğer ucunda ben
Hikâyelerimizi paylaştık
Sarı sığağın karşısında ağzımız
kuruyarak
Arkasını getiremedik kelimelerin
Bir dokunuş susturdu her şeyi

Yalan deme sakın!
Bilirsin ki bende nefret ederim
senin gibi
Ucuz yalanlardan
Sen istedin ben evet dedim
Yaşadık her heyecanı beraberce
Yalan da olsa

Ellerimiz kenetlendi
Bir şarkının sözlerini dinlerken
Yüreğimiz uçurumlara düştü
Çıkamadık düzlüğe
Buruk bir sancı sızlattı
Hayallerimizi hem de derinden
Lafımızı uzattık, yolumuzu uzattık
Ama her şeyi beraber yaşadık

Yalan deme sakın!
Yalan söylemek korkakların işidir
Bense hiç korkmadım
seni seviyorum demekten
Hiç kaçmadım seni sevmekten
Ölümüne gittim sevdamin üstüne
Göz göze bakiştık asırlarca
Kırpıklarımızı dahi kırpmadan
Can cana, ten tene olduk
Titrek bir mum alevini şahit tutarak

Yalan deme sakın!
Yaşadık her hece her kelimesini
Ve hala
Her mısrasında izlerimiz durur
Yalansız yazdığım şiirlerimin
Sen böyle ayrılık olmaz diye
yalan şarkılarını
Diline dolasan bile

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1371222/yalan-deme-sakin.html>

Belki şiir belki roman

Aynaları kırıp içinden karanlığa yürüdüm
Aydınlık düşmez gün ışımaz.
Şafak söktü sökecek diye beklerken
Uzun boylu, omuzları geniş acılarda yüzüp
İçimin dehlizlerinde boğuldum.
Dilimin ucuna bir şeyler geliyordu tutunmak için düştüğüm derinlikte.
Boğazımdaki karanlık koridordan
Yüreğime akıttım ismini
Kimse duymasın bilmesin diye.
Oysaki bütün uvuzlarım onu zikrediyordu
Tüm benliğiyle teslim olmuş abid gibi

Kendi düşüncelerim de şiirler,
mektuplar yazıyordum.
Takvim yapraklarının hızlı hızlı,
değiştiğini görmek
Zamanın akışına yetişemediğim anlar
Siyahını sildiğim anılardan
Yaşamın renklerini pembe ve beyazdan yana,
yaşamak istiyordum satırlarımda.
Dalgalı bir deniz kıyısında
Yeniden gülmeye başlayıp
Yakamozlar eşliğinde sığınmak
hayallerime

Yüzümde ki gölgeli düşünceler
dağılırken
içimde minik bir umut
İlginçtir ki;
Cümlelerin arasında kayboldukça
Gözbebeklerim büyüyor
Kalbim yerinden fırladı fırlayacak
seziniyorum

Ellerimin içinde,
kırık bir kadeh gibi geçmiş.
Kırık parçaları tutmak yerine
dağılmalarına müsaade etmek
Ellerimde açılan yaraları sarmama
izin verecek ti.
Biliyorum ama
Kıyamam

Aklım da kaldığınca suretin resmini çiziyorum şiirlerimin üst sayfasına.
Bağını koparıp gittiğin ellerine bir çay veriyorum.
Bir sigara tutuşturdum vedâbaz dudaklarına
Sevdiğin hüzünlerimi koydum önüne
"Ahirim sensin" diyor dinleğimiz türkü
Öyle güzel bir manzarasın ki,
daldığım yerden can buldu hayalin gözlerim de.
Dudağında yanan ateş ha düştü ha düşecek etek uçlarıma
Bir kez daha Yakma bu canı, bağışla diyemiyorum

Belki şiir di belki roman
Alacası düşmüş bir akşam da
Ben seni sana yazdım yine
Dilimdeki şahitsiz sözcüklerimle.
Oysaki sen
Dilinin kılıcını kırılıncaya kadar yüreğimin kanına batırıyorsun öldüren sözlerinle.
Kızmıyorum kalemime
Zordur; ancak imkansız değildir
Silebilmek.
Hiç telaş etme yüreğim iyileşecek
cehenneme düşünce kaleminden can bulan hayallerin
F e r a h ol!..

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372174/belki-siir-belki-roman.html>

Aklımın mekânı

Arada sırada değil
aklımın mekânında
Belli bellisiz tüm adresler de
unutsam seni düşünmeyi
Az buçuk kaybetsem dengemi
Ahh hep mi sevene çektirilir ezâ
Kader de varsa hasret
Teslimim nihayetinde yazan kaleme

Bazen sen yokken güzelsin diyorum
Severken ayrı kalmayı da ayrıca
bir biz becerdik
Tebrikler ikimize
Desem de!
Ağrılı sancılar sarıyor bedenimi
Senin payın da yok sayılmaz hani
Romatizmalarım eskiye nazaran
daha sızılı
Hüzünlerim çocukluğumdan kalma
olsa da
Kalbime vuran nedir peki ???

Doktor ilaçlarını daha dikkatli
kullanmalısın diyor
Nefes almak isterken boğazıma
bir yumru oturuyor
Sigarayı bırakalı on yılı geçti de
Bir ömür senden vazgeçemedim
Öldürecek biliyorum beni
Ya astım atakları
Ya özlem nöbetleri

Kara kaşlarına ferman yazdırırım
Gözlerinin siyahına hayranlığım
ayrı da
Karanlığa esir yaşamak çok zor
Güneşi özlemek diyorum
Ahh sevdiğim
Oda sana benziyor
Senin gibi
eşit derece de acı verici oldu
Bulutların gölgesi yok bugünlerde
Pencere önü bakışlarla yetiniyorum
Güneş tenimi yakıyor sen hala içimi
Kahrolası alerji ilaçları da işe
yaramıyor

Bana birileri sürekli iyilikten bahsediyor
Duymuyorum aslında onları
Kısa cevaplar verip haklısınız diyorum
Utaniyorum belki de söylemeye
Ama;
Benim hayatımda iyi insanlar pek
olmadı

Aslın da
Yapmam gereken şey belli
iyileşmekten umudunu kesen
organlarım gibi
Kangren misali
Kesip atmak istiyorum
Düşünmekten kendimi alamadığım
Seni
Beni
Ve...
Kahretsin ki
işe yaramayan ilaçları

#hüzünlükent[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1373180/aklimin-mek-ni.html>

Hasret borcu

Gök gri, karlı dağ başı içimin
üşümüşlüğü
Bulutlar kadar ağlamaklıyım
oysa ki.
Yağmur dökülüyor eteklerime
Gözlerim küçük kız çocuğu
Damla damla Anne özlemiyle

Sen hiç sevda şehri gördün mü
Yüreğimin kenti yüzlerce yıl ötede
Arka mahalleden miras sevgi
kekemeliğim
Bahar diye bir sözcük kalmamış
alfabemde
En koyu kışlarla kardeş olmuşum
Issızlığımı ısıtır mı sanırsınız
Sessizliğimin şahidi sokak lambaları

Kırık aynalarda kaderim
Nefesimde soluk gül kokusu
Kurdelemi yan bağlamış annem
intizar mı?
Bu başıma gelenler diye düşünsem
Kelebek uykusunda kanatsız kalıyorum

Tutuklusuyum kısır hayallerin
Kaç göç geçti de içimden sayamadım
Saçımın saçaklarında bir tutam kına
Kumrular yuva yapmış
Bakışlarımın balkonuna
Taç yapmışım
Kalbimin defterine yazdığım notlardan

Eteklerimde yağmur damlaları
Dileklerim gökyüzünde
Hüzzam kuşları uçurmuşum
Göğüs kafesimden
Bir kente yazdığım son şiir olsun bu
Gök kuşağında renk aramıyorum
Keşkelerim siyahın pençesinde asılı

Kendim imzaladım fermanımı
Tuz bastım yarama
En yakınimdaki gurbetim
Kırık kanatlı kuşlar dönüyor silyaya
İnsan sevdiği kendisini seviyor diye
acı çeker mi hiç ?

#hüzünlükent

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1373967/hasret-borcu.html>

Üç adım önüm

Üç salıncak
üç adım önüm
iki tahterevalli
Düşmek üzere yakamın düğmesi
Saçlarımda ikiz kurdele
Nahoş değil mi
Seni dünümden önce hatırlamam

Babama ısmarlamıştım
Renklerin en güzelini
Çeyizimde saklı hala çatal bebeğim
Seninle öğrendim
iki artı iki bir edermiş

[/ikiyanayasla]
Yaşadım nefes aldım
ama ben seni hiç unutmadım
unutmadım ben seni hiç hiç
Çık sokağının köşe başına
hisset şakağına kurşun gibi değen aşkın rüzgarını
Fala kapat son kahve fincanını!..

Utanır oldum
seni sana tarif etmekten
Saçlarımda her telinde bir sızı
Annemin kızgınlığını kına yaktım ellerime
Yedi adak adadım yedi uyurlara
açık tüm kapıları kapadım yüzüme
Dünyanın külünü döktüm başıma
bir şafak vakti

Yorulduğum emanetinden
en sevdiğin şarkıyla düşün beni ne olur...
Ne olur
Ne olur

Yalvarır oldum
yerin göğün yegane sahibine
Kaderin baştan yazılsın kaderime
Eni sonu bana çıksın bu sokağın her yönü
Bu aşkın akıbetinde

#hüzünlükent

Meşrutiyet caddesi
18621

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1375682/uc-adim-onum.html>

Babamın kıymetlisi

Utangaç ve umutluyum bu gün
çat kapı, misafirimiz gelecek bu akşam
iki ayağını bir pabuca soktum annemin
köşe bucak, üzerimde hamaratlığım!..

ilk kez revani tatlısı yaptım
üç defa kahve pişirip ikram ettim
anneme
sanırım; ilk defa şikayetçi oldu
gardırobun kapağındaki ayna,
aynalığından!..

titrekte ellerim, kulağım zil sesinde
buket halinde annemin en sevdiği
karanfiller
babamın en sevdiği tatlı, üzeri Antep
fıstıklı
az sonra, üç insan belirecek kapımızda!..

telaşa gerek yok, birazdan gelirler
hiç bu kadar erken uyumazdı babam
en sevdiğim ballı süttten kaydattı annem
ben uyumadım ama, gün şafağını buldu!..

hiç alışkanlığım değildi
keşke o gün bakmasaydım
babamın kıymetlisi gazetenin üçüncü
sayfasına!..

[italik]Elim bir trafik kazası
bir aileyi yok etti!.. [/italik]

#hüzünlükent

Kayıplarım vedasızdır benim~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1376563/babamin-kiymetlisi.html>

Son nefes

Ellerini
ellerime tutuşturup
Dudaklarımda
ilk öpücüğünün mührü
Göz bebeklerini
toprağım bilip
Özgürlük
çiçekleri ekerdim
Ve...
Kirpik diplerine
fidelerdim doğacak güneşi

şimdi
bir kenara bırakıyorum
Sevginle
dolu kalbimi
Düşündükçe
yerinden çıkan aklımı

Arsız
sevişmelerden
sonra uyandığım
sabahlara
Lanet okurken.
Bakire
hayallerimi
yatağın ucuna bırakıp
Sana yolluyorum
Dilimden düşen
tüm cenabet
duaları

Geride
kalsın
musmutlu geçen günler
Tek sevişmelik
aşkları not edip
Bir ünlem
üç nokta ile guslediyorum
Geçmişin
izlerini

İçimin
acılarına
Dem ararken bazen
İşte o an
Allah
belamı
her verdiğinde
Bir
sigara yakar
Kırdığın
heveslerimin
şerefine çekerim!
En son
nefesi

Sen de
dahil olmak üzere
Yüreği
kahpe
insanları utandıramadım
Ama bir Müslüm baba şarkısında
Şimdi
geride bıraktığım
"yılları utandırıyorum"

Söyleyin
Azrail'e
bir kez daha
işim düştü
Çabuk getirsin hesabı
Canımın
üç kuruşluk değeriyle
Ben öderim
bu aşkın bedelini!

Asılsız bir asaletten münezzehtir olacaktır ölümüm!..

#hüzünlükent

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1377577/son-nefes.html>

Hayatı oyun sanmıştım

Zinciri kopmuş bir salıncaktı hayat
Salladı durdu sağımızı solumuzu
Raks yapamadık evet ama;
Dansöz gibi kıvırdık yeri geldiğinde yalanı
Tek tarafı yalnız binilen tahterevalli
Aklımda hala dönme dolaplar
Dönen dünya kadar yavaş,
yarını hesaplayan adımlarım.
O yüzden sonunu göremedim
aşka çıkan yolun

Saçlarım şimdilerde
Pamuk prensesin pamuğu kadar beyaz
Bir gönle prenses olamasam da
Kurdelam bağısız durur örüklerimde
Yakasız siyah önlüğüm kadar anlamsız
Silmeyen silgim kadar sabit
alın yazgıma yazılan kara kaderim

Annemin toprağı bol
Babama binlerce rahmet haktan
Desem de!
Çizgiye basmışım
Her seksek oyununda
Kirpiklerimin kıvrımında saklı
Çocuklukla büyümüşlüğüm
Aklıma uymadı hiç etek boyum
yine de kırgınım
Habersiz ve hesapsızca
Arkalarına bile bakmadan
Bir yola beraber çıktıkları için

Şımarık kahkahalar yok oyun sepetimde
Bebeğim Nazlının tek gözü çıkmış yerinden
Annemin iğne ipliği kayıp dikiş kutusunda
Ayıcıklar pembe olsa da kalpsiz
Çocukça sevinip
Çocukları sevebilmek...
Ahh atlı karınca masalı
Ahh aklımın ücrasındaki lunapark

Keşke...
Büyüme olmasaydı
yaşım on beşte saysaydı
On altıncı boncuğu kayıp abaküs misali
Bedenime büyük gelen gelinlik
Dar oluyor şimdilerde ömrüme
Büyüdüm mü? kilo mu aldım?
Tek gözünle baksana bana Nazlı
aşkın buğulu aynasında
kendimi görebilir miyim?

Sende mi nazlı :(

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1378138/hayati-oyun-sanmistim.html>

Aa-Normal

Memleketimin
Kuşları kanat çırpıyor gökyüzünde
Yüzümse düştüğü yeri yadırgıyor son
günlerde
Gözlerim dalmıyor çok uzaktaki köylere
Köy dedim de benim hiç köyüm olmadı
Size gelin gelmişim bir defasında köyünüz
hatrına
Bir fincan kahve içirip kırk yıl yatıya
koymuştunuz beni
Açıkçası Güzel uyuttunuz

Üst üste yapılmış evlerde büyüdüm ben
Alt komşumuz şaban emmi ayyaştı
içince, yık binayı yık Laaa o sızmıştır
istediğin kadar tepin, ha tepin der idi ortanca abim.
Bir üst komşunun da tavuğu yoktu zaten kıştt diyecek.
Mahallenin ise tek horozu vardı
güzel hatun görünce bülbül gibi öten
Bakkal Mamutttt

Can bağım
Kan kardeşim, öz bacım ile
aynı dөşekte düşmüşüz anamın rahmine
Döl tutmayan düşükleri de saymamış
nüfus memuru hazret hoca!.
Aynı tabaktan aş yedik
Has hoşaf içtik
Çal kaşığı kalmasın bulaşığı
Şimdiler de öyle mi?..
Tanıdık herkes elalem kendi meskenim de
Kimliğim mavi olacak iken pembe olmuş
Mazallah demiş ayaklı gazete,
Emine abla babama maazallah!
üzülme, Ali amca, üzülmeeee yahu!
Ya hanımoğlan olsay Dı?
Onlar da kim gıııııı diye uzatmış annem.
Masum kadın ne bilsin şey işçisini
Ne işçisi?
Ne olacak? seks işte seks işçisi!
Abo sus komşu, sus!
Günahtır dedikodu etme!
insan olana vardır hak için saygımız
İşine karışmam bize ne?

Allah gücünü artırsın!

İsim konusunda hiç tartışmamış annem ile
babam
Babam demiş Kamuran olsun hanım!
Annem demiş
Kamuran erkek ismi,bizim bebe
kız doğdu herif kız.
(Narin) olsun!
Babam hediye olarak çeyrek altın yerine
Çok sevdiği için At hediye etmiş.

Annem kızınca
babası gibi hırçın, Atın kızı der idi.
küserdim!
Meğerse bundan sebepmiş
At asil hayvan küsme be
Tövbe itin eniği dememiş
Gerçi annem atları da pek sevmez Di!..

Bazen...
Ecnebi kelimesi ile ilgili bir gelişme var mı?
diye düşünüyorum yeni sözlüklerde
En yakınım bildiğim, gavur tohumu olmuş kendi toprağında.
Milletin işçiliğinden bize ne
İsteyen kavun yetiştirir
İsteyen mercimeği verir fırına
İşçilik dedim de
İyi bir sarrafım
kaç ayarsanız işçilik uygulamadan direk bozarım!

Şimdilerde...
Ne mavi kaldı ellerim de
Ne pembe
kimlik önemsiz De
Çizgilerinizde kismet var diyor Derya abla
Fal konusunda hep (Aşk) şikkını tıkladım
Gelen yorum gidenin arkasından nokta koyun du.....
Gidenler zaten hep güzel koydu!
Kimi zorumuza gide gide
kimi hayatımızı s... S...
Velhasıl;
Şimdi oturup bir şiir yazasım var da
İçimdeki peri boynuzu yemiş
Sonra...
Depresyonamı girmiş neymiş
uykusu da gelmiş mişşşşşşşşş
Parantez içinde
Not bırakmış

"(gönül konmuş bir b.ka O'da mis gibi koka)"

=AŞK şikkını tıklamaaaaaaa laaa tıklamaaaa manyak karı! =

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1378459/aa-normal.html>

Melek olabilseydim

Dara çekilmiş gönlümün taraçasında,
yanık izleri!
kıskançlığı, kader olurmuş bazen insana

Sevmek, ahh sevmek
Sabun kokulu çeyizlerde nazenin
hevesler...
Namlu ucu, geri dönüş hikayeleri
Hiç kabahati olmasa da lanetlidir ayrılık
türkülerini.
Oysa; o kadar basit ki vedalaşmak
mekanı cennet olsun!

Melek olabilseydim keşke
göçmen kuşlara, son dileğini
sorabilseydim

Haydi annem derken
başı kırmızı kurdelalı anne olmuşum
ilk defa bu kadar üşümüş
ilk defa bu kadar farkına varmıştım
büyümüşlüğümün

Şimdi,
Metruk kentler de kaybolan, çocukluğumun peşindeyim
Ağlarsa avutamam onu dediğim

Bir çocuk parkında oyun oynadım çocuğumca, çocukluğumla
Göğüslerim-den ak süt sağdım kara
gecelere
Ateşini ölçtüm geride kalmış yıllarımın
Keşke, sen çocuksun diyebilseydi
arkamdan bir ses

Kolay değil bu kadar tanrı tanımaz olmak
üç meme ağzı saçtım sütlerimi
cüzdanını s..... bir dünya olmuşsa
yaşamak
Hala niye çok görülür
yuvasından, düşmüş bir serçeye
ağlamam

Velhasıl; öyle yorgun,
öyle durgunum ki...
yırttığım geceleri örtüyorum üstüme

Ama biliyorum,
sancılı bir düşten uyanıp
kurutulmuş papatya'lardan taç yapacağım
saçlarıma
adım melek olmasada.
Bir gün hayatınızın değil
hayatımın kadını olacağım!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1380100/melek-olabilseydim.html>

Masal kahramanlarım yanıyor anne

Oturduğum tahta sandalye, ders masam
alev aldı
Çizdiğim resimlerim yanıyor anne
Kalemim, defterim, masal kitabım!
Sarmaşıktan kurulu salıncaklarım
Geleceğim gelmeden yanıyor anne

Göçmen
Kuşlar dönüp gelirlerse yuvası talan
ne olur gelmesin korkarlar anne
Leyleklere söyle bebek Getirmesin
Gelecekleri dünya yanıyor anne

Masallarda mı kalacak artık çiçekler
Şirinlerin Ormanı, yanıyor anne
Aç kalırlar büyümezse kırmızı çilekler
Mantar dan evleri yanıyor anne
Gargamelin kedisi azman'a bile yazık
Ya o da ateşte yandıysa?.. Anne

Kırmızı başlıklı kız ormanda koşamazsa
Sepetine koyacak elmayı bulamazsa
Eyvah! Kurtlar da öldüyse
Oduncu amca, ya fakir karısı
Hepsimi, yandı?..
Orman da anne

Artık hiç böğürtlen olmayacak mı?
Defne yaprağı, ya çam ağaçları?
Tavşanla kaplumbağa yarışmayacak mı?
Ağaç kakan woody, Atom karınca
Uçan kazlar, çirkin ördek yavrusu
Rengarenk kanatlı kelebekler
Onlar`damı yandı?.. Orman da anne

Yedi cüceler ile pamuk prenses
Beyaz atlı prens, ya çirkin Kurbağa
Sarı civciv tweety, ya uğur böcekleri
Yeşil tırtılları çok seviyorum
Hepsimi yandı?.. Yanmasınlar anne

Mini mini bir kuş konmazsa camımıza
Leylekler yuva yapmazsa damımıza
Sincaplar, Gelincikler, pofuduk Ayıcıklar
Sevimli Köpekler ile yavru Kedicikler...
peki ya? Aslancıklar
Onlarda mı yandı?.. Orman da anne

Siz görmüyor musunuz?
Ormanlar yanıyor
Masal Kahramanlarım ağlıyor anne
kuşlara söyle ağlamasınlar
Lütfen biz ağlayalım,
Kuşlar ağlayınca ölüyor anne

Gececek diye
Avutma bizi anne

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1382265/masal-kahramanlarim-yaniyor-anne.html>

Huzur maskesi

Semavi düşlere uyanmak
gecenin en sığ yerinde.
Cam kenarı Siyah Laleler
Yüzümüzde huzur maskesi
Yüreği ağzında yaşamak'
her bir anı

Seçilir beylik kelimeler,
masal diyarından süzülen cümleler,
elma şekeri tutuşturur içimizdeki
çocuğun ellerine

Solo halinde çiçek açar nergisler
ilk dansın coşkusuyla uçuşurken
eteklerimiz
Farkında değilizdir
Kefenimizi sırtımızda taşıdığımızın

Silinmeden pabuç altı isimler
yaşamakla bağımızı kestiğimiz andır,
arkamızı dönüp attığımız gelin çiçeği

Kimse bilmeyecektir
Sisli duvakların dantelli gizinde
Neye gözyaşı döktüğümüzü

Dip boyası gelmiştir saçlarımızın
Boynumuzda Narçiçeği halkalar
Ecele eşlik eder
Kör kalpler
Sağır kulaklar
Geceye karışır,
sen ölme anne nidalı çığlıklar

Öksüz çocuklar sığınağıdır
geride, kalan hayallerimiz.
Karahindibalar süsler toprağımızı
Kara kaderli yazar baş ucumuzda

Boynunu eğmiştir Siyah Laleler
Annemizin taradığı saçlarımızı dağıtıp,
keyfini süreriz yürek ağızda yaşamanın

Hangi günü, hangi gülün gölgesinde
uyutacak ecel
ÜÇ dua vakti kulağımızda ismimiz
Son duyulan cümledir
mekanı cennet olsun

#hüzünlükent

Kaynak:

Düş kırıkları

Dilim suskun
Dudaklarım kilitli yalnızlık âleminde
Harfler eksik kalıyor
Sözcükler yetim alfabemde
Tek cümle özgürlük yok gönül hanemde
Öyle şairin dediği gibi" uzaktan" değil
İki göğüs arası
Soluk soluğa
Bir nefes mesafesi seviyorum Seni!

Üç adım öte
Beş adım beri değil!
Şah damarım misali
İki kaş arası
Göz kapağımla Kirpik mesafesi
İki avuç arasına düşen
Bir damla gözyaşım gibi
Uslanmamış gönül
Söz dinlemez bir yürekle
Yakından seviyorum Seni!

Bütün şehir dinliyordu sen giderken ayak
seslerini
Bense seviyordum gölgenin düştüğü
kaldırımları
Sen üzülme diye vazgeçtim senli şiirler
yazmaktan
Yırttım sayfa sayfa,
sildim sana dair yazdığım besteleri
Kilometrelerce uzağa gitsen de önemsiz
Dünya Sen
Pervâne misâli
Hangi yöne dönsem Sen
Doğusu Sen
Batısı Sen
Vatanım, toprağım
Gönül dergahında kıblegahım
Ey ömrümün Güz yanı
Tomurcağa durup
Çiçek açmayan baharım
Annemden doğarken Var oluş sebebim
Uğruna adanmış Hayat Sen!
Benden bir sen çıkıyor
Aynaya bakınca gördüğüm aşksın Sen!

Her gece
Hasretin fersah fersah uzuyor
aynı gökyüzü altında...
Şehrin tüm ışıklarını sana söndürüyorum
Karanlığı üstüme örterken
Bu gün bitmeden
Yarının hayalini kuruyorum
Yıldızları tek tek sana adıyor olsam da
Ay'ı öfkemden gözlerimle boğuyorum
Ve ben sensizliğe tekrar tekrar doğuyorum!
Türlü türlü rüyalar görsem de

Seni göremediğim uykulardan
Düş kırıklığı ile uyanıyorum
Saç kırıklarım yastığım da

Bu kaleme veda değil
Şehre isyan hiç değil
Seni unutmak mı?
Dinime imanıma mümkün değil
Sâdece
Hüzne düşüyor yüzümün resmi

Mutsuz bir gecenin aynasında
Gün şafağa geliyor
Geceyi Râbbine
Kendimi kadere emanet ediyorum
Ne gelirse Haktan!
Ve tüm kalbimle okuyorum aynı duamı

Yarâbbi
Onun olmadığı bir şehrin güneşi
doğmasın üstüme!..

" varlığı lütuf "

#hüzünlükent

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1384512/dus-kiriklari.html>

Baş belası

Biliyor musun?
Yok şimdi o eski sevdalar
O yanan yürek de yok artık!
Kıraç bir arazi gibi
Güller açan gönül bahçem

Buram buram kokular saçan
Goncalarda yok artık!
Hepsini yok ediyor
Baş belası,
Baş belası bir gurur artık!

Yok şimdi biliyor musun?
Umutlar taşıyan o yürek
Geleceğimi sende gördüğüm
O sevgi dolu rüyalar da yok
Ve her baktığımda seni gördüğüm
Gizli dünyalarda yok
Hepsini siliyor,baş belası,
Baş belası bir inat artık!

Biliyor musun?
Şarkılarda yok artık!
Ne bülbülün altın kafesi kaldı
Ne de İstanbul sokakları
Kör olası çöpçülerin
süpüreceği aşklar da kalmadı
Sen de demiyor türküler
Ve kaderine küsüyor artık!
Adını baş belası koyduğun
kırık bir kalp artık!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385438/bas-belasi.html>

Bu şehir

Son bir şiir yazmak isterdim
Geceden kalan yorgunluğunda
gözlerimin.
Kulağımdaki sesini
Ruhum da hissettiğim nefesini
Unutturmadan bu şehrin sabahında...
Etrafımı saran kalabalıklara aldırmadan
Son bir şiir yazmak isterdim sana
Sevgimizi ektiğimiz!
Bu şehrin akşamlarında...

Son bir şiir yazmak isterdim
Nerde olduğunu bilmek istemeden
Düşlerine dolmak isterdim! Hecelerimle...
Ne yana gideceğimi bilmeden
Dolaştığım bu şehrin sokaklarında...

Son bir şiir yazmak isterdim sana
Dudağımızda masum ninnilerle
Sevgileri büyüttüğümüz!
Bu şehrin akşamlarında...

Son bir şiir yazmak isterdim
Bensiz gittiğin bu şehrin akşamında...
Radyoda çalan melodileri
yüreğimin yalnızlığına meze edip...
İçimi kemiren kurtların arsızlığına
Şahit tutarak şarkı sözlerini.
Son bir şiir yazmak isterdim sana
Sevgileri tükettiğimiz!
Bu ş e h r i n akşamlarında...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385638/bu-sehir.html>

Mazeretime beyandır

Tutsak yağmurlar düşer bu kente
Kıymetsizdir sensiz doğan her Güneş
Kül grisidir gökyüzü
Mor kokar sensiz tüm çiçekler
Düşbazdır bu kentin geceleri
Şafak vakti hayallerim çalınır
koynumdan

Yoksundur ya sen
Üşürüm hem de bir başımayımdır
Öylesinedir nefes alış verişlerim
Korkularım şahididir bekleyişimin
Karanfil kokulu olsa da yalnızlığım
Hasretimi hecelerime sığdırırım

Sevdamadır tutsaklığım
Kışı aynı, yazı aynı bu şehrin
Yokluğunda küf kokar baharları
Tutuklu kalırken karanlık düşlerimin
gölgesinde
Çiy taneleri büyütürüm kirpik
uçlarımda

Mavi beyazdır akasyalar
Gün batımları hasretin rengi
Gözlerimde siyah beyaz resmin
Yokluğunu giyinirim duyduğum her
seste
Varsın ıslansın yanaklarım derim
Kahrımı salarım şehrin tüm
sokaklarına

Vedalarım kayıpsız
Gönlüme düşen sevdam ayıpsızdır
Kahırlar yağsa da bulutlardan
İlk hevesimin tutkulusu
Son sevgimin mahkumuyumdur

Mazeretime beyandır yokluğun
Senden sonra hep üşüdüm bu şehirde
Biliyorum yine ses çıkmayacak senden
Biliyorum sen yine gelmeyeceksin
Azalttım vuslat dualarımı
Yakında kalemimi de kıracağım...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386657/mazeretime-beyandir.html>

Uzun bir gece

Kolay değildir
Yaşanmış sevgileri
Ne gündüze ne geceye
Ne bir şiire
Ne de binlerce heceye sığdırmak

Kısmet nasip işte
Bir uzun gecede düşlerden uyanıp
Kendini ararken gecenin koynunda
İçindeki sancılar nefes olup dokunur
dudaklarına
Bir yudum su içersin
Başucundaki bardaktan
Bakışların takılı kalır
Uzakta çok çok uzakta bir noktaya
Ve bir şarkı boyudur yürüyeceğin
yollar
Aşacağıın karlı dağlar

Buruk bir tat hüküm sürer
damaklarında
Gri kanatlı kuşlar konar
Parmak uçlarına
Kızıl güller açsa da acılarının
kızılında
Ruhunda kar yangınları
Hicran bestelidir mevsimler

Bir mum yanar üç adım ötede
İçin titrer söndü sönecek diye
Aslında ne ışığıdır cezbeden
Ne de sıcaklığı ısıtır üşüyen geceyi
Sadece umuda işaretler o mumun
yandığını bilmek

Uyansan da düşlerinden
Susturamazsın yüreğindeki
çırpınışları
Hasretler dökülür tavan arasından
Rüzgârın uğultusu işgal ederken
kulaklarını
Yanakların yoldaş olur penceredeki
camlara
Yağmur damlacıkları sessizce
süzülsünler diye

Gecenin son kırıntısıdır
Uykulardan dönüp geldiğin
İçinden geçenlere dair değilse
söyledikleri
İnanasın gelmez falcılara bile
Ve bir kenara bırakırsın yüreğinin
kabarmışlığını
İçindeki yine seninledir
senin bildiğince
En güzel dediğin fallardan sonra bile

Dedim ya fazlaca kaptırma kendini
sözlere
Kahvenin kıvamıncadır falcının
söyleyeceği
Ve bizim diye dinlediğimiz bütün
fallar
Falcının kendi hayallerinden
çaldıklarıdır aslında

Sensiz ben
Kahvesiz fincan
Resimsiz çerçeve
Ucu yanık mektuplar
Son oyun
Ve bir tükenişin sahnelenişi..
Kim kazandı bilmiyorum ama
Aşkın
Kaybedeni daima ben!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387302/uzun-bir-gece.html>

Seni bilirim

Bir seni bilir
Bir seni tanırım
Bir seni sever
Bir sana inanırım
Öyle masumca
Öyle çıkarsız
Öyle çocuk gibi

Bir seni tanırım
Ben misali ben gibi
Yıldızlar yağar başıma
Aklım çıkar yerinden
Oynar düşüncelerim
dans gibi uçmak gibi
Öyle Kendimi
Sen diye sevmek gibi

Bir seni bilirim
Anne gibi baba gibi
Bir sana yaslanırım
Dağ gibi şefkat gibi
Öyle aile gibi

Bir seni bilirim
Kalbimde mesken tutan
Gönlümü hoş eden
Sinemde baş köşede duran
Öyle evim gibi

Bir seni bilirim
Kendim gibi
Seni seven ben gibi
Sığınırım sana olan sevgime
Kimsesizliğimde
Öyle Tanrı gibi

Bir seni bilirim
Ah yâr
Birde seni özlediğimi
Hasretin yüreğimde
bir kurşun misali
Öyle işte...
İçten içe vurulmak
İçten içe ölmek gibi

"Bak! titretir adının ilk hecesi yüreğimi hâlâ"

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387608/seni-bilirim.html>

İsminaz

Bozulmuş gönlünün hizası
örümcekle güvercin kutsallığında kalp
atışları
çok görülmüş çeyrek huzuru
Annesinden ağlamayı öğrenmiş
İsminaz denilmiş adına

İsmine müsemma
el bebek gül bebek!!
üç, beş yaş, hayat ve İsminaz
çocukluk, gençlik
bir dağ esintisi...
kördüğümün körlüğü

boynunda
kaderin muskası!
aynalı konak düşler
at sırtında geçilen köprüler...
iki ayak bir pabuçta
eksikmiş gibi yazılacak öyküler
tenini terk etmiş bir can
bildiğince değil güldüğünce üşür
üşür İsminaz
isminde saklı kalan nazıyla!

Yatağı akrep yuvası
baharı hazanlı türkü...
Eteğinde bir avuç ateş
ellerinde doğduğu günün çilesi
toprağında çaresizliğin kokusu
yine de çok seviyor adını İsminaz

üç vakit
kuş üzümü

doğdu
bebek İsminaz
çocuk İsminaz
genç olmadı, ama anne oldu
ve hiç ah etmedi hiç kimselere İsminaz
kaderi kederiydi,
annesi Çeşminaz

Gün değişse de, an değişse de
dur diyemedik
Âlı, Yeşili tanıyamadan göçüp giden
Ne İsminaz'lara
Ne de Çeşminaz'lara

Ve hâlâ devam etmekteyiz bir çoğumuz
yaşamaya
Bir isminaz bir Çeşminaz olarak!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388054/isminaz.html>

Masumiyetin rengi

Yüzümün gölgesinden
çekilsin
Asık suratlı insanlar ve bulutlar
Pembe olsun gökyüzü
Mavi yağmurlar yağsın
Ağlamasın çocukluğum
Ağlamasın çocuklar
Şemsiye açayım pespembe
Pabuçlarım, Kurdelem pembe
Üşüyen yanaklarım
Fırfırlı elbisem
Her şey pembe olsun bu gün de
Çocuk olalım bir günde

Çocuklar pembe giysin
Anneler, gül renginde sevelsin
Mor dokunuşlar yok olsun
Pamuklu şeker tadında
Eller yumuşacık olsun
Umut yağsın gökyüzünden
Güne Sevgiler doğsun
Gözlerin şafağa değdiği her yerden
Sıcacık olsun, gülücük olsun
Işıtsın karanlıkları
Isıtsın üşüyen insanları
Huzurun kelebekleri uçsun havada Toprağa mutluluk dilekleri
düşsün
Yüreklere değsin filizlensin
Cıvı cıvı olsun yeryüzü
Pembe sevinçler büyüsün

Çocukluğumla ergenliğim kol kola
Etek uçlarım da ziller
Kirazlı küpem kulağımda
Aşk kuşları gelip konsun yüreğime
On sekiz yaşıma!

Birileri çalmış olsada toz pembe
hayallerimi
Kimsenin gücü yetmez
Anne yadigârı begonvilime
Ve çocukluğumun yadigârı pembe
boncuklu kolyeme

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388923/masumiyetin-rengi.html>

Kırık nota

Yine o şarkı geldi aklıma
kalbim gibi kırık notalı
bir gitar bir piyano eşliğinde
müziği hala kulağımda olsada
sözlerini unuttum
yaralarım kabuk bağladığından beri

yeni şarkılarım oldu senden sonra
yeni rüzgarlar dağıttı saçlarımı
yeni kışlarda yine üşüdü ellerim
yine boşa bekledim köhne bir istasyonda
gelmeyeceğini bile bile

yeni şiirlerim oldu senden sonra
yeni gözyaşları ıslattı yanaklarımı
Lal dilimle masallar anlattım ay dede'ye
biriktirdiğim hasretimi
biriktirdiğim sevgilerimi dağıttım düşlerimde
elimde bir meşale
peşine düştüm
aşkı kim icat etti
yalın ayak yollardayım şimdi
yüreğim ağlayan yıldızlara emanet

bakma sen
ara sıra düşerim ben böyle
hecelerin karanlık kuyusuna
sana değildir ne söylediklerim
ne de yazdıklarım aslında
yeni acılarım oldu senden sonra
kendimle muhasebemdir iç çekişlerim
unutmamak geçmişi yaşanmışlıkları
yeni adımlarla yeni bir yola çıkarken

duyuyor musun
hala gök gürlüyor
hala yağmur yağıyor buralarda
yeni yağmurlarda ıslandım senden sonra
yeni hüznlerle tanıştım
ve her taraf ayrılık kokuyor
vakit varlıkla hiçlik vakti
dörtnala sürüyor zaman atlarını...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389206/kirik-nota.html>

Senin gibi

Şimdi sahte hesaplar yapma planları içerisindeyim aynı senin gibi!
Ağlarsak şarkıları susturup
Bir nefes boyu mavi boncuklu mutluluklar dilerim giderken arkandan!
fazlası aklına zarar

Şimdi aynı gökyüzünü seyreden pencere camını kapatıp
Aynı şehirde yaşamamın utancını
ve öfkemi bir kenara bırakıyorum!
Yüzümü güldüren bir heyecan ile
karanlığa hüznü bakışlar atıyor olsamda
yıldızlar kayarken
Güzel sev beni demeyeceğim son dileğim olarak

Aslında senin gibi yalan dolan olan her şeye
Odamın kapısına kara kilit vurup
yalnız kalmak ve
suskun ağıtlar yakmak yerine
Bu defa gülümseyerek küfrediyorum resmini çizdiğim duvarlara!
Arada bir aklıma gidip, geliyor
olsanda
Odama her girdiğimde
karşımda ısrarla beliren yüzüne lânet olsun demek
Ne muhteşem bir detay...

Biliyorsun kolay olmadı biriktirdiğim senli acılarımı sindirmek
Var olduğumuz sokak ağır aksak
yürürken üstüme
yanıp sönen lambalar eşliğinde
Zihnimde sonu gelmez sorular
Zamanla yıpranmış cevaplar ile bu defa
Ben kaybolurken kalabalık içinde yalnız bir yolcu gibi
Sende bittin!
Arkama bakmadan gidiyorum
senin gibi
sen gibi!

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390501/senin-gibi.html>

Mevsim isyan

Saçlarımda
Bitmeyen masallar
Kırpıklarımde
Güneşten damlacıklar vardı

Aklımızın ücrasında kuş sesleri
Üryanlığımıza ay ışığı düşer
En güzel sevda türkülerini biz söyledik

Neferiydik sınıfsız orduların
Kimliklerimiz sevgi pembesi
Kardelenler koyağıdı mekânımız

Tutuklusuyduk bir şehrin
Hüzünlerini masumiyetimizle kucaklar
Sevgimizle aydınlatırdık karanlığını

Akıp geçerdi mevsimler su gibi
Ruhumuzda deli devran aşk esintileri
Günü gün edip yok sayardık yarını

An gidişin
Mevsim isyan
Hasretin yüreğimde şafak ayazı

İçimde sahipsiz tufanlar
Beni tek anlayan yine ben
O gitti diyemiyorum soranlara

Kentin hüznüyle başbaşayım
Bakışlarımın buğusunda gözyaşı
İçimde titrek bir acı yokluğun

Kardeş bildiğim gecenin koynunda
Sana bitimsiz şiirler yazasım
Ve bir mum misali eriyip yanasım var

Şimdi bizim sokağa yağmur yağıyor
Senin pencerenin ışığı yanıyor
Benim sol yanıma ise
Damla damla sana kanıyor

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390653/mevsim-isyan.html>

Bu acılar dünden

Vedabaz bir hüzne kursamda
saatleri
(umudum var) demiştim!..
Umudumun öldüğü günde
Bu acılarım dünden

Hüznün devrim yapmış hâliyle
Ah çocuk kalabilseydim
Bu gece tüm kahırları yüklerken
ömür terazime
Mutluluğun peşinde bedel ödeyerek
büydüm

Sustu tüm yıldızlar sonra gece
Sustu ninniler annem misali
Dilimde hüzzam şarkılar
Uçmasın kuşlar
Özgürlüğün adı zulüm
Özgürlüğün adı ölüm
Gün şafağa değmeden
Söndürün ne olur güneşi

Saçlarımdan anne eli çekilmiş
kızılca kıyamet
Tüm hayallerimin cellâdı arka
mahalle
Üzgünlüğümle bezginliğim boy
ölçüşüyorken
Kalbimde eski yâr'dan kalma ağrı
Daha da acıyor iken ömrüm
Boyu uzar mı? sevginin

Çocuk gözlerim coştukça coşan nehir
Oysa bulutlar kadar ağlamaklıyım
Islanıyorum yağın her damla yaşla

Üşüyünce, karanlığı değil de
aydınlığı üstüme örtenim olsaydı
Küfür nedir bilmeyen dudaklarımdan düşmeyen piç yavrusu!
Tomurcuk mevsimi göğüslerimden
ak süt sağdım kara gecelere
büyütemediğim çocukluğumu
emzirmek var ya...
Keşke sen çocuksun diyenim
olsaydı

Velhasıl; öyle yorgun,
Öyle durgunum ki...
Kaybolan uykumun yamacından
Yastığımda saç
İçimde düş kırıklıkları ile
uyanıyorum

Kolay değil bu kadar Tanrı tanımaz
olmak
Puşt sıfatlı insanlar ile dolu bir

dünya olmuşsa yaşamak
Sizin olsun kahpe yatağı hayat
Şimdi salasını kendim okuyacağım
ölüm sessizliği yaşattığım
gençliğime!
Yüreğimde öyle yangınlar
biriktirdim ki
neden hesap sorulsun
Yasım var ruhum da...

Öyle ya!..
Mezarda ki ile hayatta ki arasında
ne fark var ki?..
Sesimi duyanım yok ise
bu sağrlık dünden

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391345/bu-acilar-dunden.html>

Nevruz hüznü

Kimliklerimiz sevgi pembesi olsa da
Göz kapaklarımızda mor çiçekler açardı
Kırpiklerimizde güneşten damlacıklar
Önce, yanağımızı yakar
Sonra, kızılık şerbeti içmiş dudaklarımıza
yuva yapardı

Pencere önü mor menekşelerimiz
Balkonumuzda beyaz sardunyalılar
Sabun kokulu çeyizler de nazenin hevesler
Kenarı iğne oyalı al yazmamız vardı

Sabahın seherinde sıcak börek kokulu
evimiz
'Ali Dağı' gibi sırtımızı dayadığımız
babamız
Şefkat dolu 'Nevruz çiçeği' annemiz
Bahçemizde hanımeli kokusu
Duvarda kuş dokulu halımız vardı

Cemre düşmemiş toprağımız da sevgi sığağıyla büyüsek de
Ateşini ölçtüm geride kalmış yıllarımın
Kaynanadili büyüttüğüm koynumda
Yırttığım geceleri örterken üstüme
'Narin' bir kız çocuğu ağlıyor şimdi içimde

Saçlarımın saçağında bir tutam kına,
Karanlık fincanlardan fallar dökülmüş avuç içlerime
Gelmeyecek yolcunun kederidir yaşadığım kaderim
Ahhh benim sevebildiğim kadar sevebilseydi masumca
Bütün mor çiçekler pembe açardı belkide

Adın gibi 'Nevruz' mevsimiydi bakışların
annem
Her hüznümde başucu meleğimdin sen
Hiçbir gidiş hikayesini yakıştıramadım
sana!..
Susturun anneli bütün şarkıları
Mor çiçekleri bu kadar çok sevdik diye
Zulmetmeyin ne olur anneme ve
gözlerime

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391792/nevruz-huznu.html>

Güz sancısı

Bak!
Cilveleşiyor güneş ve bulutlar
Bende merakla bekliyorum kim
kazanacak...
Günün sonunda karanlığa teslim olmaları
kaçınılmaz olsada

Sabahın güzelliğine uyanmak!
Gün aydınlığı ile gülümsese de
Bulutlar daha baskın gibi
Bu günde yine parçalı umutluyuz

Aşk dergâhımda gizli yaralarım
Giymişim yakasız kader gömleğini
Virdimde dingin bir ilahi adın
Sırtlıyorum hüznü ve vedaları
Gidiyorum senden ve kendimden
Daha aşkı sorma bana ne olur

Ah kalbim!
Mevsim değişti
Daldaki son yapraktan farksız umudum
Yağmur yağıyor
Sokaklar ıslak
Seyre daldığım manzaram güz sancısı
Rüzgâr tüm acı uğultusu ile batıdan esiyor
Biçare bir yaprak dökümü
Ayrılık diyor
Ayrılık!

Mekânsız hayallerle avunuyorum
Kiblem sen aklımdaki sen
Dudaklarımda masum bir çığlık
Sırtlıyorum hüznü ve vedaları

Gidiyorum...
Son bakışım düşerken yerlere
Güz Melekleri yoldaşın olsun
Tek bir sözcük değildir sevginin rengi
Daha da helallik isteme benden

Güneş doğar içim ısınır diye
Perdesiz kılmışım pencerelerimi
Doğmasa da güneş sen yine de
Yüreğimi avuçlarına alıp ısıtmayı dene
O zaman güneşimiz hiç batmaz belki..

Bir kalp ağrısı
Bir güz sancısı
Adı ne olursa olsun günün ayın yılın
Bu havada da hayat devam edecek

Duyuyorsan beni
Haydi kalk!
Ve gecenin ağır hüznünden sabahın
güzelliğine uyan

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392065/guz-sancisi.html>

Ah kalbim

Kalmadı yine kaybedecek hiç bir
şeyim
Baştan kayıp olarak kaydetmişim not
defterime kalbimi”

Ah kalbim uslu dur!
Acı olacak atışlar yapma
Aşk deyince bozma hemen ritmini!
Bakışlarımız uzak diyar
Geceyle ahbaplığımız dünden.

Belki
Birazdan
kalemi alacağız elimize
Belki de içimizden
Uçsuz bucaksız şiirler geçecek

Aldırma sen
Kırgın hallerime
Benim kendimle
Bir barışıp bir küsmeme
Ki illaki sabah güneş doğacak

Haydi aç
Dokun notalara
Vuslata çağrı
Hasrette umuda
Sevgide barışa olsun her adımın
Bizim için bestele son şarkının sözlerini

Bir sevgi bitimine
Bir Aşkın ölümüne...
Kanadı kırık bütün kuşların
Bir sen vardın gökyüzümde
Bir sendin ruhumun aynasına kanat
çırpan

Olur ya
Hani
Belki
Fırtına mevsiminde kalırsan
Tutun dualarına
Hiç bir şey olmazsa
Siyah karanfil olur açar
Beraberce dilediğimiz dilekler

Ve illaki kanatlarında aşk taşıyan bir
güvercin
Gelip konacak maviye hasret pencereme

ve illaki kalbim sana...

Üzülme ~

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393721/ah-kalbim.html>

Garip bir ev-3

Çeyizler döşendi bu gün evime
Mor işlemler açtım ben Anne
Danteller serildi gece evime
Nakışı tenime işlendi be Anne

Gözüme bir perde indi aniden
Dünyayı mor renkte görüyorum ben
Çiçekler mor, çocuklar mor,
doğan güneş mor
Sanırım yumruğu yedim ben Anne

Yazması oyalı gelinler oldum
Kırmızı lacivert desenle doldum
Sürmeyi sabahtan kuşlukta sürdürdüm
Kara izler bıraktı gözümde be Anne

Ev'midir işkence hanemi bilmemki
bizimkisi
Senaryosu belli, filim değil acı dizi
Komedi mi dersin, dram mı dersin
Her hafta içi
Yeni yeni bölümler çekiyoruz be Anne

Pencerede perde gece gündüz kapalı
Kapının girişinde demir sopa dayalı
Karşı gelmek erkeğe bize patlar pahalı
Merdivenden düştüm diyeceksin be Anne

Çıkardı belindeki kemeri kırbaç yerine
Vurdukça acısı iner derine
Feryat figan etmek benim neyime
Sesimi boğazıma gömdü be Anne

Gamzelemiş yanağımda bir bıçak izi
Güldürür mü felek bilmem ki bizi
Makyajla kapanmıyor işkence lekesi
Utanıp aynaya bakmıyorum be Anne

Aynalar yalan söyler mi ben güzel kadınım
İçime atmaktan kanser oldum sanırım
Önce kirpiklerim,
sonra saçlarımdan ayrıldım
Sol göğsüme neşter değdirdi be Anne

Temizledim evimi dört köşe bucak
Donattım masayı kek, börek, çörek
Eşikte bekledim koca gelecek
Yemekten önce nasibi yedim be Anne

Yediğim yemeğim istaka odun
Doğarken ismimi ezansız mı koydun
El oğluna bu nazik bedeni soydum
Severken boğazımı sıktı be Anne

Çocuklara söyledim sessiz oturun
Babanız yorgun erken uyusun
Düşünmek onu, en küçük suçum
Bebeye kızdın diye yandım be Anne

Üfledim elime geçmiyor acısı
Sırtımda hortumun dinmiyor sızısı
Kurşun değil kollarım, sigara izi
Vücudum dövme ile doldu be Anne

Yediğim dayak buradan Ankaraya yol olur
Asfaltı sağlam bir de üst geçiti olur
Tren gari, havaalanı üstüne hastane olur
Devlet bana sahip çıkamadı be Anne

Boy pos güzellikle olmuyor kaderin işi
Yaratan yaratmış ezelde bir çift eşi
Bize düşen kısmet akrebin tâ kendisi
Sabah akşam itinayla sokuyor be Anne

Garip bir ev burası temeli çamurdan
Depremsiz sallanır çivisi gavurdan
Bilmem Filistin, Suriye esiri bizden
Az zulüm görmüştür bilirim be Anne

Tanrıya Yalvardım duymuyor beni
Komşuya seslendim görmüyor beni
Sığınacaktım devlete almıyor beni
Ölünce haberimi duyarsın be Anne

Çekildi ruhum, eriyip bitiyor canım
Dudağımdan ciğerime akıyor kanım
Mor ölümler ölmek benim mi kaderim
Hocalar sâla"mı veriyor be Anne
Sen duyma merak etme iyiyim, iyiyim
ben Anne

Baş ucuma bir karanfil koyarsın belki Anne...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394454/garip-bir-ev-3.html>

Türküler ahımız'dı

Sanki dünya dönmeyi unutmuştu
Kanadı kırık sevda kuşunun
Özgürlük karlı dağlar ardında
Umudun kelekleri kanatsız kalmıştı
o gün
Sen yolunu çizmiş
Ben kaderime küsmüştüm

O gündü
Senli sevdaları yolculayıp
Senli şarkıları susturup
Yeni bir masalın doğumu başlamıştı
Kalemimin karasından kağıdın beyazına

İçimde varlıkla yokluğun savaşı
Eprimiş hasretlerimi
Kristal kırğınlıklarımı
Bir siyah lalenin yapraklarına gizledim
Kalbimdeki uçurtmanın ipini saldım
Uçuk bir aşk rüzgârıyla
Mavilere doğru

Kış mevsimi düş mevsimi artık
Hüzünlerimi yağmur suları aldı gitti
İçimde titrek yapraklı gelincikler
Hayatın resmini yeniden çizdim
Yeni çıktığım aşk yolunda
Vuslat notalı adımlarımın sesi

Ve gün o gün
Zayi ilanlarından sildim ismimi
Ellerim sol göğsümün üstünde
Pembe aşk yelkenlisinin yolcusuyum
Gökkuşağı diyarlarda atıyor artık
kalbimin sesi

Türküler ahımızdı ya hani bizim
“Hayalin yârine dünler yabancı”
Terliğimi örttü pijamamın paçası
Ama bu gün o gün işte
Her şeyin türkülerde kaldığı gün

Korunağım sığınağım
Ardından ağıtlar yaktığım
O ulu çınarlar devrildi şimdi
Gazel mevsimi
Dört yanım kızılıyarak
Ağla hallerine
Aklımda bir nefeslik yeri kalmayan
sevgili

Biliyor musun?
Bitirdim güzleri kışları zemherileri
Dilek tuttuğum türküye inat
Adın o kadar yabancı ki artık bana
Ölüme çağırırsa da aşk

Yeni bir yoldayım artık

Ve biliyorum ki
Çeviremeyecek beni bu yoldan
Ne bir ağıt ne de gözyaşı
Ne bir ah ne de bir beddua

#Hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395152/turkuler-ahimiz-di.html>

Sessiz olun

Yine bir off düştü dilime
Yas'ım var ruhumda!
Ülkemin tüm bayrakları yarıya çekilsin
Demek isterdim duyanım olsaydı...

Sesim kısık canım eksik
sol yanım aynı acı ile kanarken
Dudağım da uslu bir gülümseme ağlar

Hani;
Ağlarken gülmek diye bir şey de var
Böyle içimde tufanlar koparken
Birden gamzelenmiş yanağımda buse
Yahut da hüzne ram olmuş yüzümde
gülümseme
Ne hoş olurdu
Keşke olsaydı
Belki de olur?

Düşünüyorum da ayrılığın üstünden
mevsimler gelmiş geçmiş
Yıllar yolları kovalamış
Takvimlerden hala aynı gün
Kasım yaprakları savrulurken aşkla
Karanlık çökecek birazdan şehre
Sesimdeki hışımla
Uçuracağım tüm gece kuşlarını
Bir sokak ötemdeki yok saymışlığımın
gökyüzüne

Odam sessiz, duvarlar bir birine
kenetlenip
sevişse ne olacak ki?..
Her gece tavan üstüme çöküyor
Bir insan kaç defa enkaz altında bırakılır
kaç defa ölüme terk edilir!..

Yaşamak...
Göçmen bir kuşun gagasında getireceği
umuttu!
Bir tarafım bazen çok durgun,
Diğer yanım hâla saçma sapan
mucizelere inanıyor.
Bir tarafım deli dolu kahkaha atıyorken
diğer yanım acı ağıtlar savuruyor.
Dışım bahar rengarenk çiçek açsa da,
içim de yorgunluktan takati kesilmiş bir pir-i fani inliyor.
Yaşım, çileli başımdan küçük
Canı çıksın umutlarında kanadı kırık!..

Bazen gülmeyi gözlerime
güneşi gülüşüme sığdırıyorken
Bazen içimdeki sevinçler fırtınalarda savruluyor
kendimi iyi hissetmiyorum,
yabancı oluyor ruhumla bedenim.

Dışlerimi sıktıkça tüm sütunlarım
çatırıyor
Canım burnumda, ha düştü,
ha düşecek, yemin olsun ki toprağa!
Beynimdeki düşünceler artık ya uyumalı
Ya da Allah aşkına birileri beni şuracıkta
öldürmeli!
Yahutta kendimi taş köprülerden atmalı!..

İçimde; herkesten gizlediğim
yüzyıllardır kör kuyularda uyuttuğum,
gün yüzü görmemiş küfürlerim
homurdanıyor
uyandırmak istemiyorum
Lütfen sessiz olun!..

Yoruldum artık bu nefesi taşımaktan
Ya kendimle barışıp kavgam bitmeliyim!
Ya da Allah aşkına şuracıkta birileri bir kurşun sıkıp
öldürmeli beni!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396834/sessiz-olun.html>

Belki de

Sensiz yaşamak mı ?
Yalnızlığa demir atmış bir gemi gibi ruhum
Yerimden kımıldamak istesem
Ne yana kıracağım dümeni
Ne tarafa çevireceğim rotamı bilmiyorum

Yelkenlerim eprimiş
İskelem hüznlerin ev sahibi
Sancağımda martı çığlığı sızılar
zemini çatlamış bir kalple yollardayım
biliyorum ki üç vakte kadar batacağım
Acemisi olduğum bu aşkın deryasında

Pusula tutmuşum yıldızları
Sarı ışıklarda umut kırıntıları
Söyler misin sevgili
Bu gidişin dönüşü var mı?

Kim bilir bekli de
Fırtınaların durulduğu anda
Haberin olacak
Arkandan ağlayan hallerimden
Belki de içimin dalgaları dinince
Tekinsiz bir sandalın küreklerine asılıp
Yakamozlar düşerken suların mavi köpüğüne
Sığınıp lacivert gecenin mahzunluğuna
Senin şehrine doğru yüzdüreceğim hayallerimi

Kim bilir belki de
Çok mutlu olacağım bir an
Bakışlarımda mavilikler
Dudaklarımdan süzülen gülücüklerle
Durduracağım işleyen zamanı
Dans ederken duvarlara yansıyan gölgelerimizi
Ruhumun huzur tuvaline resmedeceğim
Aşktan bana kalan en güzel hatıra diye...
Ve etrafım hep senli kalabalık
Rüyalarımın başlangıcı bitişi seninle olsa da
Daima alnının ortasından öpeceğim
Can yoldaşım yalnızlığımı

Her zaman olduğu gibi
Bu gece de suskun şehir yine
Sanki bulutlar gözlerinin karası
Yağmur başlayacak belki de az sonra

Şafak atar mı bilmem ama
Bildiğim bir şey var ki o da
Kulağımda hiç dinmeyecek efkar yükü bir şarkı
Kalemimden aşka dair düşen şiirimsi bir şeyler
Üstesinden gelsem de korkularımın
Kurtulamıyorum
Çaresiz ve mecalsiz
Bir aşk gemisiyle oradan oraya sürüklenmekten

Yine ve yeniden Kasım
Ve ben hep böyle olurum her kasımda...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399189/belki-de.html>

Senden sonra sana

Senden sonra
Günler geçip gidiyor öylece
Umutlar tutsak mavi
Yüreğimde çiçeklenen bahar
Kış olup dökülüyor gözlerimden

Şehir bu gece de suskun
Ruhumda eskilerden bir esinti
Tenimde yıldız dokunuşları
Lirik bir şiir hatıralar
Dilimde aşka dair sessiz şarkılar
Hayallerimin kanatlarını kırıp
Her şafak vakti acılarımı damıtıyorum

Bazen
Bilinmez diyarlar
Gelip geçiyorlar düşlerimden
Hüzün baz sözcüklerle yoldaş olmuş
Gülümsemeyi unutmuş dudaklarım.
Asi taylor koşturur olmuş
İçimin hasret kokulu yeşilinde

Orta yerde kalmışım
Kırmış saçlarımın sevinç tellerini
Adına ayrılık denen hoyrat bir rüzgar.
Birazdan kasvete bürünecek şehir
Nazlı bir çocuk gibi ağlayacak
Fersiz sokak lambaları
Avuntum olmayacak
Adımlarımın biricik sırdaşı kaldırımlar
Ve benim her mevsim sevmişliğimi
Unutturamayacak hiçbir sabah ezanı

.....
Belki bir gün, senden sonra
Kalbim bahara uzanıp
Maviye çıkarsa umutlarım
İşte o an
Siyah düşlerden sıyrılıp
Rengârenk çiçekli
Elvan kokulu nazenin şiirler yazacağım kendime

Ve
Sessizliğim de sevdiğim senden sonra
sana!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401985/senden-sonra-sana.html>

Yalnızlığım ıssız gece

Aklımda son yeminim
Sis basmış hayallerimle
Gözlerim şafak nöbetinde
Düşlerimde dünüm
Yarınlar saçlarımda ak

Dilimde mahzun bir ninni
Saksımda solsam da
Yokluğunu avutup
Ardından ağlayan
Çocuk yanımı büyütüyorum

Esaretindeyim
Mahzun hıçkırıkların
Yalnızlığım ıssız gece
Kendim anlatıp
Kendim inanıyorum masallarına

Sol yanımın hüznü
Gözlerimden okunur oldu
Gidişine yazdığım
Üşüyen heceler
Ne kalbimi susturuyor
Ne de
İçimdeki garipliğime çare

Açık unutuyorum hep
Duaya açtığım ellerimi
Aynalar şahit
Dalgınlığıma ve ürkekliğime
Öylesine işte
Gözlerimin seli
Dudağımın alı
Hem annem de gelmez oldu
Düşlerime biliyor musun?

Üzgülerim heybemde zulalı
Sığıntı gibiyim ardımı sarmalayan
gömleğime
Ruhumda çocukçasına bir çığlık
Hasrete ağıt kalp atışlarım
An'a düşerken gidenin gitmesi
Anladım ki başa çıkılmıyormuş
Gidenin götürdükleriyle

İster yazı de ister kader
Titrek parmaklarımda harflerine
Bu dile gelen
Benim yürek hikayem
asla unutmadım tövbemi
Son yemini mi de bozmayacağım asla

Ve ben şuna çok inanıyorum
Bir şafak vakti

Yeniden güneşı karşılayacağım
Hem de avuçlarımın tam orta yerinde
kendi yarattığım canı burnunda bir
umutla

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404525/yalnizligim-issiz-gece.html>

Suskun sesleniş

karişmiş ter kokusu
ten kokusuna
suskun bir sesleniş
yalnız ağaç
dallarında poyraz
ötekileşmek
çırılçıplak
hem de
gururlu

öteki olmak
silik
siyah beyaz bir resim
bir yudum
filtre kahve
bir ses tınısı
kararlı olmak
her türlü acıya
boyu çok kısa
yeni yetme şiirlerin

giden gitmiştir
bir ressam ki
karişmiş
paletindeki renkler
hayat
kendi aksaklığında
ben Kirke!!
değilim ama
öyle demek geçti içimden
kim bilebilir ki
benim içimden geçenlere
kurduğum tuzakları

şimdi YALNIZ
bir sen
bir de ben
Yağmur yağmış
kendinden habersiz
gök kuşağı

kestim saçlarımı
kahkahalar attı
elimdeki makas
kıskandı ayna kahkahalarımı
ilk defa sevdim
bana sus demeyen
suyun sesini

uykudaydım belki
belki de
bir rüyadaydım
ama çok iyi biliyorum
çırılçıplak kendimdim
çıkardım sırtımdaki
acıların geceliğini
yarın bambaşka bir ben

üşümeden titremeden
ayakta olacağım

kulağımda ANNEmin bir masalı
dudağımda kızıma söylediğim ninniler
kelebekler ne güzel uçuyor değil mi?

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405196/suskun-seslenis.html>

Yine yoksun anne

Her harfine binlerce hasret yükleyip
sana okunması imkansız mektuplar yazıyorum Anne

Yolunu kaybetmiş garip bir yolcuyum
Ne tarafa yönelsem sonu çıkmaz yollar
Sağa sola yalpalayan ayaklarım
Siyah bere yeşil mont
Dudaklarımda titrer mor ninnilerin
Sırtımda ağırlığınca keder yüklü çantam
Boynumda kementtir sevdamin son sözü

Kanadı katrana bulanmış
bir martı çığılığı ruh halime eşlik ediyor.
Denizin mavisi mi?
Yoksa iyot kokusumu içimdeki korkunun
sebebi!
Çiçekçikiz, siyah bir karanfil uzatıp
abla başınız sağ olsun deyince
farkına varıyorum yanaklarımdaki ıslaklığın

Yabancı kaldırımlarda
Yalancı umutlarımı gezdiriyorum
Bulanık çehreli insanlara rastlıyorum
Duyduğum her ses
Her ses yokluğunu anımsatıyor

Belkilerim boşa çıkıyor yine
Ne sensizliğime çare hiç bir şehir
Ne de acılarıma derman tebdili mekan!

Başladığım her şiir yarım
Kaleme aldığım her yazı kifayetsiz kalıyor.
Oysaki:
Sınırsız bir ülkenin genişliğinde
Sınırsızca sevmiştim seni ben

Günbegün artıyor kırılganlıklarım
Merhaba demek istiyorum
Ölmeden son bir kez sesini duymak
Şefkatli dokunuşlarını tenimde hissetmek
Ve bir varmış bir yokmuş misali
Öylece çekip gitmek
Mavi suların köpüğüne karışıp
'Deryada bir zerre' misali yok olmak istiyorum
Aynı senin gibi Anne

#hüzünlükent

🍂31/01/2020🖤

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413310/yine-yoksun-anne.html>

Ağlama yüreğim

Yine kırık bir sevda şarkısı çalıyorlardı!
Eskilerden; çok, çok eskilerden...

Yine badem çiçekleri ayazlarda kalıyordu,
Mevsimini şaşırmış sevdaların, yolcuları gibi.

Gece ve gündüz denkti.
Yeşile dönüşürken baharlar, pembelerden,
Nisan yağmurlarını beklemeden gidiyordun sen,
Topraklarına sen ektiğim gönül lkemden.
Oysa ben hazır değildim gidişine...
Sense rüyalarını koymuştun avucuna
Ve yemin etmiştin benim başıma
Tükenmeye yüz tutan umutlarımı da alıp götürmeye

Devrimiz kapanmak üzere artık
Utanmışlığımız kendimizden değildir asla.

Masallar diyarına devrettiğimiz şiirler
Unutur olmuş, neler anlatacağını.
İçimizde son gözün, ilk adımları
Gözlerimiz, bir kelebek ömrüne takılmış
Zamanı geçmiş sandığımız bir melodi
Yine yer ederken yüreklerimizde
Yorgun gönül karanlığımıza, ışık tutar olmuş
Gümüş şamdanlı zlem mumları...

Ve şimdi yine baharların başlangıcı yüreğim ağlama mevsiminde
Yani senin gidişinin tarihlere geçtiği saatler...

Giderken bıraktığın acıları ve kederleri büyüttüm
Sen diye damlayan gzyaşlarımla.
Bir kokun kalmıştı, köşe bucakta
Bir de sana dair eski şarkılar,
Ve yine ayazlarda kaldı badem iekleri
Ve öldü, yüreğimdeki sevda kozasının kelekleri...

Ama yinede yollarda kaldı gözlerim gittiğin o günden beri
Mutlaka gittiğin gibi döneceksin...
Ve sen döndüğünde
Ayazlardan kurtulacak
Gönlümün badem iekleri
Ve yeniden hayat bulacak
Yüreğimdeki sevda kozasının kelekleri
Biliyorsun değil mi?...

#hznlkent

Sanadır Aşk

Kalemim titrek
Hecelerim ürkek olsa da
Sanadır bu şiir

Sevgiye dair olacaksa mısralarım
Bir kahve falında görüp de
Bir gün batımında
Gelişinle başlamalıyım

Gelişin
İçimdeki renklerin
Griden maviye dönüşü
Saç kırıklarımda biriken hüznümün
Ayakuçlarıma dökülüşü
Keskin bıçak acılarımın
Ruhumu terk edip gidişi gibiydi

Sesinle yüreğime dokunup
Bakışlarınla
İçimde sevgi kelekleri uçurduğun
Ve o sihirli nefesinle
Kalbimde küllenen aşk ateşine
Yeniden can verdiğinde
Mevsim kışla bahar arasıydı

Sen sabrımın meyvesi
Umutlarımın başlangıcı sen
Sen gerçeğe dönen hayallerim
Gelişiyile çağ kapatıp çağ açanım
Sevgi dünyamda huzur oldu adın
Öylesine güzel ki
Senli düşlerden gülümseyerek uyanıp
İyi ki varsın diyebilmek

Sevgili
Yazdığım her harfte
Sana doğru bir yolculuğa başlar
ayak seslerim.
Kokuna, dokuna, ruhuna
Öylesine aşına ki hecelerim
Ondandır
Şiirlerimin bir nehir gibi sana akması
Gözlerimin dünyaya sen varsın diye bakması

Eyyy
İçimin dingin aşk denizi
Mavilerine ömür adadığım
Canımdan tenimden ruhumdan
Eksik olmasın,
Aynaya her baktığımda gördüğüm
Kalbimin ikizi

Biliyor musun?
Acemice ve beceriksizce de olsa
Seni, sana yazmak

Gri gecelerin ardından güneşini seninle yakalamak
Ve seninle aynı gemide yolcu olmak...
Hep benimle kal güzel adam
Ve hiç eksik olma emi
Benim gönül ülkemden

#hüzünlükent

~

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415200/sanadir-ask.html>

Çapkın erkek candır

Anamın damadı
Boyu Bir doksan
Akli selim sandık
Kafadan noksan
Herkesten akıllı ah bir sorsan
Yemiş sindirmemiş
Eni Boyundan beş noksan

Altında mercedesi cebinde parası
Babadan kalmadır hali, yap sat, ye iç yat
Kaşır göbeğini, gamla yoktur arası
Daire misali çıkar üst üste yalanı kat kat

Bilmediği yok akıl küpü kendisi
Bildiği tüm ezberi yosmaların şuh sesi
Kim dul kim oynak makamların beyfendisi
İcraatı uçkur olsa da sözleri namus abidesi

Bacıma dedim gıı boşa gitsin şunu
Yok anam yook boşamam gı zengin dedi
Para içeri koca dışarı naparsa yapsın
Bana cüzdanı gerek akli değil dedi

Ablam konuştuğca ben şoka girdim
Şok Markete değil şoklara girdim
Delirdim kaldım gıyz bacım sen nöördün dedim
Sen şokunu yaşa tatlım, arabayı değiştirdim dedi

Ay anam seni paraya mı verdi kocaya mı dedim
Napım gı bacım gitmediğim muskacı kalmadı dedi
Aboo naptın sen abla dedim
Domuz eti yedirdim domuza ölmedi ha, ölmedi dedi

Gece beşte geliyor sarhoş ayyaş dedi
Essahten mi diyorsun hiçte belli olmuyordu
Eeee vur gitsin depiği ne kahrını çekiyonki
Napım gı zengin adam bırakamam şimdi dedi

Bana altın alıyor beşi, on beşi biyerde
Evimde hizmetçi kahve ayak ayak üstünde
Siliyor kapı pencere camları
Var mı sunacak bu saltanatı bana bunları

Kocada gözüm yok malı mülkü çok dedi
Otur sen çalışma hanım diplomanı yırt at dedi
Kocam kazansın ben yiyeyim zorluğa ne hacet dedi
Ben bildiğimi unuttum Lahavle dedim

Bacım aldatmayan koca yok nörem gı dedi
Ay birde üstüne çapkın erkek candır dedi
Gözünü para bürümüş aklın başında yok dedim
Yok bacım yook sen safısın anlamazsın hiç dedi

Ay amaaan! ben saf kalayım sen zengin kal
Üstüne git bir de kuma al
Beraber yatar kalkarsanız
Bu kadar genişlik bir sende var
Bilmem artık ne edep kalmış nede ar
Tabi enişte beyin parası var!..

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417718/capkin-erkek-candir.html>

Elvina

Gözbebeklerinde yedi renk.
Saçlarından
Annesiz acılar tarıyorum Elvina

Sen ki çocukluğumun başlangıcı
Yağmur'umun yol arkadaşı
Kulağına anne ninnisi değmemiş
Kanatsız kelebeğim
Sil ne olur bakışlarından
Buğulu camların ıssızlığını

Hiçbir zaman çiçek açmasa da
Titrek dudaklarındaki anne sözcüğü.
Öksüzlüğün sularında kaybolup da
Sakin ha sakın unutma onu
Biliyorsun değil mi?
O hep senin yanında
Ve hep seninle yaşayacak

Elvina
Hadi anlat hayallerini
Söyle bu kadar çabuk mu büyüdün
Böyle uzak duruyorsun
Oyuncaklardan ve oyunlardan

Bugün içimde ağlayan çocuk Sen
Yarın yine Sen olacaksın
Ondan sonraki günde Sen
Ağlama artık
Yağmurumla güneşimsiniz hep karşımda
Ne olursun
Bir kerecik bari kalksın
Siyah gözlerindeki o sis perdesi
Gülümse hadi Elvina

Hani
Ara sıra vazgeçip
Gülmeyi unutmuşluğundan
Bir gülücükle müjdeleniyor ya gamzelerin
Annen kadar olmasa da
Rengârenk bir dünya oluyor
İçimin kıyı köşesi
Gülmek o kadar yakışıyor ki sana
Ne olur izin verme
Yanaklarından süzülen hüznün nehirlerine

Elvina
Gri Gecelerimin masum düşü
Günlerimin ışıldayan Açelyası
Adına yakışan gökkuşağının yedi rengi gibi
Yarın her şey çok güzel olacak inan

Kadın olmuş olsan da
Yeter ki sen vazgeçme çocuk olmaktan
Lütfen Sen büyüme Elvina ~

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418939/elvina.html>

Mucize

eskisi gibi değil hiçbir Şey
ve kolay değil
geçmişin izlerini silmek

o resimler
yeniden izilse
o mevsimler
yeniden baŐlasaydı...

hatalarımızdan arınıp
beraberce
aynı yolda yürümek...

ve sabahlar
ve akŐamlar değil
bütün zamanlarda
umursamadan
kazanıp kaybetmeyi
sadece
sevgi için savaŐmak...

arındırıp
dildeki sözcükleri
bir mektuba
içini döker gibi
baştan bir hikaye yazmak aşka

bir merhaba ile
günü güneşten alıp
bakıŐlarda
bahar kokulu umutlar
kulaklarda
kuş cıvıltısı melodiler
kalp atıŐlarının eŐlięi
duyguların yoldaŐlığında
aynı gölgeye sığınmak...

senden uzakta
sensiz geçerken günler
sana söyleyemediğim
ve ruhumda biriktirdiğim özlemimle
seni
Çok ama
Çok seviyorum
daima da seveceğim diyebilmek...

“bir mucize olsaydı
bir Őans verilseydi
yeniden baŐlamak adına”...

#hüzünlükent

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420612/mucize.html>

Uyan Elvina

Sabahın güzelliğine seninle uyanmak!
Gün aydınlığına seninle gülümsemek
Sarı saçlarına güneşi indirmek
İndirmek isterdim Elvina

Ah Elvina
Aşkın Mevsimi değişti.
Daldaki son yapraktan farksızım
Bulutlar içli içli ağlıyor,
Yanaklarım kadar ıslak sokaklar
Seyre daldığım manzaram
Bakmaya doyamadığım güzel yüzün
Dilimde Biçare vedabaz bir hüzün
Ayrılık diyor fallar
Ayrılık! Elvina

Gidiyorum...
Son bakışımın
Ve yüzümün resmi düşerken yerlere
Mekânsız hayallerle avunuyorum
Dudaklarımda masum bir çığlık
Sırtlıyorum suskun vedaları
Hoşça kal demek olmasa da sevginin rengi
Melekler yoldaşın olsun
Melekler yoldaşın olsun ki
Yüreğimi avuçlarına alıp ısıtmayı dene
Yoksa da helallik isteme benden
İsteme Elvina

Ah diyorum! Elvina ah!
Gitme! Kal desen!
İçime düşse bakışların
İçli bir şarkının gizemine kapılıp
Gül yaprağından düşen çiy tanesi gibi
Siyahı titrek bir gecede kalbine düşsem

Gitme! kal desen!
Sesin yankılansa kulağımda
Her kaçışımdan sonra
Tekrar tekrar sana dönsem
Ve bile bile yakalanıp davetkâr sözlerine
Bir düşlük olsa da
Yana tutuşa gülsem seninle

Bilsem de
Aşk aynı acıya yalın ayak koşmak
Ve bile isteye tuzağa düşmek...
Varsın olsun
Ecel okşasa da saçlarımı
Yine de bile isteye düşerdim
Adı sen olan aşkın her tuzağına

Nefesinin buğusunda
Çırılçıplağım Elvina
Bütün sırlarımı